

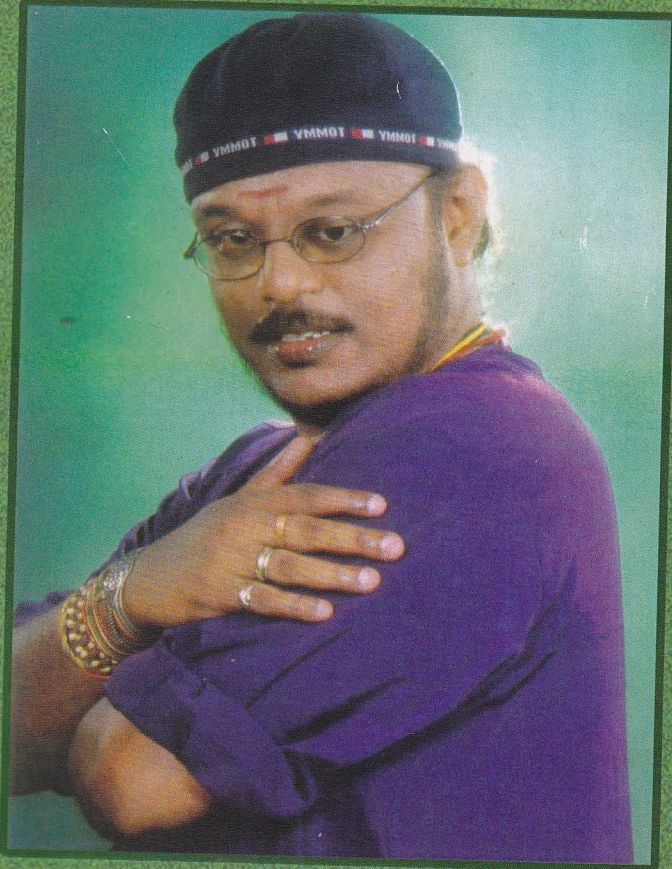
50வது ஆண்டை நோக்கி.....

மலலகை

ஆசிரியர் : சி.டா.பி.நி.க. ஜீவா

கொழும்புக் கலைஞர்களில் -
பல சிறுநுமைகளைக் கொண்டவர்!

மார்ச் - 2010

விலை - 40/=

திருமண சேவை

'பருவத்தேய்மையின் செய்' என்பது பழமொழி. இப்பழமொழி மயிர் செய்கைக்கும் திருமணம் செய்தலுக்கும் பொருந்தும். இப் பழமொழிக்கமையக் காலம் தாழ்த்தாது கல்யாணம் செய்ய குடும்பச் சீடியூர் மாயொழி வேல் அமுதனை இன்றே நாடுங்கள்!

மேலதிக விபரங்களுக்கு சுயதிரிவு முறையுள்ளோடி, மூத்த, புகழ் புகித்த, சரிவதேச, சகலருக்குமான திருமண ஆற்றுப்புகித்திரி, தனிநபர் நிறுவநர் துங்கள் வேல் அமுதனுடன் செவ்வாய், வியாழன் தவிர்ந்த நாட்களிர தயங்காது தொடர்பு கொள்ளுங்கள்!
தொலைபேசி: 2360488 / 2360694 / 4873929

சந்திப்பு முன்னேற்பாட்டு ஒழுங்குமுறையில் துங்கனோ துங்கள் பிரதிநிதியோ துங்கள், புதன், வெள்ளி மாலையிலையோ சனி, சூரியிற் நண்பகவிலையோ மாத்திரம் வேல் அமுதனை நேரில் சந்திக்கலாம்!

புகவரி:
8-3-3 தெரிநோ மாடிமனை (வெள்ளவந்தை, மாவல் நிலையத்திற்கு முன்பாக, நிலப்பக்கம்,
33-ஆம் ஒழுங்கை வரி) 55ம் ஒழுங்கை, வெள்ளவந்தை, கோட்டி-06

சுலபமான- விரைவான- விஞ்ஞானபூர்வமான திரிவுக்குச் சுய திரிவு முறையுள்ளோ
மகோன்னத- ரம்பியமான- மணவாழ்வுக்குக் குடும்பச் சீடியூர், மாயொழி
வேல் அமுதனே!

மல்லிகை

'ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம் கவி
ஆதியினைய கலைகளில் உள்ளம்
பாடுபட்டென்றும் நடப்பவர் பிரிர்
என நிலை கண்டு துள்ளுவர்'

உலகப் பாராளுமன்ற வரலாற்றிலேயே, இலங்கை நாடாளுமன்றத்தில் மாத்திரம் தான் ஓர் இலக்கியச் சஞ்சிகை விதந்து பாராட்டப் பெற்ற பெறுமதி மிக்க சம்பவம் இடம் பெற்றுள்ளது. அவது பாராட்டப்பட்ட சஞ்சிகை மல்லிகை. இதனை நாடாளுமன்றப் பதிவேடான ஏறளவாட (04, 7, 2001) பதிவு செய்ததுடன் சதிர் காலச் சந்ததியினருக்காக ஆவணப்படுத்தியு முள்ளது. அத்துடன் உலக வரலாற்றில் முதன் முதலில் சலா னுக்குள் இருந்து வெளிவந்த இலக் கியச் சஞ்சிகையும் மல்லிகையே தான்!

50 - ஆவது ஆண்டை
நோக்கி...

மார்ச்

370

'Mallikai' Progressive
Monthly Magazine

மல்லிகை அர்ப்பணிப்பு உணர்வுடன் வெளி வரும் தொடர் சிற்றேடு மாத்திரமல்ல- அது ஓர் ஆரோக்கியமான இலக்கிய இயக்க முமாகும். மல்லிகையில் வெளியாகும் எழுத்துக்களுக்கு எழுதியவர்களே பொறுப்பாளர்கள்!

201/4, Sri Kathiresan St,
Colombo - 13.

Tel : 2320721

mallikaijeeva@yahoo.com

செய் அன்றாளை
நேசிப்பதுகம் சொல்லக்
கொள்கின்றனர். நான்
அக்கமையல் நேசிக்கக்
கற்றது நேசிப்பவன்!

யுத்த அவலச் சமை மெல்ல மெல்ல அகன்று, பாமர மக்கள் கொஞ்சம் ஓய்வாக மூச்சு விட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனர். இந்த அவலமகன்ற சூழ்நிலையில், நீண்ட நெடுங் காலமாக அடைப்புக்குள் ஒடுக்கப்பட்டிருந்த மக்கள்- குறிப்பாக வட பகுதிப் பாமர மக்கள்- தலைநகருக்கு வந்து போகக் கூடிய வசதி வாய்ப்புக்கள் பெருகி வருகின்றன.

மூன்று தஸாப்தங்களுக்கு மேலாகக் குணிய நிமிர முடியாத அடைப்புக்குள், கூட்டுக்குள் முடக்கி வைக்கப்பட்டிருந்த மக்கள் கொழும்பு மாநகரை நோக்கி இன்று அடிக்கடி வந்து வந்து போகின்றனர்.

இப்படி வந்து போகின்றவர்களில் பெரும்பாலும் எழுத்தாளர்கள் பலர் என்னையும் சந்திக்க மறப்பதில்லை.

யாழ்ப்பாணத்தில் அந்தக் காலத்தில் என்னையும் மல்லிகையையும் நெஞ்சார நேசித்து மனம் விட்டுப் பழகிய ஒரு சில படைப்பாளிகள் சமீப காலமாகக் கொழும்பு வந்து திரும்புகையில் ஒரு தடவை நேரில் வந்து சந்திக்கவும் செய்கின்றனர்.

இப்படி வந்து சென்ற இலக்கிய நண்பர்களில் ஒருவர் என்னைக் குற்றஞ் சாட்டும் தொனியில், "நீங்களெல்லாம் இப்ப

தப்பிச்சுக் கொண்டிருக்கிறியள். இப்ப நாங்கள் தான் அந்த மண்ணிலை கிடந்து, அடி மாரடிக்கின்றோம்!" எனக் குரலை உயர்த்திக் குற்றப் பத்திரிகை படித்து ஓய்ந்தார்.

"உண்மை தான் நண்பரே. வேலையிலிருந்து காலத்தைக் கடத்திட்டியள். இப்போ அதற்கு ஓய்வூதியமும் கிடைக்கிறது. அந்தக் காசிலை சாப்பிட்டுக் கொண்டு, ஊரை நேசிப்பது மகா முக்கியமானதுதான். எங்களுக்கும் ஓய்வூதியம் கிடைச்சால் இதைத்தான் சொல்லுவோம்" என நானும் அதற்கு விதண்டாவாதமாகப் பதிலளித்தேன்.

எங்கே வாழுகிறோம், எந்த மண்ணில் வசிக்கின்றோம் என்பது முக்கியமல்ல. என்னத்தைச் செய்கின்றோம் என்பதுதான் நாங்கள் கவனத்தில் எடுக்கக் கூடிய சங்கதியாகும். அதைத் தான் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்

கடைசி வரைக்கும் அந்த மண்ணில் இருந்து விலகக் கூடாது என்பது தான் எனது அடிப்படை நோக்கமாக இருந்தது. நானும் எனது குடும்பமும் என்றால் ஓரளவு சரி. ஆனால் மல்லிகை என்றொரு பெரும் பாரத்தை மாதா மாதம் சுமந்து கொண்டு செயல்பட்டு வருகிறேனே, அதை என்ன செய்யவது? அப்பாரத்துடன் மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடுகளை அடிக்கடி வெளியிட்டு வருகின்றேனே, அந்த உப பாரத்தை யார் தலையில் சுமத்துவது?- கட்டுவது?

ஊர்ப் பெருமை பேசுகின்ற நம்மவர்களில் சிலருக்கு வாழ்க்கைப் பாதுகாப்புப் பத்திரப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அதை அவர்கள் நன்கு தெரிந்தும் வைத்துள்ளனர்.

ஆனால், வெறும் பேனாவையும், மா

பெரும் இலட்சியத்தையும் மன ஆழத்தில் கொண்டு இயங்கி வந்த எனக்கு எதிர்காலப் பாதுகாப்புத்தான் என்ன?

சொந்தக் கட்டிடம், சொந்த வீடு. கூழோ கஞ்சியோ வீட்டுச் சாப்பாடு இத்தனையும் வசதியாக எனக்கும் மல்லிகைக்கும் இருந்து வந்துள்ளன.

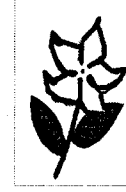
இவைகள் ஒன்றுமேயற்ற நகருக்கு நான் என்னையும் மல்லிகையை நகர்த்தி, ஸ்தாபித்துக் கொண்ட அந்தச் சிரமமான வேளைகளில் நான் எத்தனை மன உபத்திரவப்பட்டிருப்பேன் என்பதை இந்தக் குறை சொல்வோர் புரிந்து கொண்டதாகத் தெரியவில்லையே!

சாதாரண காலங்களிலேயே ஓர் இலக்கிய ஏட்டை வெளிக் கொண்டு வருவதே மகா மகா சிரமமானது- இங்கும் தமிழகத்திலும் இது எதார்த்த உண்மை.

கடந்த காலங்களில் பலர் இதில் நுழைந்து தடம் புரண்டு கவிழ்ந்து போன வரலாறுகளுமுண்டு.

மாணவர்களின் கொப்பித்தாளில் மல்லிகை ஒரு காலத்தில வெளிவந்ததைப் பலரும் அறிவர். இது மல்லிகையின் வரலாற்றுப் பக்கங்களில் ஒன்று. புரிந்தவர்கள் புரிந்து கொண்டால் போதும்!

எங்கிருந்து செயல்படுகின்றோம் என்பதைப் பற்றி ஓய்வூதியவாதிகளே கவலைப்பட்டடும். எதிர்காலத் தலைமுறையினருக்கு இந்த நெருக்கடியான காலகட்டத்திலும் என்னத்தைச் செய்து கொண்டிருக்கின்றோம் என்பதை நமது நோக்கங்களில் தலையாய நோக்கமாகும். இது புரிந்தால் சரி!

மெய்யாகவே மன நிறைவைத் தருகின்றது

இந்த மண்ணில் தமிழ்ப் படைப்பாளியாக, கலைஞனாக வாழ்ந்து

கொண்டிருப்பது பெரிதும் மன நிறைவைத் தந்து கொண்டிருக்கின்றது. அத்துடன் சிங்களச் சகோதர எழுத்தாளர்களுடனான புரிந்துணர்வு கட்டம் கட்டமாக அபிவிருத்தி அடைந்து வருகின்றது.

இந்த மண்ணில் வெளிவரும் தினசரிப் பத்திரிகைகள், வார இதழ்களில் மாத்திரமல்ல, தினசரி வெளியீடுகளிலும் கூட, படங்களுடன் மிக மிக விரிவாக இலக்கியவாதிகளின் கருத்துக்களும், புத்தக வெளியீட்டுத் தகவல்களும் அபிப்பிராயங்களும் கலம் கலமாக வெளிவருவதைக் காண, உண்மையாகவே இந்த மண்ணில் இலக்கியவாதிகளாக இருப்பதிலுள்ள தனிப் பெருமை துலாம்பரமாக இந்தக் கட்டத்தில் விளங்குகின்றது.

முன்னொரு காலத்தில் மொழிப் பாசம் காரணமாகவும், நம் இனத்தைச் சார்ந்தவர்கள் என்ற கிட்டிய நேசிப்பின் நிமித்தமாகவும் நம்மில் பெரும்பாலானோர் தமிழகத்தை எதார்த்த நிலையிலும் பார்க்க மிக மிக அத்தமாக நம்பி, நெருங்கிய விசுவாசம் காட்டி வந்துள்ளோம்.

காலம் செல்லச் செல்லத்தான் ஓர் அடிப்படை உண்மை நமக்கெல்லாம் வெகு தெளிவாகத் தெரிய வந்தது.

தமிழ் மொழியின் பெயராலும், தமிழ்க் கலாசாரத்தின் நாமத்தினாலும் நமது முன் சந்ததியே தொடர்ந்து ஏமாற்றப்பட்டுக் கொண்டு வந்திருப்பதை ஆழமாகச் சிந்தித்த போது தான் அதனது அடிப்படைக் குணம்சத்தைச் சட்டெனப் புரிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

தமிழ்மொழியின் செம்மை சேர் வளர்ச்சியாவது- தமிழ்ப் பண்பாட்டின் சர்வதேசப் பரவலாவது- என்பதெல்லாம் தமிழின் பெயரில் நடந்த வர்த்தகச் சூதாடித் தனத்தின் மொத்த வடிவமே என்பதை இன்றைய இளம் சந்ததி வெகு தெளிவாகப் புரிந்து கொண்டு விட்டது.

இந்த மண்ணைத் தமிழின் பெயராலும், தமிழ்க் கலாசாரத்தின் பெயராலும் தமிழகத்தின் நிரந்தச் சந்தைக் கட்டையாக வைத்திருக்கவே தமிழகத்து யாவாரிகள் முயன்று, முனைந்து செயல்பட்டு வந்துள்ளனர் என்பதை ஆழ்ந்து சிந்திக்கும் வேளையில் நம்மால் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

எனவே தான் புதிய சிந்தனை இந்த மண்ணில் வேரோடத் தொடங்கி விட்டது. அதற்கு இந்த மண்ணில் நடந்த மூன்று தஸாப்தங்களுக்கும் மேலாக நடைபெற்ற மானுடக் கொடுமைகளுக்கு முகம் கொடுத்து நிமிர்ந்து, நிலைத்த வாழ்வின் அநுபவங்கள் நமது கலைஞர்களுக்குப் புதுப் புதுப் பாடத்தைக் கற்றுத் தந்துள்ளன.

இந்த வெளிப்பாடுகளின் பெறுபேறுதான் எழுத்தாளர்களுக்கு, கலைஞர்களுக்கு இன்று மக்கள் மத்தியில் கிடைத்து வரும் பிரபலம் என்ற முடிவுக்கே இன்று நாம் வந்துள்ளோம்.

இதுவரைக்கும் சுமார் 200க்கு மேற்படாத இந்த உலகில் தகைமை சான்றோர்களின் உருவப்படங்களை மல்லிகையின் அடையில்தான் பதிவு செய்து வந்துள்ளோம். இந்த அடையில்தான் உருவப் பதிவு சம்பந்தமாக நான் எனக்கே உரித்தான இலக்கிய ஆளுமையுடன் தான் முடிவுகள் செய்து வழங்கும். இது இன்றைக்கு சஞ்சிகை ஒன்றினால் அடையில்தான் பதிவு தான். இன்னும் சூறு ஆய்வுகளுக்குப் பின்நோக்கிப் பார்த்தால் இது ஒரு நூற்றாண்டின் இலக்கியப் பதிவுகளுக்கும். அப்பொழுதுதான் இதற்கு ஆவணப் பெறுபெறு பலருக்கும் புரியும். தெரியும்!

சேகரநர் நீதிநீர் உருவத்தை மார்ச் 2010 இதழில் பதிவு வேண்டும் எனக் கடந்த ஆண்டு கடைசிப் பகுதியில் முடிவிற்கு வந்த அன்றைய புனைபுனைப்பும் பெற்றுக் கொண்டேன். இது அவருக்கும் தெரியும். விவரிக்க இயலாத மல்லிகை இதழில் தனது உருவத்தையும் தன்னைப் பற்றிய கருத்துக்களையும் பார்க்காமல் போய் விட்டேன், என்பதுதான் இதில் இடம் பெறிய சோகம்.

ஒரு கலைஞனுக்குரிய கல்பீர்த்து ஆம் சிறப்பு ஆம் நீதிநீர் இறுதிச் சடங்கு நடைபெற்றது. அடையில்தான் அதி உயர்ந்த கௌரவம் கொடுத்தது, ஒரு பல்சுற்றுக் கலைஞனுக்கு அஞ்சலி செலுத்தின. இந்த மண்ணில் ஒரு கலைஞனுக்கு எத்தகைய சமூக மரியாதைகள் உண்டு என்பதை இந்த நிகழ்ச்சிகள் பாசுரக்களுக்கும் வெகு ஜல்லியமாக எடுத்துக் காட்டின.

-ஆசிரியர்

நிறையவே உண்டு. நிறைய எழுத முடியாது! மல்லிகையில் ஏற்படும் பக்க நெருக்கடி காரணமாக சுருக்கமாகவும், இறுக்கமாகவும் இவரைப் பற்றி எழுதலாம் என்று எண்ணி.....

25 வருடங்களுக்கு வானொலியில் கலைஞராக, இசையமைப்பாளராக அவர் அமரராகும் வரை இயங்கியவர். மேடைக் கலைஞரும் கூட. அவர் டி. எஸ். பிச்சையப்பா, மனைவி கண்ணம்மா. இந்தத் தம்பதிகளுக்குக் கிடைத்த ஒரே ஒரு முத்துத்தான் இன்றைய மல்லிகையின் அட்டைப் பட நாயகன். நிற்ப் பெயர் சுப்பராயன். பிரபலமானது ஸ்ரீதர்.

கலைஞர் உருவாகுவதில்லை. பிறக்கிறான்! என்பதற்கு ஸ்ரீதர் ஒரு சான்று. தனது 9வது வயதில் தந்தையுடன் இலங்கை வானொலி கலையகத்துக்கு செல்வது வழக்கம். அன்று வழமையாக வருகின்ற சிறுவன் நடக்க வரவில்லை. பிச்சையப்பாவின் மகன் என்பதால் இவரைப் பயிற்சி பண்ணிப் பார்ப்போமென நடக்க வைத்தனர். இளங் கன்று பயமறியாது, துடிதுடிப்பாக நடத்தான், சிறுவனாக. நாடகம் பதிவு பண்ணப்பட்டது. அன்றிலிருந்து குட்டி நடிகனானான்.

பல ஒத்திகைகளைப் பார்த்த அனுபவம் இவருக்குண்டு. அதன் பின்பாக 6ம் இலக்கக் கலையகத்தில் கு. ராமச்சந்திரனின் இயக்கத்தில் நாடகமொன்றில் நடத்தார். குண்டு சட்டிக்குள் குதிரை ஓட்டியது போல், மேடை இவருக்குப் பழக்கமானது.

இன்றுவரை..... 48 வயதினைக் கண்டவரையில், வானொலியில் சுமார் 1000

நாடகங்கள், தொலைக்காட்சியில் சுமார் 50 நாடகங்கள் அதில் பத்துக்கும் மேற்பட்ட சகோதர மொழியில் சிங்கள நாடகங்கள்.

ஒரு சிலர் தவிர்த்து நம்முடன் கூட இல்லாத தமிழ் சிங்களக் கலைஞர்கள் பலரோடு தொழில் புரிந்த கலைஞர்.

திரைப்படங்கள் சுமார் மூன்று.

1974இல் கே. செல்வராஜனின் கதை வசனத்தில் உருவான 'உறுவகன்' என்ற மேடை நாடகத்தின் மூலம் குண்டுச் சட்டியை விட்டுக் குதிரை ஓட்டத் தொடங்கினார். சுமார் 100 நாடகங்கள். 175 தடவைகளுக்கு மேல் அரங்கம் கண்டுள்ளார். அதனால் உலகெங்குமான கலைப் பயணங்களைத் தொடர்ந்தார். பாரீஸ், லண்டன், சுவீட்ஸ், ஜெர்மனி, நோர்வே, டென்மார்க், இத்தாலி, கனடா ஆகிய நாடுகளில் தன் கலைத் திறனை நிரூபித்துள்ளார். எனவே, இவர் தனது நன்றியை நாமறிந்த உலக அறிவிப்பாளர் பி. எச். அப்துல் ஹமீத் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறார்.

பாடகராக இவரைப் பார்க்கையில் வானொலி, தொலைக்காட்சிக்குமாக 'ஜிங்கில்ஸ்' இறுவட்டு ஆகியவற்றில் பாடியிருந்தாலும், வாழினியின் ஆரம்பகால நிகழ்ச்சிகள் ஸ்ரீதர் பிச்சையப்பாவைப் பாடகனாக இனம் காட்டியது. உதயகீதம், காதம்பரி போன்ற பல நிகழ்ச்சிகளில் ஸ்ரீதர் பாடிக் கொண்டே இருப்பார். அன்றைய சிந்தாமணிப் பத்திரிகையில் கூட, இவரது பாட்டுத் திறமை பற்றி சஞ்ஜயன் அடிக்கடி எழுதிக் கொண்டே இருப்பார். இவர் பாடிய பாடல்களில் தொலைக்காட்சிப் பாடலான 'ஓடை சலசலக்க' இவரைப் பேச வைத்தது. 50 பாடல்கள்

அட்டைப் படம்

பனிமுகசி சீரணி கொண்ட நமீநாட்டு இளம் கலைஞர்

-ஏ. எஸ்.எம். நவாஸ்

நடிகர், பாடகர், கவிஞர், ஓவியர், அறிவிப்பாளர், எனப் பன்முகக் கலைஞராகத் திகழுகின்ற ஸ்ரீதர் பிச்சையப்பாவைப் பற்றி எனக்குத் தெரிந்த விஷயங்கள் தான் மல்லிகையின் இந்தப் பக்கங்கள்.....

புரணமாக இவரைப் பற்றி இதில் அடக்க முடியாவிடினும், ஒரு சிலதையாவது எழுதலாமென எண்ணி என் பேனா குனிய.....

இவரைப் பற்றி எதை எழுதலாம்....?

என இவர் பாடிய தொலைக்காட்சிப் பாடல் களின் எண்ணிக்கை இருக்கும். இது தவிர, வானொலியில் இவர் பாடிய மெல்லிசைப் பாடல்கள் அதிக எண்ணிக்கை கொண்டதாகும். அவ்வப்போது இலங்கை வானொலி மனம் வைத்து ஒலிபரப்பு செய்யும் போது இவர் பாடிய பாடலையோ, அல்லது இவர் இயற்றிய பாடலையோ கேட்க முடியும். இவர் பாடலாசிரியராய் மற்றொரு முகம் காட்டியபோது ஒலி, ஒளி ஊடகங்கள் இவரை நன்றாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டன. இவர் எழுதிய பாடல்களில் 350 எனப் பட்டியல் காட்டும். எனினும் இவரை ஒரு தடவை சந்தித்தபோது, இன்னும் இசையமைக்கப்படாத பாடல்கள் 750 இவர் வசம் உண்டு என்பதை அறிந்தேன். அவ்வாறான பாடல்களில் ஒன்றுதான் என் கண்டக் கிடந்தது.

அந்தப் பிரதிகளின் முன் பக்கத்தில் இவர் எழுதி வைத்திருக்கும் ஆரம்ப வரிகள்-

‘எல்லைகளில்லா கற்பனை எனக்கு கலைமகள் கொடுத்திடுவாள்!
பல்லவியோடு பாதியில் நிற்கும்
பாடல்கள் முடித்திடுவாள்!’

தமிழ் சிங்கள இசைக் குழுக்களுடன் இணைந்து 1500 தடவை மேடை கண்டிருக்கிறார். ஒவியராக ஏகலைவன் போல், துரோணராக ரமணி அவர்களை வரித்துக் கொண்டே வரைய ஆரம்பித்தார். கோடுகள், கோலங்கள் போட்டன. இவரது ஒவியங்கள் பல தினகரன் வாரமஞ்சரிச் சிறுகதைக்குப் பயன்பட்டன. தினகரன் கவிதைகளையும் அலங்கரித்தன. இன்றும் மித்திரன் வாரமலர் ‘கலாவானம்’ (இவர்

நடத்தும் பகுதி) பக்கத்தில் இவரது சிறந்த ஒவியங்களைத் தரிசிக்கலாம்! ஒரு ஒவியக் கண்காட்சி நடத்துமளவிற்குக் கறுப்பு வெள்ளை, வண்ண ஒவியங்கள் இவர் கை வசம் இருக்கின்றன (சுமார் ஆயிரம்). பத்திரிகை ஒவியங்களில் மொத்தமாகத் தினகரனுக்கு 225 படங்களும், மித்திரனுக்கு (இன்று வரை) 150 படங்களும் வரைந்துள்ளார். மல்லிகை போன்ற இலக்கிய ஏடுகளும், மற்றும் இலங்கை எழுத்தாளர்களின் சிறுகதை, கவிதைத் தொகுதிகளும் கூட ஸ்ரீதரின் ஒவியங்களை ஏந்தியுள்ளன. மல்லிகைக்கு வரைந்த ‘அட்டைப்பட ஒவியங்கள்’ (நூல்) இவர் கைவண்ணமே. தமிழக ஏடுகளான தாமரைக்கும், கவிக் கோவுக்குமான ஒவியங்கள் இவரது தூரிகை துல்லியப்படுத்தியிருக்கின்றன. பெரும்பாலும் நவீன ஒவிய வழிப்பாதையிலேயே ஸ்ரீதர் பயணிப்பது அதிகம்.

பொதுவாகவே ஒவியத்தை கவிதைக் காகத்தான் வரைவார்கள். இவரின் ஒவியத்துக்குக் கவிக்கோ அத்துல் ரகுமான் கவிதை எழுதியதை நெகிழும் இவர் அதற்காக உதவிய கவிஞர் அறிவுமதி அண்ணாவையும், நம் கவிஞன் அஷ்டர்ப் சிவாப்தீனையும் நினைவு கூருகிறார்.

கவிக் கோ அத்துல் ரகுமான் நடத்துகின்ற உலகக் கலைஞர்கள் இணைந்த குழுவில் ஒவியர்கள் பட்டியலில் ஸ்ரீதர் பிச்சையப்பாவின் பெயரும் இடம் பெற்றிருப்பது விசேஷம்.

சுமார் 75 இலங்கை எழுத்தாளர்களின் புத்தக அட்டைப் படங்களுக்கு வரைந்திருப்பதோடு தனிச் சுற்று இதழ்களுக்கு

(ஹோணியோ உட்பட) வரைதல் பணி செய்திருக்கிறார்.

ஒவியனாக, கவிஞனாக 1982 பாரதி நூற்றாண்டு மல்லிகையில் டொமினிக் ஜீவாவால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டார் என்பது குறிப்பிடத்தக்க வரலாறு.

அத்தோடு பிரபலங்களை வரைந்து, அவர்களிடமே காட்டி அதைப் பற்றி கருத்தையும் கையெழுத்தையும் வாங்கிக் கொள்வது இவர் வழக்கம்.

இது எஸ். பி.பி. எம். எஸ். வி, கிருபாணந்த வாரியார், வைரமுத்து, மேத்தா, ஆதிமூலம், மருது, இளையராஜா என பட்டியல் நீள்கின்றது. இதில் அவர் நெகிழ்வது நோபல் பரிசு பெற்ற மதர் திரேசா நம் தேசம் வந்த போது, அச்சாக அவரை வரைந்து அவரிடமே கையெழுத்து வாங்கியதை.

மேடைகள், வானொலி, தொலைக்காட்சி ஆகியவற்றின் ஊடாக ஒரு அறிவிப்பாளராகவும் தன்னை அடையாளப்படுத்தியிருக்கிறார். இவர் குரலை சக்தி வானொலி சுமார் ஒன்றரை வருடங்கள் ஒரு மணித்தியாலமாக ‘பாடிக் கேட்ட பாடல்’ என்ற நிகழ்ச்சிக்குப் பயன்படுத்தியது கூட, என் நினைவுக்கு வருகிறது. சக்தியில் சுமார் 50 வாரங்கள் ‘வந்துட்டாங்கையா..... வந்துட்டாங்கையா’வில் நடித்த அனுபவமும் உள்ளது.

அதே போல் சுயாதீன தொலைக்காட்சியில் சுமார் ஒரு வருடம் ‘திரை இலக்கியம்’ என்ற நிகழ்ச்சி நடத்திய ஆற்றலும் கொண்டவர். இதர சில தொலைக்காட்சி நிகழ்வுகள் பற்றிய அறிமுகங்களை நான் பார்த்திருக்கிறேன். அது பட்டியலிட அவசியமில்லை. அவற்றுள் ‘முத்துச்சரம்’ நிகழ்ச்சி

சியை உதாரணத்துக்கு முத்திரையிடலாம்!

இவர் எழுதிய பாடல்வரிகள் தென்னிந்தியப் பாடல்களின் நாவுகளையும் தழுவியுள்ளது. கே. ஜே. ஜேசுதாஸ், அனுராதா ஸ்ரீராம், சீர்காழி சிவசிதம்பரம், காயல்வேடக் முறம்மது ஆகியோர் பாடியிருப்பது குறித்து இப்பகுதியில் பதிவு செய்யப்பட வேண்டியதொன்று.

மேடைகளில் தென்னிந்தியப் பாடல்கள், எல். ஆர். ஈஸ்வரி, மனோ, மறைந்த சாகுல் ஹமீத், எஸ். பி. பி. சரண் ஆகியோருடன் சேர்ந்து பாடிய அனுபவத்தையும் பெற்றவர்.

வாங்கிய பட்டங்களும் விருதுகளும் ஏராளம்.

சுருக்கமாய்க் குறித்தால்-

பாடகர் டி. எம். எஸ் அவர்களால் ‘கலாரத்தன்’, நடிகர் மேஜர் சுந்தரராஜனால் ‘கலைச் சித்தன்’, இலங்கையின் முன்னாள் ஜனாதிபதி ஜே. ஆர். ஜெயவர்தனாவினால் ‘நவகலா இளவல்’ தமா எனும் இசைக்குழுவினால் ‘இசைப் புயல்’, சிலோன் யுனெட்டட் ஆர்ட் ஸ்டேஜினால் ‘பல்கலைத் தென்றல்’, இவர் பற்றிய தகவல்களைக் கேட்டு ஒரு அரசியல்வாதி மூலமாக ஜப்பானியப் பல்கலைக் கழகமொன்று டாக்டர் கலாநிதி பட்டம் கொடுத்தமை, புத்தளத்தில் ‘சாட்டை’ பத்திரிகை மூலமாக ‘சகலகலா வல்லவன்’, அண்மையில் அல்ஹாஜ் எஸ். நிஜாமுதீன் அவர்களால் நிந்தவூரில் இவருக்கு வழங்கிய ‘பல்துறைக் கலைஞர்’ எனப் பல பட்டங்கள் பல இருந்தும் அந்த வட்டங்களுக்குள் வசித்து விடாமல், அதை உபயோகிக்காமல்

உதிர்ந்த வேஷங்கள்

~உ. சீனிவாசன்

சுதந்திரக் கலைஞனாக வட்டமடித்துப் பறப்பது இவரது தனிப் பாணி. இருந்த போதும் 2005ம் ஆண்டிற்கான சிறந்த துணை நடிக்காரக அரசு விருது நாகூர்கணியின் 'இப்போ இதைல்லாம் சகஜங்க' நாடகத்தில் நடித்ததற்காக இவருக்குக் கிடைத்தது.

எதிர்வரும் வருடத்தில் இவரது இரண்டாவது குழந்தையாக வரவிருக்கிறது ஒரு கவிதைத் தொகுதி. அதன் வேலைகளில் தற்போது மும்முரமாக ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார், ஸ்ரீதர். அதில் பல ஆச்சர்யங்கள். மார்ச் வரை பொறுங்கள்.

சமீபத்தில் சுகவீனப்பட்டிருந்த இவரை ஒரு நண்பாய் நான் பார்க்கச் சென்ற வேளை படுத்தபடியே அது பற்றிய வேலைகளில் மூழ்கியிருந்ததை அறிந்தேன். புத்தகத்தின் தலைப்பைக் கூட, அவர் சொல்லவேயில்லை.

தொலைபேசியில் ஒருமுறை இவருடன் தொடர்பு கொண்டு கலைத்துறையில் இவருக்கு உதவிய நபர்கள் பற்றிக் கேட்டேன். அவர் கூறியது-

“என் பெற்றோர்கள் தொடங்கி நான் கடைசியாய் சந்தித்தவர்கள் வரை சொல்ல வேண்டும்” என்ற அவர், தன் தந்தையாருடனேயே நடித்த பிரபல வானொலிக் கலைஞர் கே. சந்திரசேகரன், இவரை நாடக மேடைக்குள் நுழையச் செய்து திறமைகளை வெளிப்படுத்தி வைத்த கே. செல்வராஜன், மல்லிகையையும், அதன் ஆசிரியரையும் அறிமுகம் செய்து வைத்த கவிஞர் மேமன் கவி, தனது கலை வாழ்வில் உதவித் தூண்களாய்த் திகழும் ரி. உதயகுமார், சந்தர், மேடை நடிப்புக் கற்றுத் தந்த லட்சு வீரமணி, பள்ளி

ஆசிரியர் சோ. சந்திரசேகர சர்மா ஆகியோர் பற்றி நன்றியுடன் கூறினார்.

‘டப்பிங்’ என்ற பின்னணிக் கலையிலும் பின்னிப் பிணைந்தவர் ஸ்ரீதர். ‘மாமியார் வீடு’, ‘ரத்தத்தின் ரத்தமே’ போன்ற இலங்கை இந்தியக் கூட்டுத் தயாரிப்புகள் அதனை நிரூபணம் செய்கின்றன. இன்னும் பல தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகள் கூட உண்டு. ‘டப்பிங்’ கலை மிகக் கடினமான கலை என்பது நமக்குத் தெரிந்ததே! சிங்கள தமிழ் நாடகங்களுக்கு 200க்கும் மேல் டப்பிங் செய்திருக்கிறார். இப்போது இவர் செய்கின்ற, செய்யப் போகின்ற சில விடயங்கள் இதில் எழுதப்படவில்லை.

இந்தப் பக்கத்தில் ‘இவனை’ என்று உரிமையோடு அறிமுகப்படுத்தவும் எனக்கு உரிமை உண்டு. 25 வருஷப் பழக்கம். மேலாக நட்பு. 1984 இல் நடிக்கர் எஸ். ராம்தாஸ் அவர்களின் ஒலிப்பதிவுக் கூடத்துக்கு நான் அடிக்கடி செல்வதுண்டு. அந்த ஸ்ரீதரோடில் தான் வானொலி சம்பந்தமான நாடகங்கள், சில நிகழ்ச்சிகள் பதிவு செய்யப்படும். அங்கேதான் ஒரு தொடர் நிகழ்ச்சி ஒன்றில் நடிப்பதற்காக ஸ்ரீதர் பிச்சையப்பா வந்திருந்தான்! நான் அந்தப் பதிவை ரசிப்பதற்காக நின்றிருந்தேன். அறிமுகமானோம். இருவரும் படம் பிடித்துக் கொண்டோம். ரசிகனாக அனைவரையும் அணுகி வந்த காலகட்டத்திலிருந்து மாறி, ஒரு இலக்கிய எழுத்தாளனாக இன்று பரிணமித்துக் கொண்டிருக்கின்ற சூழலில், ஸ்ரீதர் பற்றி மல்லிகையில் எழுத எனக்குக் கட்டளை வந்தது. மகிழ்ச்சியான கட்டளை என்பதால் ஏற்றுக் கொண்டேன். நான் நினைக்காத ஒன்று நடந்திருக்கிறது.

அன்று முஸ்லிம்கள் வாழும் கிராமங்கள் தோறும் உரிமையுடன் வந்து போகக் கூடியவர்களாக பக்கீர்கள் இருந்தார்கள். ஏனைய பிச்சைக்காரர்களைப் போலன்றி, இவர்களுக்குச் சகல வீடுகளிலும் விசேட கவனிப்புகள் கிடைக்கப் பெற்றதுடன், மரியாதையுடனும் நடத்தப்பட்டனர். மேலும் இவர்களுக்குப் பிடி அரிசி அல்லது ஹதியா ஒன்று கொடுக்கப்பட்டது. ஒரு சில வீடுகளில் இவை இரண்டும் கொடுக்கப்பட்டன. இன்னும் ஒரு சில வீடுகளில் இவற்றுக்கு மேலதிகமாக அரிசி, தேங்காய், உடு புடவைகள், உணவுப் பண்டங்கள் என்பனவும் கொடுக்கப்பட்டன.

அதிகமான பக்கீர்கள் மாதத்துக்கு ஒரிரு முறை வந்து போனாலும், இவர்களின் தலைமைப் பக்கீரான மம்மன்சார் வருடத்துக்கு ஒரிரு முறை தான் இந்தக் கிராமங்களுக்கு வந்து போவார். மற்றைய பக்கீர்களுக்குக் கிடைப்பவற்றை விட, வேறு சில வருவாய்களும் இவருக்குக் கிடைக்கப் பெற்றதனால், அவற்றைப் பெறுவதற்கு விசாலமான ஒரு பிரதேசத்துக்குள் அலைய வேண்டி இருந்தமையே, அதற்குரிய காரணமாக இருந்திருக்க வேண்டும்.

அவ்வாறு மம்மன்சார் பக்கீருடன் பச்சை நிறக் கொடியொன்று காட்சியளித்தது. அழகான இளம்பிறை ஒன்றும் அதில் பொறிக்கப்பட்டிருந்தது. மறு கையில் வெள்ளிச் செம்பொன்று இருந்தது. அதன் வாய் மூடப்பட்டு, வெள்ளிப் பூட்டொன்று இடப்பட்டிருந்தது. அது வருடத்துக்கு ஒரு முறை அவர் சென்று வருவதாகக் கூறப்படும் இந்தியாவில் உள்ள ஒரு தர்காவின் உண்டியலே. அதனைச் சுற்றி வெள்ளியினாலான வளையல்களும் பலவித ஆபரணங்களும் தொங்க விடப்பட்டிருந்தன. அவரின் தோளில் தகராக் கட்டையொன்று சாத்தி வைக்கப்பட்டிருந்தது. அவர் நடக்கும் நடைக்கேற்ப அதன் சலங்கைகள் ஒலித்தன. வெள்ளை நிறச் சாரத்துக்கு மேலால் அணிந்திருந்த பச்சை நிற மேலங்கி, அவரின் முழங்கால்களைத் தொட்டு நின்றது. தலையில் தரித்திருந்த இளம் பச்சை நிறத் தலைப்பாகை அந்த உடைக்கு மேலும் மெருகூட்டியது. தலைப்பாகைக்குள் நான்கைந்து சுருமாக் கூறுகள் சொருகப்பட்டிருந்தன. அத்துடன் மருதோண்டிச் சாயமூட்டப்பட்டிருந்த குறுந்தாடியும் அவரின் சுருமா இடப்பட்ட கண்களும் அவருக்கு ஒரு புதுப் பொலிவை ஊட்டின. சிவப்பு, மஞ்சள், நீலம் எனப் பல வர்ண மணிகளாலான மாலைகளும் அவருக்கோர் பிரமாண்டமான தோற்றத்தை அளித்து நின்றன. அத்துடன் மூக்கைத் துளைக்கும் அத்தர் வாசனையொன்றும் அவரிடம் சதா கமழ்ந்து கொண்டே இருந்தது.

அவர் தனது வருகையை அறிவிப்பதற்காகத் தோளில் சாத்திய தகராவைக் குலுக்கி

விட்டார். அதன் ஒலியைக் கேட்ட மைமூன் தாத்தா, முன் வாயிலுக்கு ஓடி வரும் போது, தன் முக்காட்டை நன்றாக இழுத்துத் தலையை மூடிக் கொண்டாள். அவளின் பணிந்த விழிகள் மம்மன்சார் பக்கீரை வரவேற்றன.

“பாவா, வாங்கோ.....! வாங்கோ.....! வந்து உக்காருங்கோ”

வீட்டிற்குள் சென்ற மைமூன் தாத்தா, வெண்ணிறத் துணியொன்றில் நன்கு சுற்றப்பட்டிருந்த காணிக்கையொன்றைக் கொண்டு வந்து, அதை அவிழ்த்து, உண்டியலில் சேர்த்தாள். அது அவள் தன் இளைய மகளுடைய குழந்தையின் சுகப்பிரசவத் துக்காக, அவ்லியாக்களுக்கு வைத்த நேர்த்திக் கடனாகும்.

“உம்மா, வேறேதும் நேர்ச்சைகள், நிய்யத்துக் கடனுகள் ஏதாவது ஈக்கா?”

“பாவா, ஏன்ட மகன்ட புள்ளெக்கி புள்ள யொன்டும், தொட்டிலுக்கு தொட்டிலொண்டும் குடுக்கோணும்”

மம்மன்சார் பக்கீர் பிறைக் கொடியைச் சுற்றி சுவரில் சாத்தி வைத்து விட்டு, வெள்ளிச் செம்மை மடியில் வைத்துக் கொண்ட வண்ணம் கதிரையொன்றில் அமர்ந்து கொண்டார்.

“பாவா, பேரன நாப்பது குளிப்பாட்டினதும் நேத்துத்தான். அல்லாட நாட்டம், நேர காலத்துக்கு நீங்களும் வந்து சேந்தீங்க”

மம்மன்சார் பக்கீர் வெள்ளிச் செம்பில் இருந்து வெள்ளித் தொட்டில் ஒன்றைத் தெரிவு செய்து கொண்டார். அதற்குள் சிறிய அளவிலான குழந்தையொன்றும் வைக்கப்பட்டிருந்தது. மைமூன் தாத்தா நன்கு புகையெழுப்பும் சாம்பிராணிச் சட்டி

ஒன்றுடன் கூடத்துக்குள் வந்தாள். அதை ஒரு புறமாக வைத்தவள், மம்மன்சார் பக்கீரின் துஆவை எதிர்பார்த்துக் கைகளிரண்டையும் ஏந்திக் கொண்டாள்.

கம கம எனக் கமமும் சாம்பிராணி மணத்தில் லயித்த வண்ணம் மம்மன்சார் பக்கீர் துஆ ஒதினார். அவரின் ஏந்திய கைகளுக்குள் வெள்ளித் தொட்டிலும் குழந்தையும் இருந்தன. துஆவை ஒதும் பொழுது அவரின் முகம் அண்ணாந்து இருந்ததுடன், கண்களிரண்டும் மூடிய வண்ணமாக இருந்தன. பக்கத்தில் நின்று கொண்டிருந்த மைமூன் தாத்தா, அவர் ஒதின துஆவுக்கு ஆமீன் சொன்னாள்.

அதன் பிறகு, மைமூன் தாத்தா வெள்ளித் தொட்டிலைப் பெற்றுக் கொண்டு அறைக்குள் சென்றாள். அங்கு தொட்டிலில் சுகமாகக் கண்ணயர்ந்து கொண்டிருந்த குழந்தையின் தலையை, வெள்ளித் தொட்டிலாலும், குழந்தையாலும் மூன்று முறை சுழற்றித் தன் நேர்த்திக் கடனை நிறைவேற்றிக் கொண்டாள். அதன் பின் அவற்றை மீண்டும் கொண்டு வந்து மம்மன்சார் பக்கீரின் கைகளில் ஒப்படைத்தாள். அத்துடன் அந்த வெள்ளித் தொட்டிலுக்கும் குழந்தைக்குமான பெறுமதியைக் கேட்டு, அதற்கு ஏற்ற பணத்தையும் மம்மன்சார் பக்கீரின் கைகளில் வைத்தாள்.

“உம்மா, கண்டி மீராம் மக்கம் பள்ளி வாசலில் கொடி ஏத்தினதும் நாங்க நாசுருக்குப் போவோம். அப்ப இந்த நேர்த்திக் கடன ஒப்புவிப்போம்”

“மீராம் மக்கம் பள்ளி வாசலில் எப்ப சாயிபு கொடி ஏத்தம்?”

“வருகிற வெள்ளிக் கெழுமக்கி அந்தி பட உம்மா. கூடு எடுக்கிறத்த நிப்பாட்டின

தோட மீராம் மக்கம் பள்ளி வாசலுக்கு ஈந்த செறப்பெல்லாம் கொறஞ்சி போச்சுதே உம்மா. அதுக்குப் பொறகு ஊரெல்லாம் பலாய் முஸீபத்துகளும் கூடிப் போச்சுதே உம்மா.”

இதைச் சொல்ல, அன்று தகராக் கட்டைகள் முழங்க, பக்கீர்மார் பைத்தோத கண்டி மாநகரின் வீதிகளில் பவனி வந்த சந்தனக் கூடும் சாம்பிராணிக் கூடும் மைமூன் தாத்தாவின் மனத்திரையில் மின்னி மறைந்தன.

“உம்மா, இந்தக் கோப்பிக் கோப்பய சாயிபுக்குக் குடுங்கோ”

கதவுத் திரையை மெதுவாக அகற்றிய மைமூன் தாத்தாவின் மகள், கோப்பிக் கோப்பையொன்றை ஒரு தட்டில் வைத்து தன் தாயிடம் நீட்டினாள். அதைப் பெற்றுக் கொண்ட மைமூன் தாத்தா, பக்கத்தில் இருந்த மேசை மீது அதை வைத்தாள்.

“பாவா கோப்பியக் குடிச்சிட்டு இரீங்கோ”

கோப்பிக் கோப்பையை எடுத்த மம்மன்சார் பக்கீர் அதை அருந்திவிட்டு, கோப்பையைப் பக்கத்தில் இருந்த மேசை மீது வைத்தார்.

மைமூன் தாத்தா தன் சரிந்த முக்காட்டை எடுத்துத் தன்னை நன்றாகப் போர்த்திக் கொண்டாள்.

“அது சரி உம்மா, கேக்கிறத்துக்குக் கோவிச்சுக் கொள்ள வாணாம். இந்த ஊட்டுல நான் பதினஞ்சு, இருபது வருஷமாகக் கண்டு வார வெளிச்சம் இப்ப இல்ல. பாத்த பொறமெல்லாம் இருளடஞ்சி பெய்த்தீக்கு. எவனாவது பாவிக்கள் செய்வின, சூனியம் ஏதாவது செஞ்சிட்டானுகளோ?”

“செய்வின சூனியமா?” மைமூன்

தாத்தா மலைத்து நின்றாள். ராத்திபு மஜ்லி சுகளை தகரா அடித்து, தவுஸ் குத்தி கலகலப்பாக்குவது போல் செய்வினை, சூனியம் இருக்கும் இடங்களை சொல்லக் கூடிய ஒரு தீர்க்க ஞானமும் மம்மன்சார் பக்கீரிடம் இருப்பதை, அவள் நன்கு அறிந்து வைத்திருந்தாள்.

அதிர்ச்சியில் இருந்து விடுபட்ட மைமூன் தாத்தா பேச்சைத் தொடர்ந்தாள்.

“சாய்பு, நாங்க ஊருலகத்துல கொஞ்சம் நல்லா ஈக்கிறோம். எவனாவது, ஏதாவது கோவத்துல என்னத்தயாவது செஞ்சிட்டானுகளோ, தெரியா?”

மைமூன் தாத்தாவின் உள்ளம் அவளின் எதிரிகளையெல்லாம் சுற்றிச் சுற்றி வட்டமிட்டது. அவளுக்கு அப்படியான தொரு துரோகம் செய்வதென்றால், அது பக்கத்து வீட்டு குல்தாமோ அல்லது முன் வீட்டு முத்து பீபியாகவோதான் இருக்க வேண்டும் என அவள் தனக்குள் நினைத்துக் கொண்டாள்.

“உம்மா, இந்தப் வீட்டல செய்வின, சூனியம் ஏதாவது ஈக்கா எண்டு மொதல்ல பாப்போம். அதுக்குப் பொறகு வேண்டிய வேல வெட்டிகளச் செஞ்சி, அந்தச் சூனியத்த வெட்டிப் போடுவோம். வேணுமென்டா செஞ்சவனுக்கே திருப்பி அடிச்சிப் போடுவோம். ஒகட வசதிக்கேத்த மாதிரி எனக்கிட்ட ஆட்கள் ஈக்கிறாங்க”

மம்மன்சார் பக்கீரின் பேச்சினால் மைமூன் தாத்தாவின் மனதில் ஒரு நிம்மதி பிறக்க, அடுத்து அவர் என்ன சொல்லப் போகிறாரோ என அவள் கூர்ந்து அவரை அவதானித்தாள்.

“உம்மா ஓடனே பெய்த்து ஒரு கிளாஸ்

நெறயத் தண்ணி கொண்டாங்கோ. நகம் கிகம் அதுல படாமல் ஈக்கோணும்”

மைமூன் தாத்தா ஓடோடிப் போய் அலு மாரியைத் திறந்து, அதிலிருந்து ஒரு புதுக் கிளாஸ் எடுத்து, கிணறு வரை சென்று, கிணறில் இருந்து நீர் அள்ளி, அதை அலசி, நகம் படாமல் தண்ணீரை நிறைத்து, மிகவும் பயபக்தியோடு வந்து, அதை மம்மன் சார் பக்கீரின் கைகளில் ஒப்படைத்தான்.

மம்மன்சார் பக்கீர் உடனே தனது அங்கிக்குள் மறைத்து வைக்கப்பட்டிருந்த வெள்ளிக் கூரொன்றை வெளியே எடுத்துத் தண்ணீர் கிளாசில் போட்டு அதைக் கலக்கினார்.

“ஓங்..... ரீங்..... ரீங்..... ரீங்
ஓடி..... வா..... வா..... வா.....
ஏழு பூமிகளையும் பொளந்து வா.....
ஏழு மலைகளையும் கடந்து வா.....
ஏழு கடல்களையும் கலக்கி வா.....”

அவர் உச்ச ஸ்வரங்களில் மந்திரங்களை உச்சாடனம் செய்தார். அப்பொழுது ஒரு காந்தச் சக்தியைக் கக்கிய அவரின் இரு கண்களிலும் ஏற்பட்ட பாவனைகள், மைமூன் தாத்தாவின் உள்ளத்தில் அவரைப் பற்றி ஏற்கனவே இருந்த பயம் கலந்த மரியாதையை ஒரு படி கூட்டி விட்டது. கண்களில் ஆர்வம் மேலிட, அவள் மம்மன்சார் பக்கீரையே கூர்ந்து நோக்கினாள்.

நெற்றியில் அரும்பிய வியர்வையைக் கைகளாற் துடைத்த வண்ணம், மம்மன்சார் பக்கீர் தண்ணீர் கிளாசை மேசை மீது வைத்தார். அதன் பின் வெள்ளிச் செம்பில் தூக்கப்பட்டிருந்த வெள்ளியிலான ஒரு சிறிய கிண்ணத்தை எடுத்தார். அது பச்சை நிறத் துணியொன்றால் சுற்றிக் கட்டப்பட்டிருந்தது. மிகவும் பயபக்தியுடன் பச்சை நிறத் துணியை அகற்றிய மம்மன்சார் பக்

கீர், அதன் வாய் மட்டம் வரை, ஏற்கனவே மந்திரித்து வைத்திருந்த நீரை ஊற்றினார்.

“உம்மா, நான் இந்த வெள்ளிக் கிண்ணத்தையும், இதில ஈக்கிற தண்ணியையும் உருப் பண்ணி ஈக்கிறேன். தப்பித் தவறி இதில ஈக்கிற தண்ணீல, ஒரு துளி கூட நெலத்துல கவுந்தா, நெலம் பொசுங்கிப் போகும். அந்த அளவுக்கு இந்தத் தண்ணிக்கு நான் சக்தி ஊட்டி ஈக்கிறேன். அதோட எங்க செய்வின சூனியம் ஈக்குதோ அதெல்லாத்தையும் இது காட்டித் தந்திடும்”

அங்கே மம்மன்சார் பக்கீரின் ஒவ்வொரு செயலையும் மிக ஆவலுடன் முதலில் இருந்தே வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்தான், இஸ்ஹாக். அவன் கல்லூரி விடுமுறையைக் கழிக்க வீட்டுக்கு வந்திருந்த, மைமூன் தாத்தாவின் மூத்த பேரன். உயர்தர வகுப்பில் கல்வி கற்றுக் கொண்டிருந்தவன்.

“உம்மா, நான் இப்ப இந்த வெள்ளிக் கிண்ணத்த இந்தக் காகித்தால மூடுவேன். அதுக்குப் பொறகு வெள்ளிக் கிண்ணத்த தலைகீழாகக் கவுப்பேன். அப்போ கிண்ணத்துல ஈக்கிற தண்ணி நெலத்துல கவுந்தா, இந்த ஊட்டுக்கு நாகூர் அவ்லியாக்களின்ட கிருபயால எந்தச் செய்வினையும் இல்ல. சூனியமும் இல்ல. கொடி வினையும் இல்ல. ஆனா, இந்தத் தண்ணி நெலத்துல கவிழ இல்ல, இந்தப் பூமிக்கு யாரோ ஒத்தன் செய்வினயோ, சூனியமோ, கொடிவினயோ செஞ்சீக்கிறானுகள்”

“நாகூர் ஆண்டுகேட கிருப”

என்றவாறு மம்மன்சார் பக்கீர் நீர் நிரப்பப்பட்ட வெள்ளிக் கிண்ணத்தைத் தடித்த காகிதத் துண்டொன்றால் மூடித் தலைகீழாகக் கவிழ்த்தார்.

என்ன புதுமை! தண்ணீர் நிலத்தில் கவிழவில்லை. தலை கீழாக உள்ள வெள்ளிக் கிண்ணத்துக்குள் இருந்த நீருடன் காகிதத் துண்டு ஓட்டிய வண்ணம் இருந்தது.

“உம்மா கண்டங்கனோ, அற்புதத்த! இந்த ஊட்டுக்கு எவனோ நாசமாப் போன வனுகள், என்ன சரி சூனியம் ஒன்டச் செஞ்சீக்குறானுகள்”

மம்மன்சார் பக்கீர் பக்கத்தில் இருந்த மேசையில் ஒங்கித் தட்டினார். அவரின் உட்குகள் துடித்தன. கைகள் நடுங்கின. கண்கள் கொவ்வைப் புழங்களாகச் சிவந்தன.

மைமூன் தாத்தாவின் கண்களில் கண்ணீர் மல்கியது. உடல் புல்லரித்து நின்றது. ஏற்பட்ட அதிர்ச்சியில் தலையில் இருந்த முக்காடு கூடச் சரிந்து விழுந்து விட்டது.

“ஐயோ சாய்பு..... பூச்சி புழு ஒண்டுக்கா வது தீம செய்யாத எனக்கும், ஏன்ட புள்ளகளுக்கும் எவனோ நாசமாப் போனவனுகள் சூனியம் செஞ்சி போட்டானுகளே! இப்ப நான் என்ன செய்வேன் சாய்பு, இப்ப நான் என்ன செய்வேன்? இவனுகளுக்கு நல்ல பாடம் படிப்பிச்ச நீங்க தான் வழி செல்ல வேணும். நீங்கதான் வழி செல்ல வேணும்”

தனது பாட்டியின் கதறலைக் கேட்ட இஸ்ஹாக், தனக்குள் சிரித்துக் கொண்டான். அவன் கீழ் வகுப்பொன்றில், கல்லூரி விஞ்ஞானகூடத்தில் வைத்து, வளிமண்டல அழுக்கம் தொடர்பாகச் செய்திருந்த அதே பரிசோதனையை, மம்மன்சார் பக்கீர் தன் வயிற்றுப் பிழைப்புக்காகச் செய்திருக்கிறார் என்பதை உணர், அவரின் மேல் அவனுக்கு ஓர் அனுதாபமே ஏற்பட்டது.

இஸ்ஹாக் மிகவும் துணிச்சல் மிக்கவன். விஞ்ஞான உண்மையொன்றை போலியான விடயமொன்றை உறுதிப்படுத்த

தப் பயன்படுத்தி, தனது பாட்டி போன்றவர்களை ஏமாற்றித் திரியும் மம்மன்சார் பக்கீரின் ஏமாற்று வித்தையைக் கலைத் தெறிய வேண்டுமென அவனின் உள்ளுணர்வுகள் அவனை உதைத்தன.

“வாப்பம்மா, இந்தச் சாய்பு அங்கல் ஒகல ஏமாத்துறாரு! அவர இங்கிருந்து போகச் செல்லுங்கோ”

“என்னத்த, சாய்பு அங்கலா? மரியாதயா அவர சாய்பு அப்பா எண்டு செல்லு”

“இந்தச் சாய்பு அப்பா தண்ணி மந்திரிச்சி செய்த வித்தய, நான் தண்ணி மந்திரிச்சாமலேயே செஞ்சி காட்டவா?”

“மூடுடா வாய! அவர் இந்த விஷயங்கள இன்று நேத்து செய்றவரல்ல. ஒன்ன கண்டி ஸ்கூலுக்குச் சேக்கப் போகக்குள்ள, ஒன்ட வாப்பாட்ட நான் பாடிப் பாடிச் சென்னேன். பொடியன் கெட்டுப் போவான். கண்டி ஸ்கூலில சேக்காதே..... சேக்காதே.... எண்டு. இந்தக் கெழவிட பேச்ச அவன் எங்க கேட்டான். சரி, ஒன்ட வாப்பா இன்டெய்கு வரட்டும். ஒனக்கு நல்ல பாடம் ஒண்டு படிப்பிச்சித் தாரேன்”

இஸ்ஹாக், உடனே அங்கிருந்து விருட்டென ஓடிச் சென்றுவிட்டான். தனது வார்த்தைகளுக்குப் பயந்துதான், அவன் அங்கிருந்து சென்று விட்டதாக மைமூன் தாத்தாவுக்கு உள்ளூர மகிழ்ச்சி.

“அவன் போறான் போக்கத்தவன், சாய்பு நீங்க ஒகட வேலய கவனியுங்கோ”

“வாப்பம்மா! நான் போக இல்ல, வந்துட்டேன்.”

அவனின் ஒரு கையில் ஒரு கிளாஸ் நிறையத் தண்ணீரும், மறு கையில் தடித்த பத்திரிகைத் துண்டொன்றும் இருந்தது.

“சாய்பு அங்கல்.... இல்ல, சாய்பு அப்பா, நீங்க மந்திரிச்ச தண்ணிய, வெள்ளிக் கிளாசில ஊத்தி, பேப்பர் துண்டால மூடிச் செஞ்ச அதே அதிசயத்த, சாதாரண கிளாசல, சாதாரண தண்ணி ஊத்தி, சாதாரண பேப்பரால மூடி நான் செஞ்சி காட்டப் போறேன். வாப் பம்மா நீங்களும் பாத்துக் கோங்கோ”

“ஆ... என்ன மகென் நீ இது ஒளருறாய்?”

தனக்கு சவால் விட வந்திருக்கும் சிறுவனின் பேச்சைக் கேட்ட மம்மன்சார் பக்கீரின் உடல் நடுங்கியது. மீசை துடித்தது. கண்களில் இருந்து கோபக் கனல் பறந்தது. அங்கே அவரின் பார்வைக்குள் அகப் பட்டுள்ள தனது பேரனுக்கு, ஏதும் விபரீதங்கள் நடக்குமோ என மைமூன் தாத்தா கதிகலங்கி நின்றாள்.

“ஓகட வித்தய நான் இப்ப செய்யப் போறேன், சாய்பு அப்பா பாருங்க”

அவன் தண்ணீர் கிளாசின் வாயில் காசி தத்தானை வைத்து மூடி கிளாசைத் தலை கீழாகக் கவிழ்த்துக் காட்டினான். அதே முடிவு தான். நீர் நிலத்தில் கவிழவில்லை. காசிதம் தண்ணீருடன் ஓட்டி இருந்தது.

“சாய்பு அப்பா இப்ப என்ன சொல்லுறீங்க? நான் தண்ணி மந்திரிக்கவுமில்லை, வெள்ளிக் கிளாசில ஊத்தவுமில்லை”

மம்மன்சார் பக்கீருக்கு வியர்த்துப் போட்டது. நாற்பது வருடங்களுக்கு மேலாக, அவர் ஊர் ஊராகத் திரிந்து செய்து காட்டிய அற்புதங்களுக்கு, இது வரை எவனும் சவால் விட்டதேயில்லை.

“மகென்! நான் நாசுருக்குப் பெய்த்து, நாற்பது நாள் கடிற்றொன்றுக்குள்ள தரிச்சிருந்து, அந்த அவ்லியாக்களுட்ட வரம் எடுத்து செஞ்சி வார அற்புதங்கள் வாப்பா இது.

ஒன்னால இது பொய்ப்பிச்ச ஏலா வாப்பா!”

“அங்கல், அப்ப நான் செல்லுறத்த கேளுங்கோ. எகளைச் சுத்தி வளிமண்டலம் ஒண்டு ஈக்கு. அதுதான் காற்று மண்டலம். அதுக்கு ஒரு அமுக்கம் ஈக்கு. அந்த அமுக்கம் மேலிருந்து கீழாக, கீழிருந்து மேலாக மட்டுமல்ல, எல்லாத் திசைகளிலும் செயல்படுது. அதுவ கீழிருந்து மேலாகச் செயல்படுற அந்த அமுக்கம் தான் தலைகீழாக உள்ள கிளாசில பேப்பர் துண்டுக்கு மேலால ஈக்கிற தண்ணியத் தாங்கிக் கொள்ளுறதென்த வெளங்கிக்கோங்கோ”

அங்கே மம்மன்சார் பக்கீருக்கு இவையொன்றும் விளங்கவில்லை. ஆனால், பூனை மீசை கூட முளைக்காத ஒரு சின்னப் பயல், தான் நீண்ட காலமாக மந்திர சக்தியுடன் செய்து வந்த ஓர் அற்புதத்தை, எந்த மந்திர மாயமும் இன்றிச் செய்து விட்ட, அவர் தானாகவே தோல்வியை ஒப்புக் கொண்டார். ;

மைமூன் தாத்தா என்ன நடக்குமோ என வாயடைத்துப் போய் நின்றாள். மம்மன்சார் பக்கீர் ஒன்றும் பேசாமல் பாதைக்கு வந்து விட்டார். மைமூன் தாத்தா அவரின் பின்னால் ஓடோடி வந்தாள்.

“சாய்பு தெரியாத புள்ள. ஏதோ செல்விட்டான். அது மன்னிச்சிக் கொண்டு, சூனியத்த வெட்ட நல்லொரு மந்திரக்காரனக் கூட்டிக் கொண்டு வாங்கோ”

மைமூன் தாத்தா சொன்னவற்றைக் கேட்கும் நிலையில் மம்மன்சார் பக்கீர் இருக்கவில்லை. அவரின் கால்கள் அவருக்குக் கட்டுப்படவில்லை. பிறைக் கொடி காற்றில் அசையவில்லை. தலை திரும்பிய திசையில் அவர் நடக்கத் தொடங்கினார்.

குறுங்கதை

பேக்க குட்டை

எம். எம். மன்கூர்

நீண்ட தூர ஓட்டத்தின் பின்னர் பிரயாணிகளின் களைப்பைப் போக்க அந்தப் பஸ் வண்டி ஓடக் களைத்த ஓட்ட வீரன் ஓய்வெடுப்பதற்கு ஓரிடத்தில் அமர்ந்தது போல, அந்த ரெஸ்ரேண்டுக்கு முன்னால் கொண்டு வந்து நிறுத்தப் பட்டதும் பூஸ்..... பூஸ் என்ற பெரு மூச்சுடன் அடங்கியது.

சிலர் பஸ்ஸை விட்டிறங்கி அந்தக் ஹோட்டலுக்குள் நுழைந்தனர். தத்தமக்குத் தேவையான சிறுண்டுகளையும் தேநீரையும் ஓடர் கொடுத்துப் பெற்றுக் கொண்டு, மேசைகளில் போய் அமர்ந்து கொண்டனர். சிலர் பஸ்ஸை விட்டிறங்காமலே அப்படியே தமது ஆசனங்களில் அமர்ந்திருந்தனர். நின்று கொண்டு பிரயாணம் செய்தவர்கள் தமது கால் கடுப்பைப் போக்கிக் கொள்ள, காலியான ஆசனங்களில் அமர்ந்து கொண்டனர்.

பஸ்ஸை விட்டு இறங்கிச் சென்றவர்களில் முகுந்தனும் ஒருவன். அவன் திரும்பி வந்த பொழுது, அவனது ஆசனத்தில் ஒரு பெண் கைக்குழந்தையுடன் அமர்ந்திருந்தாள். முகுந்தன் வந்ததும் அவள் எழுந்திருக்க முற்பட்டாள். அவன் வேண்டாம் என்பதை சைகை மூலம் காட்டிவிட்டு, அதே ஆசனத்தில் யன்னல் ஓரமாக அமர்ந்து கொண்டான். இருவரும் எதுவும் பேசிக் கொள்ளவில்லை. அறிமுகம் இல்லாதவர்களிடம் எதற்குப் பேச்சு?

பஸ் புறப்பட முன்னர் அவளது கணவனோ காவலனோ ஓரிளைஞன் வந்து அவளுக்குப் பின் ஆசனத்தில் அமர்ந்து கொண்டான். அவள் அமர்ந்திருந்த ஆசனத்துக்குரியவன் வரவில்லை. இறங்கிப் போயிருப்பான்.

பஸ் புறப்பட்டது. சிறிது தூரம் தான் பஸ் ஓடியிருக்கும். அக்குழந்தை, பச்சிளம் பாலகன் தன் பசி போக்கிக் கொள்ள தாயின் இரத்தத்தைப் பாலாக்கிப் பருகக் கொடுக்கின்ற இயந்திரத்தின் மீது பிஞ்சுக் கைகளை வைத்து அமுத்திய வண்ணம் முனகத் தொடங்கியது. தாய்க்குத் தெரியாதா தன் குழந்தைக்கு என்ன தேவையென்று. என்றாலும், எல்லோர் முன்னிலையிலும் எப்படி தனமிரண்டைத் திரை நீக்கம் செய்வது? தட்டிவிட்டாள் பிஞ்சுக் கைகளை. அது மீண்டும் மீண்டும் தனக்குப் பசிக்கிறது என்பதை உணர்த்தியது. இரக்கத்தின் ஊற்றல்லலா தாய். மெதுவாகத் தனம் ஒன்றைத் தன் கரம் கொண்டு மெதுவாக வெளியில் எடுத்து அமுத்திப் பிடித்தவளாய் பிள்ளையின் வாயில் காம்பைப் பதித்தாள். பிள்ளை உறிஞ்சி உறிஞ்சிக் குடிக்கத் தொடங்கியது. முகுந்தனின் கண்கள் அதனை நோக்கியது என்பதை விடத் தாக்கியது என்பது தான் பொருந்தும். அதனாலோ என்னவோ இரக்க மேலீட்டால் தனது கைக்குட்டையை எடுத்து அவள் முன்பாக

நீட்டினான். குறிப்பறிந்தவள் அதனை எடுத்து மார்பை மறைத்துக் கொள்ள, குழந்தை நிம்மதியாகப் பசி போக்கிக் கொண்டிருந்தது.

இதனையே அவதானித்துக் கொண்டு பின் ஆசனத்தில் அமர்ந்திருந்த கணவனோ, காவலனோ ஒரு கணம் அதிர்ந்து தான் போனான். தனக்குரியவள் ஒருத்திக் குத் தானறியாத ஒருவன் கைக் குட்டை கொடுப்பதா? அவனது முகத்தில் எள்ளு வெடித்தது. மனதுக்குள் புகம்பம் குமுறியது.

இறங்க வேண்டிய இடம் வந்ததும், அவர்கள் இறங்கிக் கொண்டனர். முகுந்தனும் இறங்கினான். கண்களால் நன்றி சொன்னாள், அவள். இதனைக் கண்ட கணவன், என்னதான் ரகசியம் கண்ணோடு கண் நோக்குகின்றதோ எனச் சினங் கொண்ட சிங்கமானான். முகுந்தனின் சட்டைக் காலரைப் பிடித்துக் கழுத்தை நசித்துக் கொண்டு "என்னடா உனக்கு காதல் கேக்குதோ இன்னொருத்தன் பொம்பள மேல? என்னத்துக்கடா காதல்? ஏனடா அவளுக்குக் கைலேஞ்சி கொடுத்தாய்? காதல் பரிசோ?" என வெகுண்டெழுந்து தாறுமாறாகத் தாக்கத் தொடங்கினான். முகுந்தனுக்கோ, கூடியிருந்தவர்களுக்கோ ஒன்றும் புரியவில்லை.

'ஐயோ வேண்டாம் விட்டு விடுங்க அவர் எனக்கு ஒன்றும் செய்யவில்லை. நெஞ்சை மறைக்கத் தான் கைலேஞ்சி தந்து உதவினார்' என்று உரக்கக் கத்த வேண்டும் போல் இருந்தது அவளுக்கு. ஆனால் வெறி கொண்டவன் முன்னால் ஒன்றும் எடுபடாது என மனதுக்குள் அழுது வழிந்தாள். பாவம் அவன் யாரோ எவனோ?

HAPPY PHOTO

Excellent Photographers Modern Computerized Photography For Wedding Portraits & Child Sittings

Photo Copies of Identity Cards (NIC), Passport & Driving Licences Within 15 Minutes

300, Modera Street, Colombo - 15.
Tel : 2526345

நிலுவையில் இருந்து வலிந்து கொண்டிருக்கிறது ஒரு விவாகரணம் பேசப்பட்டது ஒருவனை ஒருவன் கொல்வது பற்றி விசுவாசி பூத்து சகதிக்குள் சிக்கிய கவிஞர்களின் பேராழிமைகள் மெல்லும் நகரவேயில்லை. கவிதைகள் வாசிப்பவர்களுக்கும் நிறுத்தி விட்டார்கள், நிரந்தரமாகத் தம் தொழிலை. 'ரோபோ'க்களோடு வினாயாடும் சமூகமும் சிலந்தும் போய்விட்டது சிவனப்பலகை.

சில்லைப்பிடிமயிலும் கோப்பாயின் பெரியதரவையிலும் கொல்லப்பட்டும் கொண்டிருக்கின்றன கடவுளின் வரங்கள்

மீட்பர்கள் வருவார்களென்று நம்பி தானாக மீட்டவர்கள் படிகெறித் தப்பித்தனர்- தலைகளை மெல்லும் சுந்தரபடி

வரிசுந்தர பேடிகளுக்கு வரி கட்டிக் கொண்டிருக்கிறது வாழ்க்கை

தொழிலாதற்கென்றே சூகிவிட்டது சிவியதான எங்கை. சிவனங்களின் சிலுவைகளில் சிறையப்பட்டமடியே பிறந்திருக்கிறது சபலங்களோடு சமாதானச் சிறகு பறவைகளால் பொருத்தி பறக்க விடிக் காத்திருக்கின்றன கழுதகளுக்கும் வட்டங்களும்.

சிறு நடந்த சுவலும் மணலள்ளிச் சூடாக்கி கூறுபோலு விடுகிறது வண்ணி வியாபாரி வரமுதல் பதிந்த தோட்டக்காரன் சுவடுகளை வியாபாகம் செய்கின்றன செய்திகள்.

பொய்திகள் சாட்சியாக கைக் காலிகள் வாக்காக பெய்து கொண்டிருக்கிறது சீயூழை ஒல்லோவிலும், கிராமம் ஒரியண்டல்களிலும்

புல்லாணமேகிப் போகிறது ஒவ்வொரு மனிதனும் வாழ்க்கையின் மீறும் கனவுகளுக்கும் உடைகளுக்கான மானாடும் மீதல்தன் நிறைவு பெறுகிறது

உடைகளுக்கான மானாடு

-வை. சாரங்கன்

சுமார் முப்பது வருடங்களாக நடைபெற்ற தமிழ் ஈழப் போராட்டத்தில் நாம் எத்தனையோ புத்திஜீவிகளை இழந்து விட்டோம். ஆயிரக் கணக்கான உயிரிழப்புக்கள் கோடான கோடிப் பெறுமதி மிக்கச் சொத்துக்கள் எல்லாம் அழிக்கப்பட்டு, மண்ணோடு மண்ணாய்த் தரை மட்டமாய்ப் போனதை நினைத்து வருந்தாத உள்ளங்கள் இல்லை. இவற்றை மீளக் கட்டி எழுப்புவதாயிருந்தால் இன்னும் பல லட்சம் கோடி ரூபாக்களைத் தண்ணீராய் இறைக்க வேண்டும். ஆனால், எம்மை விட்டுப் பிரிந்த எமது தமிழ் பேசும் சகோதரர்களின் போன உயிர் திரும்பி வந்து விடுமா? புத்தி ஜீவிகள் தான் வந்து விடுவார்களா?

இந்த வகையில் உடுத்த துணியோடு இடம்பெயர்ந்த பல்லாயிரக்கணக்கானவர்களின் வாழ்க்கை கவலைக்குரியது. உள்நாட்டிலும், வெளிநாட்டிலும் இடம் பெயர்ந்து வாழ்பவர்களின் நிலையும் அப்படியே!

உவால் கொழுமியில் சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு- ஓடு நட்புக் குறிய்பு

-எம். எம். மனிஸர்

ஆசிய, ஐரோப்பிய, அவுஸ்திரேலியா, அமெரிக்கா கண்டங்களில் உள்ள நாடுகளில் வாழும் இலங்கையர்களில் இடம் பெயர்ந்த எமது எழுத்தாளர்களும் இருக்கிறார்கள். கற்றவருக்குச் சென்ற இடம் எல்லாம் சிறப்பு என்பதனை அவர்கள் அங்கிருந்து நிரூபித்து வருகின்றார்கள். அவர்கள், தாம் குடிபெயர்ந்திருக்கும் நாடுகளில் தமிழை வளர்த்து வருகின்றார்கள். இணையத்தளத்தின் மூலமும், சஞ்சிகைகள் நடத்தியும், தமிழ் விழாக்கள், ஒன்றுகூடல்கள், ஆண்டு விழாக்கள், சஞ்சிகைகளின் ஆண்டு வெளியீட்டு விழாக்கள், நூல் வெளியீட்டு விழாக்கள் எனப் பலதரப்பட்ட நிகழ்வுகளின் மூலம் தமிழ் வளர்த்து வருகின்றனர்.

இவர்கள் அத்தனை பேரையும் ஒரே கூரையின் கீழ் ஒன்று திரட்டி இலங்கையிலே ஒரு சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாட்டை நடத்த வேண்டும் என்று எழுத்தாளப் பெருந்தகைகள் வேண்டவாகக் கொண்டு, முயற்சிகள் மேற்கொண்டு வருவது எமக்கு மகிழ்ச்சியைத் தரும் விடயம். 2011ம் ஆண்டு அதாவது, அடுத்த வருடம் ஜனவரி மாதத்தில் ஏழு நாள் விழாவாக நடத்தத் திட்டமிடப்பட்டு இருக்கிறது.

இதற்கு முன்னோடியாக 03.01.2010ல் கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத்தின் சங்கரப்பிள்ளை

மண்டபத்தில் ஆலோசனைக் கூட்டமாக ஒன்று கூடல் ஒன்று இடம் பெற்றது.

மூத்த எழுத்தாளரும், 'மல்லிகை' ஆசிரியருமான திரு. டொமினிக் ஜீவா, 'ஞானம்' ஆசிரியர் திரு. தி. ஞானசேகரன் ஆகியோரால் குத்து விளக்கு ஏற்றி வைக்கப்பட்டு நிகழ்வுகள் ஆரம்பமாகின. முதன்மையாக நாட்டுக்காகத் தமது இன்னுயிரை நீத்தவர்களுக்கு, அஞ்சலி செலுத்துவதற்காக ஒரு நிமிட மௌனஞ்சலி செலுத்தப்பட்டது.

இடம் பெயர்ந்து தற்போது அவுஸ்திரேலியாவில் வசிக்கும் எழுத்தாளர் திரு. லெ. முருகபூபதி அவர்கள் ஒன்றிணைப்பு அமைப்பாளராக நின்று கூட்டத்துக்குத் தலைமை வகித்து, ஆலோசனைக் கூட்டத்தை முன்னெடுத்தார்.

தலைவர் என்ற வகையில் அதன் நோக்கத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடുകையில் 'இன்று இலங்கையில் இருந்து வெளிநாடுகளில் புலம் பெயர்ந்து வாழும் தமிழ் எழுத்தாளர்களை எல்லாம் ஒன்றிணைத்துப் பரஸ்பரம் புரிந்துணர்வையும், கலை இலக்கியப் படைப்புக்களின் மீதான செம்மைப்படுத்தும் பணிகளை மேற்கொள்வதற்கும், தமிழ் இலக்கியப் படைப்புகள் பிற மொழிகளுக்குச் சென்றடைய வேண்டும் என்பதற்காகவும், இடம்பெயர்ந்தவர்களின் அடுத்த சந்ததியினருக்கு அவர்களது கலை இலக்கிய ஆற்றல்களை வளர்ப்பதற்குக் காலத்தின் தேவை அறிந்து ஆவணப்படுத்தப்பட வேண்டிய தேவை இருப்பதால், இலங்கையில் அத்தகைய எழுத்தாளர்களை ஒன்று திரட்டி மாநாட்டை நடத்த வேண்டும் என்ற முயற்சியில் பாடுபடுவதாகவும், தனது இலக்கிய நண்பர்களை இதில் பங்கு

கொள்ளச் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக மின்னஞ்சல் தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டு இருப்பதாகவும் தெரிவித்தார்.

மேலும் அவர் அவுஸ்திரேலியாவில் இருந்து ஒருமாத விடுமுறையில் இங்கு வந்திருப்பதாகவும், அவுஸ்திரேலியப் பிரஜையாக இருப்பதால், அதற்கு மேல் இங்கு தங்க முடியாது எனவும் குறிப்பிட்டார்.

முதுபெரும் எழுத்தாளரும், மல்லிகை ஆசிரியருமான திரு. டொமினிக் ஜீவா அவர்கள் அங்கு தமது கருத்தைத் தெரிவிக்கையில், 'புலம் பெயர்ந்த சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாட்டை நடத்தக் கூடிய பூரண உரிமை எமது இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்குத் தான் உண்டு. சிலர் தமிழ் நாட்டில் இதனை நடத்துவது தான் பொருத்தம் என்ற கருத்தைத் தம் மிடம் தெரிவித்த போது, கடுமையாக அதற்குப் பதில் அடி கொடுத்ததாக அவர் கூறினார்.' ஈழத் தமிழர்களான நாங்கள் தமிழை வளர்ப்பதற்கும், காப்பதற்கும் சுமார் 45 வருடங்களாகப் போராடியிருக்கிறோம். பேனா கொண்டு உழுதிருக்கிறோம். இந்த மண்ணிலே இரத்தம் சிந்தி வாழ்ந்தவர்கள் நாம். யாழ்ப்பாணத்திலே இந்திய இராணுவத்தினரின் நெருக்குதல் இருந்த போதும், எமது முயற்சியை நாம் முடக்கவில்லை. எதிர்பாராத விதமாக யுத்தம், ஆயுதப் போராட்டம் ஏற்பட்ட போதும் நாம் ஓயவில்லை. இடம் பெயர்ந்து கொழும்புக்கு வந்து எமது முயற்சியைக் கைவிடாமல் சர்வதேசத்திலும் தமிழை வளர்த்து வருகிறோம்' என்று சொன்னவர், 'சுமார் 32 நாடுகளில் தமிழ் வளர்த்தவர்கள் நாம்' என்று நெஞ்சை நிமிர்த்திச் சொன்னார்.

அதே வேளை, இலங்கையில் சர்வ தேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு ஒன்று நடத்தப்பட வேண்டும் என்பதன் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றிக் கடந்த வருடம் 'மல்லிகை' மூலமாகவும் தமது கருத்துக்களை வெளியிட்டிருந்தார்.

அதே போல மல்லிகையின் 45ஆவது ஆண்டு மலரிலும் தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு பற்றி முக்கிய கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார். 'இரண்டாவது உலக மகாயுத்தத்தின் போது ஹிரோஷிமா அமெரிக்க யுத்த வெறியர்களால் துவம்சம் செய்யப்பட்ட போதும், ஆயிரக்கணக்கான உயிர்கள் கொண்டு ஒழிக்கப்பட்ட போதும், சகல அட்டுழியங்களுக்கும் முகம் கொடுத்து இன்று புதிய ஒரு ஜப்பானைக் கட்டி எழுப்பி இருக்கிறார்கள். அதே போல யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்ட எங்களாலும் புதிய தொரு தமிழ் பேசும் சமூகத்தை எதிர்காலத்தில் உருவாக்க முடியும் இது சர்வ நிச்சயம்' எனச் சூழரைத்து ஆவேச உதிரத்தை ஊட்டியிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்லாமல், 'அதற்கு அத்திவாரமாக அமையும் இலக்கிய விழாக்களையும் மல்லிகையும் வாழ்த்தி வரவேற்கிறது' என்றும் கூறியிருக்கிறார்.

மேலும், 'ஞானம்' ஆசிரியர் திரு. தி. ஞானசேகரன் அவர்கள் 'புலம் பெயர்ந்தோர் இலக்கியம் இன்று நவீன இலக்கியமாக உருமாற்றம் பெற்றிருக்கிறது. சிறுகதை, நாவல் என்பவற்றில் எஸ். பொ.வும், கவிதைத் துறையில் ஈழத்து சேரன், ஜெயபாலன் போன்றோர் உச்சத்தைத் தொட்டு இருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் சர்வதேச எழுத்தாளர் மாநாடு இலங்கை

யில் நடத்தப்படுவது மிக மிகப் பொருத்தம்' என்று தனது கருத்தைத் தெரிவித்தார்.

இந்தக் கலந்துரையாடலுக்கு முறையான அழைப்புகள் விடுக்கப்படாத போதும், பெருந்திரளான எழுத்தாளர்களும், பேராசிரியர்களும், இடம் பெயர்ந்து வெளிநாடுகளில் வசித்து வரும் எழுத்தாளர் பெருந்தகைகளும் கலந்து கொண்டு ஒன்று கூடலை ஒளி பொருந்தச் செய்தனர் என்பது முயற்சிக்கு முழு வெற்றி என்று சொல்லலாம்.

முறையான அழைப்புகள் என்று சொல்லும் பொழுது, தனித்தனி நபர்களுக்குத் தனிப்பட்ட அழைப்புக் கடிதங்கள் அனுப்பப்படவில்லை என்பது பொருள். சகல எழுத்தாளர்களும் பத்திரிகைகளில் வெளியான செய்திகளைப் படித்தும், நண்பர்கள் மூலமாகவும், தொலைபேசி அழைப்புகள் மூலமாகவும் தத்தமக்குத் தெரிந்த எழுத்தாளர் நண்பர்களுக்கு சேதி சொன்னதாலும் கலந்து கொண்டவர்கள் தான் ஏராளமானோர்.

அதே வேளை முக்கியமாகப் பரந்து பட்டு வாழும் எழுத்தாளர்களின் சரியான பெயர் முகவரிகள் கைவசம் இல்லாததால் அழைப்புக் கடிதங்கள் அனுப்புவதில் சிரமங்கள் காணப்பட்டன என்பது தான் உண்மை.

எப்படியோ மாநாட்டின் வெற்றிக்குக் கலந்துரையாடலில் அடிக்கல் நடப்பட்டு விட்டது. இனி அதனை வெற்றிகரமாக நடாத்துவதற்கு ஒவ்வொரு எழுத்தாளரும் தமது பங்களிப்பைச் செய்வது முக்கிய அம்சமாகும். எல்லாவற்றுக்கும் முன்ன

தாக சகல எழுத்தாளர்களையும் ஒன்றிணைக்கும் முயற்சியை முதலில் செய்ய வேண்டும். மாநாடு நடப்பதற்கு இன்னும் ஒரு வருடம் அப்படியே காலம் காத்துக் கொண்டிருக்கிறது. இதற்குள் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் என்ற வகையில், முஸ்லிம் எழுத்தாளர்கள் ஏராளம் பேர் இன்று எழுதி வருகின்றனர். அவர்களையும் ஒன்றிணைத்து அவர்களது கருத்துக்களையும் பெறுவது அத்தியாவசியமான ஒன்றாகும். இலங்கையின் வடக்கு, கிழக்கு, மேற்கு, தெற்கு, மலையகம் என எழுத்தாளர்கள் பரந்து விரிந்து வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவர்கள் அத்தனை பேர்களையும் ஒன்றிணைப்பதன் மூலம், மிகச் சிறந்ததொரு மாநாட்டை நடத்தி முடிக்கலாம். ஆரம்பக் கலந்துரையாடல் என்பதால் சில வசதியீனங்கள் காணப்பட்டாலும், பின் வரக் கூடிய கலந்துரையாடல்களில் அக்குறைகள் களையப்படலாம்.

பேராசிரியர் திரு. கா. சிவத்தம்பி அவர்களும் 'சர்வதேச மட்டத்தில் பரந்துபட்டு புலம் பெயர்ந்து வாழும் தமிழ் எழுத்தாளர்களையும் இந்த மாநாடு இணைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதற்கான கால அவகாசம் அதிகமாகவே இருக்கிறது' எனக் குறிப்பிட்டார். அத்தோடு 'கூடினோம் கலைந்தோம்' என்று இல்லாமல் தமிழ் மொழி மேம்பாடு, வளர்ச்சி என்பனவற்றை ஆரோக்கியமுள்ளதாக ஆக்க வேண்டும். நடைபெற இருக்கும் சர்வதேச எழுத்தாளர் மாநாட்டின் மூலம் புலம் பெயர்ந்த தமிழர்களின் வாழ்வியல் அம்சங்கள், கலை இலக்கியப் பங்களிப்பு, மொழி வளர்ச்சி, மொழி செம்மையாக்கல், இளம் சந்ததி

யிடம் தமிழ் மொழியைக் கொண்டு செல்லுதல் என இன்னும் பலவற்றை ஆராயும் ஒரு மாநாடாக இது அமைய வேண்டும்' என ஆலோசனைகளையும் வழங்கி மாநாடு வெற்றி பெறத் தனது வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்தார்.

உத்தேச மாநாட்டுக்கு முன்னதாகக் கலந்தாலோசிக்கப்படக் கூடியதாக 12 அம்சங்கள் கொண்ட கருத்துக் கோவை ஒன்று சமூகமளித்திருந்த எழுத்தாளர் அத்தனை பேருக்கும் வழங்கப்பட்டது. இதனைப் படித்தறிந்து, தத்தமது யோசனைகளை அல்லது திருத்தங்கள், அப்படியுமின்றேல் சேர்க்க வேண்டிய, நீக்க வேண்டிய யோசனைகளை முன் வைக்குமாறு அமைப்பாளர் திரு. வெ. முருகபூபதி அவர்கள் வேண்டிக் கொண்டார். அதற்கேற்ப எல்லோரும் தத்தமது கருத்துக்களை ஒருவர் பின் ஒருவராக முன் வைத்தனர். ஏற்கனவே அந்த 12 அம்சங்கள் அடங்கிய கருத்துக் கோவை மல்லிகையில் இடம்பெற்றதால் மீண்டும் அதனை இங்கு தருவது அவசியம் இல்லை என நினைக்கிறேன். எழுத்தாளர்களும், மல்லிகை வாசகர்களும் அதனை அறிவார்கள்.

'மாநாடு நடத்தப்படும் இடம் எது என இதுவரையில் தீர்மானிக்கப்படவில்லை. பின்வரும் காலங்களில் அதற்கான தீர்க்கமான பொருத்தமான ஓர் இடம் தெரிவு செய்யப்படும்' என்ற கருத்துத் தெரியப்படுத்தப்பட்டதோடு, 'மாநாட்டுச் செலவுகளுக்கான நிதி எவ்வாறு பெறப்படும்?' என்ற கேள்வி எழுந்த போதும், 'அது முழுக்க முழுக்க இடம் பெயர்ந்தவர்கள் மூலமாக செலவிடப்பட இருக்கிறது' என்ற கருத்தை

அமைப்பாளர் தெரிவித்தார். அதற்கு சபையில் இருந்த எழுத்தாளர்கள் 'தமது பங்களிப்பு இல்லாமல் போய்விடுமே' என்று அச்சம் தெரிவித்தனர்.

எப்படி இருந்த போதும், எல்லோரதும் பங்களிப்பும் அதில் இடம்பெறும் என நம்பலாம்.

மேலும் முக்கியமாக 12 அம்சங்கள் அடங்கிய கருத்துக் கோவையில் 4ம் இலக்க அம்சம் மீது கவனம் செலுத்தப்படுவது முக்கியம் என்பது கவனத்திற் கொள்ளப்பட்டது. அதாவது 'இலங்கையில் இயற்கை அனர்த்தம், யுத்தம், விபத்து ஆகியவற்றால் பாதிப்புற்ற தமிழ் எழுத்தாளர்கள் மற்றும் கலைஞர்களின் குடும்பத்தினருக்கு உதவுவதற்காக ஒரு நம்பிக்கை நிதியத்தை (Trust Fund) உருவாக்குவது' தான் அது.

12 அம்சங்களில் இது முக்கியமான ஓர் அம்சமாகும். இன்று எத்தனையோ எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள் வசதியீனப்பட்டவர்களாக இருக்கின்றார்கள். இவர்களது குடும்பமும் ஓரளவுக்கேனும் மீட்சி பெறுவதற்கு இந்த நிதியம் கை கொடுத்து உதவ முடியும். எனவே இதன் மீது முக்கிய கவனம் செலுத்துவது அவசியம் என்பதை எவரும் மறுக்க மாட்டார்கள்.

களை கடடிய இந்த ஆலோசனை ஒன்று கூடவில்லை பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி, 'மல்லிகை' ஆசிரியர் திரு. டொமினிக் ஜீவா, 'ஞானம்' ஆசிரியர் திரு. தி. ஞானசேகரன், அவுஸ்திரேலிய 'உதயம்' நிறுவன நிர்வாக ஆசிரியர் டாக்டர் நடேசன், பேராசிரியர் சி. மௌனகுரு, கம்பவாரிதி இ. ஜெயராஜ், ஆ. சிவநேசச் செல்வன், கே.

விஜயன், வ. தேவராஜ், க. குமரன், ஜி. இராஜகுலேந்திரா, வண. ஜெப நேசன் அடிகளார், மானா மக்கீன், மேமன் கவி, திருமதி வயலட் சந்திரசேகரன், அந்தனி ஜீவா, நாச்சியாதீவு பர்வீன், திக்கு வல்லை கமால், பேராசிரியர் சபா ஜெயராஜா, தெளிவத்தை ஜோசப், ஓ. கே. குணநாதன், இன்னும் பல பேர் தமது கருத்துக்களை முன் வைத்தனர். அத்தோடு பல பெண் எழுத்தாளர்களும் தமது கருத்துக்களை முன் வைக்கத் தவறவில்லை.

இங்கு விழாவின் கொழும்பு இணைப்பாளராக 'ஞானம்' ஆசிரியர் திரு. ஞானசேகரன் நியமிக்கப்பட்டதோடு, யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, மலையகம் போன்ற இடங்களில் இத்தகைய ஆலோசனைக் கூட்டங்கள் நடத்தப்படும் போது, அவ்வப் பிரதேசங்களைச் சார்ந்தவர்களை இணைப்பாளர்களாக நியமித்து விழாவுக்கான செயற்பாடுகள் முன்னெடுக்கப்படும் என்றும் அமைப்பாளர் வெ. முருகசூபதி அவர்கள் தெரிவித்தார்கள்.

ஆலோசனை ஒன்று கூடல் நிகழ்வில் கலந்து கொண்ட அத்தனை எழுத்தாளர்களுக்கும் தினக்குரல் நிறுவனர் திரு. எஸ். பி. சாமி அவர்களின் பிறந்ததினத்தை முன்னிட்டு பிறந்தநாள் பரிசாக மனேஜ் மண்டி டைரி வழங்கப்பட்டது.

மதிய உணவு வழங்கப்பட்டது. சகோதர எழுத்தாளர்கள் குடும்ப உணர்வு ஒற்றுமையுடன் கூடிக் களித்துப் பிரிந்து சென்றனர்.

பாடுபாடு

-ஆனந்தி

உலகைப் புரிந்து கொள்ள இயலாத, குழந்தைத் தனத்துடன் அவரையே ஆழ்ந்து நோக்கி மிரள மிரள உற்றுப் பார்த்தபடி அவரிடம் கதை கேட்க, அவள் அமர்ந்திருக்கும் நேரம் சுகமான ஓர் அந்தி மாலைப் பொழுது. கோவில் மண்டபத்துக் கருங்கல் தூணருகே, இறை வழிபாடு முடித்துக் கொண்டு வந்த, தெய்வீக உயிர்ச் சிற்பமாக அவர். அவரை நேரிலே பார்த்தால், ஒழுக்கம் தவறாத அசல் பிராமண குலத்து உத்தம புருஷன் போல, முகத்தில் தீர்க்கமான ஆதர்ஸக் களையுடன், ஒரு வழிபாட்டு நாயகன் போல், பிரசன்ன ஒளிக் கோலமாகப் பளிச்சென்று தோன்றுவார். அவரையே உலகமாக அறிந்து உணர்ந்து கொண்ட அவள், ஒரு புத்தி விளங்காத பேதைப் பெண் மட்டுமல்ல, பூப்படைந்து மலர்ந்து, ஒளி விட்டுப் பிரகாசிக்க முடியாமல் போன ஓர் இருடியும் கூட. அப்படியிருக்கிற அவளைக் கொஞ்சமும், மனம் கோணாது ஏற்று, வாழ வைத்துக் கொண்டிருக்கிற அவர், ஒரு சமூகம் சார்ந்த, கறைகளோடு கூடிய ஒரு சராசரி மனிதரல்லர். அவளுக்கு மட்டுமல்ல, அவள் போன்ற ஊனப் பழு சுமக்கிற- தீனமுற்ற மனிதர்களுக்கெல்லாம் கடவுள் மாதிரி அவர்.

தமிழிலும், வடமொழியிலும் நன்கு தேர்ச்சி பெற்ற பேரறிஞர், அவர். பல்கலைக் கழகத்தில் பேராசிரியராக இருந்து, ஓய்வு பெற்றவர். அவள் அவருக்குத் தூரத்து உறவு. மதுர சுந்தரியென்று மிகவும் அழகான பெயர் அவளுக்கு. மதுரா என்றே, அவர் அவளை அன்பொழுக அழைப்பதுண்டு. அவர் அவளை மணம் முடித்தது, சுயவிருப்பத்தின் பேரிலேயே அன்றி, நிர்ப்பந்தத்தினாலல்ல. அப்படி மணம் முடிக்க நேர்ந்ததால் தான் அவள் மீது அவர் பொழிகின்ற அந்த அன்பு மழை.

அவளால் கண்டு உணர்ந்தறியக் கூடிய, முழு உலகமும் அவரே தான். அந்தி மயங்குகிற நேரத்தில், கோவில் மண்டபத்துக் கருங்கல் தூணருகே செதுக்கிய சிற்பம் போலச் சலனமின்றி, அமர்ந்தவாறே அவளுக்கு அவர் கதை சொல்லிக் கொண்டிருக்கிற அழகைப் பார்க்க வேண்டும். அவர் மடியில் சாயாத குறையாக அவளின் உயிர்க் கொடி மிகவும் நெருக்கமாக அவர் மீது படர்ந்திருக்கும். அவர்களினிடையே உணர்வுகள் ஒழிந்து போன சாந்தி மயமான ஒரு தவக் கோலம் போல, அது பிடிபடும். உலகம் அதை எப்படி நம்புகிறதோ? அவரது மிக நெருங்கிய சீடனான சம்பந்தனைப் பொறுத்தவரை, விகாரம் ஒழிந்து போன, நிர்மலமான ஒளியின் கடவுளாகவே, அப்போது அந்நிலையில் அவரை அவன் உணர்வதுண்டு.

மதுரா என்றுதான் செல்லமாக அவர் அவளை அழைப்பார். வெள்ளை வெளேரென்று,

செதுக்கி வார்த்த பளிங்குப் பொம்மை மாதிரி, அவள் இருப்பாள். எனினும், உலகு டனான தொடர்பு ஆளாய், அவள் இயங்குவதற்கான உயிற்றற வெறும் நிழல் பொம்மையே அவள். அந்தப் பொம்மையை இயக்குவதற்கான அதி சக்தி வாய்ந்த மந்திரத்திறவுகோல், அவரிடமே இருப்பதாக அவள் நம்புவாள். அப்படிப்பட்ட ஒருவரின் பாதபூசை காண்பதற்கு தான் கொடுத்து வைத்திருப்பதாய் அவள் அடிக்கடி நினைப்பாள்.

அவன் ஒரு பல்கலைக்கழக மாணவன். கலைப் பிரிவிலே படிப்பதால், சமஸ்கிருதத்தையே அவன் சிறப்புப் பாடமாகக் கொண்டிருந்தான். அதில் நன்கு தேர்ச்சி பெற மாணவர்களாக அவனுக்கு ஒரு குரு தேவைப்பட்டது. அப்படியொரு குருவாக வந்து சேர்ந்தவர்தான், இந்த நந்தகோபால்.

அவரிடம் இருவருடன்களாக, அவன் வடமொழி பயின்று வருகிறான். விடுமுறை நாடடிகளிலே தான் அதை அவனால் படிக்க முடிந்தது.

அந்தி நேரத்தில், அவர்கள் ஒன்று கூடி மனம்விட்டுப் பேசுவது போல், பாவனை காட்டும், அந்த முருகன் கோவில், அவரின் பொறுப்பிலேயே இருந்தது. அதை நேர்மையாகவும் ஒழுங்கு தவறாமலும், கொண்டு நடத்துவதற்கான ஆளுமை பெற்ற ஒரு யோக புருஷனாகவே அவர் இருந்தார். ஒழுக்க நெறி தவறாத அசல் பிராமணகுலத்து, உத்தம புருஷன் போல் கண்களில் தீட்சண்யமான ஒளியுடன் முகத்தில் ஆதர்ஸக் களை வடிய, அவரைப் பார்க்கும் போதெல்லாம் கையெடுத்துக் கும்பிடவே தோன்றும்.

அக் கோவிலுக்கருகிலேயே, அவர்கள்

ளின் மாளிகை போன்ற பெரிய வீடும் இருந்தது. மதுர சுந்தரியின் சீதனச் சொத்தாகவே அந்த வீடும் கிடைத்தது. அங்கு சமையல் வேலை செய்யவும், பூந்தோட்டம் பராமரித்து, வெளிவேலையைக் கவனித்துக் கொள்வதற்கும், ஆணும் பெண்ணுமாக இருபணியாட்கள் இருந்தனர். நந்த கோபால் மீது நல்ல விசுவாசம் அவர்களுக்கு. அவளைப் பராமரிப்பதற்கே தனியாக ஓர் ஆள் தேவை.

அவள் தினமும் அரை குறையாகப் பட்டுடவையே உடுத்துவாள். கழுத்திலும் கைகளிலுமாக நிறைய நகைகள் போட்டுக் கொண்டு வலம் வருவாள். எப்படி அழகுபடுத்தினாலும் உயிர் இல்லாதது போல, ஒரு பாவனைதான். அவள் சிரிப்பதே குறைவு. பேசினாலும் அர்த்தம் பிடிபடாத குறையடி பாவனைதான். அப்படியென்றால், ஏன் இந்தக் கூட்டு இல்லறம்? அதை அவரிடம் தான், கேட்க வேண்டியிருந்தது. வாழ்வு மயமான வரட்டு உணர்ச்சிகளிலிருந்து, விடுபட்டு, விலகியிருக்கிற மனம் கொண்டவர்களுக்கே இது சாத்தியம். மெழுகினால் வார்க்கப்பட்ட, வெறும் நிழற் பொம்மை போலிருக்கிற அவளோடு, அவர் வாழ்கிற வாழ்க்கைக்கு முன்னால், தான் எம்மாத்திரம் என்று சம்பந்தனுக்குப் படும். அவரிடம் படிக்க வரும் போதெல்லாம் இதற்கான ஆழமான அறிவையும், மிகவும் கூடிய மனோபலத்தையும் ஒரு வரமாக அவரிடமே கேட்டுப் பெற வேண்டுமென்று அவன் விரும்புவான். வெளிப்படையாக அதைக் கேட்கவும் பயம்.

ஆனால், ஒன்று மட்டும் அவனுக்குத் தெளிவாகப் புரிந்தது. புறப் பிரக்கையோடு உலக விவகாரங்களில் மூழ்கியிருப்ப

வனைத் தான், இந்த உலகம் நம்புகிறது. நந்தகோபால் மாதிரி மனசளவில் வாழ்ந்து கொண்டு, பற்றற்ற நிலையில் துணிந்து வாழ்வையே வேள்வியாக்கி, வாழ்கிற எவனையும், இந்த உலகம் இனம் கண்டு கொள்ளாதது, மட்டுமல்ல, புறம் தள்ளி மறந்துவிடுமென்பதே அவன் கண்டு தெளிந்த மிகப் பெரிய வாழ்க்கைச் சித்தாந்தமாகும்.

மதுர சுந்தரி போல, இருக்கிற ஊனம் விழுந்த மனிதர்களை இந்த சமூகம் விட்டு வைக்காது. கல்லெறிந்து தூரத்தும் ஆனால், அவர்...? வாழ வைப்பதொன்றே அவரின் குறிக்கோள். அவர் போலாக வேண்டுமென்பதே சம்பந்தனின் நெடு நாள் கனவு. அவன் படிப்பதெல்லாம், அதற்குத் தான். இதில் பணம், பதவி முக்கியமல்ல. வாழ்க்கையை, வேள்வியாக்க வேண்டும். அது ஒன்றே முக்கியம்.

எனினும், அவனின் இந்த நினைவுகளுக்கு, மாறாக வாழ்க்கைத் துருவத்தில், நின்றே அவனை அழைப்பது போலப்படும். இரண்டுக்குமிடையே தான், எவ்வளவு பெரிய இடைவெளி? அவன் போன்ற, இளைஞர்க்கு மனதில் தான் எத்தனை விதமான கனவுகள்! பணம் மட்டுமே வந்தால் போதும் என்ற நினைப்பு வேறு. வெறும் பணத்தை வைத்துக் கொண்டு என்ன செய்ய? எல்லாம் செய்யலாம். வாழ்க்கையையே விலைக்கு வாங்க முடியுமென்றுதான் எங்கள் இளைஞர்கள் நம்புகிறார்கள். சம்பந்தனால் அப்படி நினைக்க முடியவில்லை. பணத்தை விட முக்கியம், உயர்ந்த வாழ்க்கைக் கோட்பாடுகள். உயர்ந்த சிந்தனை. வளமான மனம். இவையெல்லாம் ஒழிந்தால் பேய் வாழ்க்கைதான். அவனுக்கு

அது புரிந்த படியால் தான், நந்தகோபாலிடம் வந்திருக்கிறான். அவர், சராசரி மனிதர்கள் நம்புவது போல, புறவாழ்க்கையை நம்பியோ, உணர்ச்சிகளின் பொருட்டோ, வாழ்வவரல்ல. அவருள்ளே இருக்கிற வாழ்க்கை யுகம், தடம் புரண்டு போகாத, உயிர்நெறிகளையே கோட்பாடாகக் கொண்டு இயங்குவது. அப்படி இயங்குவதாலேயே, மதுர சுந்தரிக்கும் ஒரு வாழ்வு கிடைத்தது. அவளை அவ்வாறு சுமப்பதைக் கூட, அவர் ஒரு பாரமாகக் கருதவில்லை. அவரது இந்த உயர்ந்த கோட்பாடுகளைக் கொண்ட வாழ்க்கை வேள்வியில், இளைப்பாறுவது அவள் மட்டுமல்ல, அவனும் தான். வாழ்க்கைக்கு துணிந்து, மனம் குளிர்ந்து போயிருக்கிறான். அவரிடம் படிக்க வருகிற பொழுதுகளே, அவனை உச்சி குளிர்ந்து மனம் சிலிரிக்க வைக்கும் இனிய தவப் பொழுதுகளாகும். அதை அவன் மனப்பூர்வமாகவே உணர்ந்திருக்கிறான்.

கடைசியாக அவரை அவன் சந்தித்தது, கோவில் மண்டபத்தினுள்ளே தான். அப்போது அவர் தனியாகவே இருந்தார். மதுர சுந்தரி தூரத்தில் நின்று எதையோ வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். அதுதான் தருணமென்று அவன் அவரின் காலடியில் அமர்ந்தவாறே அவரைக் கேட்டான்.

“ஐயா...! எனக்கொரு சந்தேகம், பாடத்திலல்ல.” என்றான் புதிர் போடுகிற மாதிரி.

அவர் விநோதமாகப் பார்த்தவாறே சொன்னார்.

“நீ என்ன கேட்கப் போகிறாயென்று எனக்கு விளங்குது! சுந்தரியோடு இருக்கி

றேனே! அதைப் பற்றித்தானே உன்ரை கேள்வியெல்லாம்”

“மனதைப் படித்த மாதிரிச் சொல்லுறியளே, எப்படி ஐயா?”

“எனக்குத் தெரியும். இன்றைக்குப் புதிசாய், நீ வேறு என்ன கேட்க முடியும்? உன்ரை கண்ணை உறுத்துகிற விடயம் இது ஒன்றுதானே. மதுரா ஆர்? மொட்ட விழாத ஒரு மலர். ஊமைச்சி. மனம் கோணல் கொண்டவள். சரியாக உணர் கிற புத்தி கூட, இல்லாத மகா பேதை. அவள் மனசின் ஒளியாக நான். அவளுக்கு உலகமே நான் தான். எப்படி விட முடியும்? சொல்லு?”

“அது தான் எப்படி என்று கேட்கிறன். உணர்ச்சியடங்கிய வைரமரமா நீங்கள்?”

“நீ என்னை வைரமென்கிறாய். வாழத் தெரியாத அசடு என்று, உலகமே என்னைப் பார்த்துச் சிரிக்கிறது. கல்லெறிகிறது. நீ அதைக் கூடவா, காணவில்லை?”

அதற்கு அவன் கூறினான்!

“நான் கண்டது உங்கட மனதைத் தான். அதை மட்டுந்தான்”

“நீ எனக்கொரு நல்ல சீடனாக இருப்பாயென்று, நான் நம்புகிறன்”

“நிச்சயம்”

அதற்குப் பிறகு அவர்கள் பேசவில்லை. வாழ்க்கை பேசியது. தூரத்தில் அதன் குருமான நிழல்கள், பட்டுப் பட்டுத் தெறித்தது. அது விழுங்குகிற மனிதர்கள், குறித்து அவருடன் இருக்கும் போதே அவனுக்கு அந்தப் பயம் வந்தது. அந்த நிழல் விழுக்காட்டிலிருந்து எழும்பவே தன்னைக் காப்பாற்றவே இப்போது மட்டுமல்ல, எப்போதுமே அவரின் கறைபடாத குரு சந்நிதானம் போன்ற மிகப் பெரிய ஒளி தனக்காகக் கண் திறந்து, காத்திருப்பதாய் அவன் மிகவும் உணர்ச்சி புல்லரித்த வண்ணம் நினைவு கூர்ந்தான்.

சுயசரிதை: 6

ஆண்பி அவையிளி

-செங்கை ஆழியான்

எனக்கு அப்போது பதினேழு வயது நடந்துகொண்டிருந்தது என நினைக்கிறேன். கல்கண்டு என்ற ஒரு சிறுவர் பத்திரிகை வெளிவந்து கொண்டிருந்தது. தமிழ்மாணன் அதன் ஆசிரியராக இருந்தார். அப்பத்திரிகை ஒரு பக்கக் கதை என்ற பகுதியை வெளியிட்டு வந்தது. அப்பகுதியில் வெளிவந்தால் அந்த ஒரு பக்கக்கதைக்கு ஒரு ரூபா பரிசு. முதன்முதல் நானும் ஒருபக்கக் கதை ஒன்று எழுதியனுப்பினேன். அது தெரியாகிக் கல்கண்டில் வெளிவந்தது. நான் எழுதிய முதல் கதை அது. எனக்கு மகிழ்ச்சி. காலகதியில் மறந்து போனேன்.

ஒருநாள் பெரியகடை பஸ் நிலையத்தில் புத்தகக்கடை வைத்திருக்கும் ஆர்.ஆர் பூபாலசிங்கம் ஒரு செய்தியைச் சொன்னார்.

“சற்குணம். யாரோ தவேந்திரராசாவாம் உங்கட பள்ளிக்கூடம் தான் உனக்குத் தெரியுமா? அவருடைய கதை கல்கண்டில் வந்திருக்காம அரைக்கூப்பிட்டு ஒரு ரூபா கொடுத்துவிடும்படி தமிழ்மாணன் தனது யாழ்ப்பாண ஏசண்டு தம்பித்துரைக்குக் கடிதம் எழுதியிருக்காராம்.” என் முதல் எழுத்தே எனக்கு சன்மானம் பெற்றுத்தந்தது. அந்நேரத்தில் ஒரு ரூபா பெரிய காசு.

யாழ்ப்பாணத்தில் அக்காலத்தில் பூபாலசிங்கம், தம்பித்துரை. தமிழ்ப்பண்ணை, கிருஷ்ணசாமி என்பன முக்கியமான புத்தகசாலைகளாக விளங்கிவந்தன. பழையபஸ் நிலையத்துக்கு முன்பாக பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை அமைந்திருந்தது. அமர் பூபாலசிங்கம் கம்யூனிஸ்ட் கார்த்திகேசனின் நெருங்கிய நண்பர். என் அண்ணர் புதுமைலோலன் அவருடைய நண்பர். அதனால் எனக்கு நல்ல பழக்கமானவர். அவர் பொதுவுடைமைவாதியா கவிருந்தாலும் நயினைநாகபூஷணி மீது பக்தி உள்ளவர். சனி ஞாயிற்றுக்கிழமை நாட்களில் நான் ஐயாவின் கடைக்குப் போவேன். அங்கு போய் பழைய பத்திரிகைகளைப் படிப்பது என் வழக்கம். இறாத்தல் கணக்கில் பழைய பத்திரிகைகளை வாங்கி பழைய பேப்பருக்காக ஐயா போட்டிருப்பார். இடையே நேரத்தில் பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலைக்கு வந்து கல்கி, குமுதம், ஆனந்தவிகடன் முதலான பத்திரிகைகளைத் தட்டிப் பார்ப்பேன். என்னைப் பூபாலசிங்கம் அவதானிப்பார்.

A. R. R. HAIR DRESSERS

89, Church Road,
Mattakuliya,
Colombo - 15.

Tel : 0112527219

முற்றிலும் குளிப்பைப் பெற்ற சனூன்

“குணம், உனக்குத்தேவையான பத்திரிகைகளை எடுத்துக்கொள். அவற்றோடு நீ அவசியம் படிக்க வேண்டியவை தாமரை, ஜனசக்தி., சரஸ்வதி இவை...சுதந்திரனை மட்டும் படிக்காதே.. தேசாபிமானியையும் படி.” அவர் பல இலக்கியப்பத்திரிகைகளை அறி முகப்படுத்தி வைப்பார். இன்றும் நன்றியுடன் நினைத்துப்பார்க்கின்றேன் என்னைத் தக்கதொரு எழுத்தாளனாக உருவாக்கிய பெரு மக்களில் அவரும் ஒருவர். அவர் தந்த பத்திரிகைகள் வித்தியாசமானவை. விலைக்கு விற்கின்ற சஞ்சிகை களை அவர் எடுத்துச் சென்று வீட்டில் வாசிக்க என்னை வைத்தார். முதல் நாள் எடுத்தவற்றை, மறுநாள் கசங்கா மல் திருப்பித் தந்து விடுவேன். பூபாலசிங்கத்தின் பெருந் தன்மை யாருக்கும் வராது.

யாழ்ப்பாணத்தில் வை.சி.சி.கு தேநீர்க்கடை பிரசித்தமானது. யாழ்ப்பாணம் பெரிய கடையில் கடைவைத்திருக்கும் வியாபாரிகள் தேநீர் அருந்துவதற்கு அங்கு செல்வர். பூபாலசிங்கம் அங்கு செல்வார் பின்னேரங்களில். சரியாக 4.30 மணிக்கு அவர் கடைக்கு அந்தோனி என்று ஒருவர் வருவார். அழுக்கடைந்த வேட்டி. கிழிந்த சேர்ட் முகம் நிறைந்த தாடி. அந்தோனியைக்கண்டதும் பூபாலசிங்கம் கடையில் என்ன வேலை இருந்தாலும் விட்டுவிட்டு எழுந்து செல்வார். அவர் முன்னே நடக்க அந்தோனி பின்னால் தொடர்வான். தேநீர்க்கடைக்குள் பூபாலசிங்கத்தார் நுழைந்ததும் அவர் பின்னால் போய் மேசை முன் கதிரையில் அமர்ந்து கொள்வான். அவர்களைக்கண்டதும் வெயிற்றார் ஒருவன் அந்தோனிக்கு முன் வாழையிலை போட்டு தோசைகள் வைப்பான். அவருக்கு வெறும் தேநீர் வைப்பான். அந்தோனி வயிராற உண்ணும் வரை அவர் அமர்ந்திருப்பார். வெளியேறும்போது இருவருக்கும் பணம் செலுத்திவிட்டு வருவார். இந்த நிகழ்ச்சி

ஒருநாள் நடப்பதன்று. தொடர்ந்து ஒவ்வொரு நாளும் நடந்தேறியது. அவர் தேநீர்க்கடைக்கு வருவது அந்தோனிக்காக என எனக்குப்பட்டது.

இதனைக் கேட்டும் வைத்தேன். அவர் சிரித்தார். அந்தோனியைப்போல பெரிய கடைப் பைத்தியங்கள் சில அவரால் பசியாறி வருகின்ற சங்கதி எனக்குத் தெரிய வந்தது. ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமையும் பிச்சைக்காரர் பலர் ஒரு சதத்துக்காக ஒவ்வொரு கடையாக ஏறியிறங்குவார்கள். ஆனால், ஒவ்வொரு நாளும் மத்தியானங்களில் ஐந்தாறு பைத்தியங்கள் போன்றோர் அவருக்காக அவர் கடை முன் அவர் வரும் வரை இருபத்தைந்து சதத்துக்காகக் காத்திருப்பார்கள். அக்காலத்தில் இருபத்தைந்து சதம் பெரிய காசு. ஒரு நேர்ச்சாப்பாட்டுக்குப் போதுமானது. பெரிய கடைப்பைத்தியங்கள் பலரின் மதியப் பசியைப் பூபாலசிங்கம் தீர்த்து வைப்பார்

பூபாலசிங்கத்தாரின் வார்த்தையாடல்களைக் கவனித்திருக்கிறேன். அவர் நடை உடை பாவனைகளில் பலத்த வேறுபாடுகள் காணப்படுவதாக எனக்குப்பட்டது. நயினாதீவைக் கோயிலைச் சேர்ந்த பலர் அவரிடம் அடிக்கடி ஆலோசனை உதவிகள் கேட்டு வருவார்கள். மு. கார்த்திகேசன், வைத்திலிங்கம், அரியரெத்தினம் போன்ற கம்யூனிஸ்டுகளின் தொண்டர்கள் வருவார்கள். இரு பகுதியினருடனும் கலந்துரையாடுவார். இரண்டும் இரு கோணங்கள். நானறிந்த வரையில் கம்யூனிசத்தையும் பக்தியையும் கலந்து இரு பகுதியினரையும் திருப்திப்படுத்திய திறமை அவரிடம் இருந்தது. ஒரு நாள் நேரில் கேட்டும் விட்டேன்:

“நீங்கள் ஒரு கம்யூனிஸ்ட். பக்தியில் ஈடுபடலாமா?.....”

அவர் சிரித்து விட்டுச் சொன்னார்:

“உன்னைப் போலப் பலர் கேட்கிறார்கள். நயினாதீவுக் கோயில்காரருடன் கதைக்கும்போது ஜீவா போன்றோர் முகம் சுழிக்கிறனர். ஆனால் பார் சற்குணம். இரண்டும் ஒன்று என நான் நினைக்கிறேன். நம்புறேன். ஒரு மனிதனுக்கு அக வாழ்வு புற வாழ்வு என இரண்டு வாழ்க்கை இருக்கின்றன. அகவாழ்வை பக்தி மூலம் பார்க்கலாம். புற வாழ்வை நல்ல ஒரு கம்யூனிஸ்ட்டால் தான் பார்க்க முடியும். இந்தச் சமூகத்தில் எவ்வளவு ஏற்றத்தாழ்வுகள் இருக்கின்றன தெரியுமா? வறுமைக் கொடுமை, சாதிக் கொடுமை இருக்குத் தெரியுமா? அவற்றைச் சரிவர கம்யூனிஸ்ட் தீர்வு மூலம் தான் அணுக முடியும். கடல் கடந்து நயினாதீவு செல்கிறார்கள். மதிய உணவை அங்குள்ள மடம் வழங்குகிறது. எத்தனை பேரின் பசியாறுகிறது தெரியுமா? ஆங்கோர் ஏழைக்குப் பசியாறுவது எவ்வளவு புண்ணியம் தெரியுமா? ஆலோசனை என்று கேட்டு வருபவர்களுக்கு வழிகாட்டாமல் அனுப்புவது எனக்குச் சரியாகப் படவில்லை. நான் கம்யூனிஸ்ட்டாக நடக்கிறேன். பக்திமானாக வழிகாட்டுறேன். அவ்வளவு தான்.” என்று சிரித்தார்.

“உங்கள் மூத்தமகனைப் பத்திரிகை வேலையில் ஈடுபடுத்துகிறீர்களே? படித்து நல்ல உத்தியோகம் பார்க்கலாம்.. பஸ் ஸ்ரான்டில் தேசாபிமானி விற்க விடுகிறீர்கள், சரியே?”

“படித்தால் உத்தியோகம் பார்க்கலாம் தான். எவ்வளவு உழைக்கலாம்.? அவன் திறனை நல்லதொரு தனித்தொழிலில் ஈடுபடுத்தினால்..? ஒரு காலத்தில் அவன் என் பெயரைக் காப்பாற்றுவான். பஸ் ஸ்ரான்டில் பத்திரிகை விற்பதால் அவன் பெறும் அனுபவம் கொஞ்சமா? நீ நினைப்பது போல இல்லை. அவன் குடும்பத்துக்கு மூத்தவன்.

அவனை நம்பி குமருகள் இருக்கினம். இப்பிரச்சனைகளை உத்தியோகத்தால் தீர்க்க முடியாது. யாழ்ப்பாணத்து மென்ராலிற்றி...உத்தியோக விருப்பு.. உன்னிடம் இருக்கு. இருந்து பார் என் மூத்த மகனின் எழுச்சியை..அப்போது சொல்வாய்...!”

அவர் கணிப்பு பொய்க்கவில்லை. உத்தியோகத்தை நம்பியிருந்தால் சாதாரண கிளாக்காக மாதம் அறுநூறு ரூபாவுடன் அல்லப்பட வேண்டியவன், இன்று தொழில் அதிபராக உயர் முடிந்திருக்கிறது.

என் இலக்கிய வாழ்வில் பூபாலசிங்கத்தின் பங்கு அதிகம். கல்கியை, தேவனை, அகிலனைப் போன்றோரை அறிந்து கொள்ள அவர் தந்த நூல்கள் உதவின. இன்னொரு விதத்தில் என்னை என் அண்ணர் புதுமைலோலன் உதவியிருக்கிறார். புதுமைலோலன் பற்றி ஒரு நூலை எழுதலாம். அவ்வளவு விடயங்கள் இருக்கின்றன.

1953 ஆம் ஆண்டு கொழும்பு காலிமுக்கச் சத்தியாக்கிரகத்தில் பங்கு கொண்டவர். வலது கை முழங்கட்டுடன் கழன்ற நிலையில், பயிரா ஏரியில் குண்டர்களால் தூக்கி வீசப்பட்டிருக்கிறார். யாழ்ப்பாணம் கச்சேரி முன் சத்தியாக்கிரகம் செய்தமைக்காகக் கைதானார். கைதான தலைவர்களுடன் பனாக்கொடை முகாமில் தடுப்புக் காவலில் வைக்கப்பட்டார். ஈழத்தின் பிரபல எழுத்தாளர் வரதருடன் இணைந்து ‘ஆனந்தன்’ என்றொரு சஞ்சிகையின் இணையாசிரியராகக் கடமை யாற்றியிருக்கிறார். ‘தமிழரசு’ என்ற ஒரு வார ஏட்டை நடாத்தினார். அதில் தான் வரித்த கட்சியைப்பற்றி எழுதினார். நாகநாதனின் மறைவுடன் நல்லூர் தொகுதிக்கு எம்.பி வெற்றிடம் ஏற்பட்டது. அவ்விடத்துக்கு புதுமை லோலனைக் க.பொ.இரத்தினம் சிபார்சுசெய்தார். ‘புதுமை லோலன் ஒரு தமிழாசிரியர் அட்வகேட்

அல்லர்' என அமிர்தலிங்கம் மறுத்தார். அம்மறுப்போடு தமிழரசிலிருந்து புதுமைலோலன் விலகினார். அவரைத் தொடர்ந்து நாவேந்தன், கரிகாலன் ஆகியோர் விலகினர். தொண்டர்கள் தலைவர்களாகக் கூடாது. தொண்டர்களாகவே இருக்க வேண்டுமென்ற கோட்பாடு இன்னமும் உடைத்தெறியப்படவில்லை.

அண்ணர் தன் ஆசிரியக் காலத்தில் வாங்கிய பத்திரிகைகள் கொஞ்சமல்ல. அவர் பெரியாரின் பகுத்தறிவுக் கொள்கையில் ஈடுபாடு கொண்டவர். கடவுளின் பெயரால் நடைபெறுகின்ற இழி செயல்களை விமர்சித்தார். மூடநம்பிக்கைகளை எதிர்த்தார். திராவிடக் கழகத்தின் அனைத்துப் பத்திரிகைகளையும் விலைக்கு வாங்கினார். அந்தக்காலத்தில் அப்பத்திரிகைகளையும் திராவிடக்கழக நூல்களையும் தமிழ்ப் பண்ணை ராமசாமி என்றொரு பத்திரிகை ஏசண்ட் விற்பனை செய்தார். திராவிடநாடு தொடக்கம் நம்நாடு வரையும் வாங்கினார். பிரசண்ட் விகடன், பொன்னி, காதல், உமா, கலைமகள், அமுதசுரபி, இன்னும் பல வற்றை வாங்கி வருவார். அவற்றை அவர் படிக்கிறாரோ இல்லையோ நான் படித்தேன். வாசிப்பதில் அப்படி ஒரு ஆர்வம். காதலில் அரு.இராமநாதனின் 'வீரபாண்டியன் மனைவி' என்ற தொடர்கதையைப் படித்த பின்னர் சரித்திரக் கதைகளில் தனி ஆர்வம் ஏற்பட்டது.

அண்ணரின் எழுத்து ஆர்வம் என்னையும் தொற்றிக் கொண்டது.

"நீ எழுதுவதில் ஆட்சேபமில்லை. முதலில் நீ என்ன எழுதுவது என முடிவு செய்யும் போது இந்த எழுத்தால் சமூகத்துக்கு என்ன சொல்ல விரும்புகிறாய் என முடிவு செய். இலக்கு இல்லாத எழுத்தால் பயனில்லை. இந்த சமூகத்தைச் சரிவரப்

புரிந்து கொள்ள வேண்டுமாயின் முதலில் நீ நிறையப் படிக்கவேண்டும். அது உன்னிடம் இருக்குது. நீ நிச்சயமாக இரண்டு நூல்களைப் படிக்க வேண்டும். அவற்றைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் ஒன்று சிம்மண்ட பிராய்ட்.. அவரைப் படித்தால் மக்களது மனப்பாங்கைப் புரியலாம். மற்றையது கார்ல் மார்க்ஸ்.. அவரைப் படித்தால் தான்.. இந்த சமூக அமைப்பை.. போக்கைப் புரியலாம். சமூக வறுமையை, ஏற்றத் தாழ்வை, சாதியத்தை, வர்க்கபேதத்தை அவற்றிற்கான காரணத்தைப் புரிந்து கொள்ளலாம். அதன் பின்னர் எழுது. எதற்காக யாருக்காக எழுதுகிறாய்? என்ற ஒரு இலக்கு இருக்க வேண்டும். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக ஒரு இலக்கியத் தேடல் இருக்க வேண்டும்"

அவர் கூறியதன் அர்த்தம் நீண்ட காலம் எனக்குப் புரியவில்லை. பாடசாலையில் படிக்கும் போது புரிந்தது.

புத்தாண்மச் சான்று
செவ்வீதி விடப்பாணா?

புதிய ஆண்டு பிறந்து விட்டது. தயவு செய்து தமது சந்தாக்களைப் புதுப்பித்துக் கொள்ளவும்.

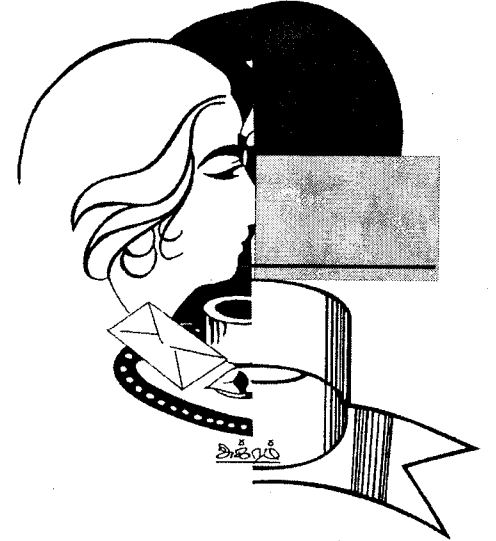
மனந் திறந்து மல்லிகையுடன் ஒத்துழையுங்கள். ஏனெனில் மல்லிகை உங்கள் ஒவ்வொருவரினதும் இலக்கியக் குரலாகும்.

அசட்டை செய்வோருக்கு முன்னறிவித்தவின்றி இதழ் நிறுத்தப்படும்.

-ஆசிரியர்

பிரியா அக்கா கையில் பத்திரிகையை விரிச்சபடிதானிருந்தா. ஆனா வாசிக்கிற மாதிரி தெரியேல்லை. நானும் கன நேரமாகப் பாத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். அக்கா கொஞ்ச நாளாய் உப்பிடித்தான். எப்பவும் யோசிச்சபடி. பத்திரிகையில் மணமகள் தேவை பக்கத்தைத் தான் பாத்துக் கொண்டிருக்கிறா. பாவம் பிரியா அக்காவுக்கு முப்பது வயசாகப் போகுது. முன் தலையிலை லேசாக ஒரு வெள்ளி மயிர் கூட எட்டிப் பாக்குது.

பிரியாக்கவுக்கு என்னைவிட பத்து வயசு கூட. நான் தான் வீட்டில் கடைக்குட்டி. செல்லப் பையன் எல்லாம். அக்காவுக்கும் எனக்கும் இடையில் மூண்டு அண்ணன்மார். மூத்தண்ணர் காதலிச்ச தன்ரு விருப்பப்படி கலியாணம் கட்டிக் கொண்டு போட்டார். நடுவில் அண்ணர் குண்டு வீச்சிலை அகப்பட்டு அவலமாகச் செத்துப் போனார். கடைசி, சிறீயண்ணா நல்லாகப் படிச்ச சாதாரண தரப் பரீட்சையிலை ஆறு பாடங்களில் விசேட சித்தியடைஞ்சவர். திடீரெண்டு ஒரு நாள் நாலைஞ்ச சினேகிதர்மாரோட இயக்கத்துக்குப் போட்டார். அண்டைக்கு அழத் தொடங்கின அம்மா இப்பவும் அழுதபடிதான். "நாலு ஆம்பிளைப் பிள்ளையளைப் பெத்தன். மூண்டும் எனக்கு இல்லாமல் போட்டுது. நியாவது கடைசி வரை என்னோட இருப்பியே ராசா?" அம்மா அழுதமுது என் கைகளைப் பற்றும் போது, நானும் அழுவன். "போகமாட்டன் அம்மா..... நான் உன்னோடதான் இருப்பன்..." எண்டு சொல்லும் போது, குண்டு வீச்சில செத்த

முடிவிலா

முடிவுகள்

- ச. முருகானந்தன்

சின்னண்ணாவினர் நினைவும், இயக்கத் துக்குப் போன சிறியண்ணாவினர் நினைவும் வரும்.

அண்ணைமார் எல்லோரும் பக்கத்திலை இருந்த போது, பிரியா அக்காவைப் பிடிக்கேலாது. அம்மாவையும் தான். “எனக்கு என்ன? தங்கக் கட்டியளாய் நாலு ஆம்பிளைப் பிள்ளையள், ஒரே மகன். உனக்கு நல்ல மாப்பிளையாய் பாத்துச் செய்து வைப்பன்” என்று பிரியாக்காவிடம் சொல்லுவா. பிரியாக்காவும் அப்பிடித்தான். ஓடுமீன் ஓடி உறுமீன் வரும் வரைக்கும் ஒற்றைக் காலில காத்திருக்கிற கொக்குப் போல, பெரும் எண்ணத்தோட தான் இருந்தவ. பெரியண்ணன் தன் இஷ்டத்துக்குக் கட்டிக் கொண்டு போன பிறகு, மெல்ல மெல்ல அவ்வினர் எண்ணங்கள் சரியத் தொடங்கியிருக்கிறது. எண்டாலும், முழுமையாக மாறேல்லை. பியோனாக வேலை செய்யுற பெரியமாமாவினர் மகன் சுரேன் அத்தானைப் பேசி வந்தபோது, மறுத்திட்டா. தான் ஆசிரியையாக இருந்து கொண்டு, தன்னை விட சின்ன உத்தியோகத்திலை இருக்கிறவரைச் செய்யேலா தெண்டிட்டா.

பிரியாக்கா படிப்பிக்கிற பள்ளிக்கூடத்தில் தான் நாள் படிச்சனான். வழி தெரு வெல்லாம் சென்றி எண்டபடியால் இரண்டு பேரும் தான் சேந்து போய் வாரணாங்கள். பிரியாக்காவுக்கு நான் துணையோ, எனக்கு பிரியாக்கா துணையோ என்று சொல்லேலாது. ஆனா, சேந்து போய் வாரதில மனதுக்கு நிம்மதி. வீட்டிலை அம்மாவுக்கு ஆறுதல்.

ஒவ்வொரு இராணுவத் தடையையும் தாண்டிச் செல்கின்றபோது நெஞ்சு பட

படக்கும். எத்தனையோ பேரைச் சோதனைச் சாவடியிலை பிடிச்சுக் கொண்டு போயிட்டு, தங்களுக்குத் தெரியாதெண்டிட்டாங்கள். என்ர சினேகிதன் சுமன் வலு கெட்டிக்காரன்..... எல்லாப் பாடத்திலையும் விசேட சித்தியடைஞ்சவன். அவனையும் ஒரு நாள் சோதனைச் சாவடியிலை பிடிச்சவங்கள். இன்று வரையிலை தகவல் இல்லை. புதைகுழிகளிலை மீட்ட அடையாளம் காணாத பிரேதங்களிலை ஒண்டாக அவனும் இருந்திருப்பான். தாய்க்காறி இப்பவும் கோயில் கோயிலாய் நேர்த்திக் கடன் வைச்சபடி. ஆரோ சோதிடர் ‘அவன் உயிரோடு வருவான்’ எண்டதை நம்பிக் கொண்டிருக்கிறா.

நாங்கள் சோதனைச் சாவடியாலை போற போதுதான் முதன் முதலாக அந்த ஆமியைக் கண்டது. அவன் சற்று வித்தியாசமாக, கடுகடுப்போ வெறுப்போ இல்லாமல் சிரித்துக் கதை கேட்டபடி அடையாள அட்டை பாத்ரீயோடு, விசித்திரமாக இருந்தது. அக்காவைக் கண்டு தான் சிரிச்சுப் பேசுறானோ என்று நினைச்சன். ஆனா, பிறகு பாத்ரீயால் அவன் எல்லோருடனும் அன்பான முறையில தான் கதைக்கிறவன் எண்டதை அறிய முடிஞ்சது.

தினமும் பாடசாலைக்குப் போற வார நேரத்திலை அடிக்கடி சந்திப்பம். அவனுக்கு கொஞ்ச நாளையில எல்லாரின் பேரும் அத்துப்படி. சரியான ஞாபக சக்தி. என்னைக் கண்டதுமே, “எப்பிடிக்க காந்தன்! சோதினை கிட்டுது தானே? நல்லாப் படிக்கணும்....” என்றபடி அடையாள அட்டையைப் பாக்காமலே போகச் சொல்லுவான். அக்காவிலை அவனுக்கு நல்ல மதிப்பு.... “ரீச்சர்.... பிள்ளையளுக்கு ஒற்று

மையாக வாழ்றதைப் பற்றி பாடம் சொல்லிக் கொடுங்க... நாங்களும் நீங்களும் இந்த நாட்டு மக்கள்... ஒற்றுமையாக வாழ்ந்தால் எல்லாருக்கும் சந்தோசம். தலைவர்மாருக்கு இது விளங்கலியே....?” என்று கூறுவான். அக்கா ஒண்டும் கதைக் கமாட்டா. சிரிச்சுக் கொண்டு கடந்திடுவா. அவனாகவே ஒருநாள் கேட்டான், “உங்கட பேரெல்லாம் எனக்குத் தெரியும். என்ர பேர் தெரியுமா? நீங்க ஒரு நாளும் கேக்கலியே? பயம் தானே?..... என்ர பெயர் இந்திக்க..... உங்கட இந்து மதம் ஞாபகம் வருதா?..... புத்தர் கூட, இந்து மதத்தில இருந்து தான் வந்தவர்..... இந்துவிலையும், சமணத்திலையும் இருக்கிற நல்ல விடயங்களை உள்ளடக்கினது தான் பௌத்தம்.....”

சனப் போக்குவரத்துள்ள நேரத்தில் கூட, இந்திக்க அன்பாக ஓரிரு வார்த்தைகள் கதைக்காமல் விடமாட்டான். சனம் குறைவென்றால் ஆறுதலாகக் கதைப்பான். “ரீச்சர்.... எங்களைக் கண்டா உங்களுக்குப் பயம் தானே?..... எங்களிலை சிலருடைய மோசமான செயலாலையும், இன யுத்தத்தாலையும் அப்பிடி நினைக்கிறியள். எங்களுக்கும் உங்களைப் போல பாசமான அம்மா, அப்பா, சகோதரம் எல்லாம் இருக்கு” என்பான்.

இப்படி மெல்ல மெல்ல தொடங்கிய அறிமுகம், தனது குடும்பத்தைப் பற்றி கேட்காமலே கூறுமளவுக்கு சினேகமாக வளர்ந்து வந்தது.

“ரீச்சர்... உங்களைப் பாக்கிறபோது என்னுடைய காதலி சோமாவதியோட நினைவு தான் வாரது.... அவவும் உங்களைப் போல ரீச்சர் தான்.... வடிவும் தான்.... நிறம் மட்டும் இன்னும் கொஞ்சம் செவ்வி

ளனி மாதிரி கூட....” இந்திக்க நாணத்துடன் சிரிப்பான். “நீங்க ஒருத்தரையும் காதலிக்கவில்லையா?” அவன் அக்காவைப் பாத்துக் கேட்கும் போது, பலமாக மறுத்து தலை அசைப்பா. அப்போது பாக்க வேண்டுமே, அக்காவின் முகத்தில் தோன்றும் நாணத்தை.

இந்திக்க தான் தொடர்வான். “காந்தனுடைய வயதில் எனக்கும் ஒரு தம்பி இருக்கு. கணினிப் பொறியியலாளராக வர வேண்டும் என்று அக்கறையோட படிக்கிறான். அவனும் இந்த முறை உயர்தரப் பரீட்சைக்குத் தோற்றவுள்ளான்.... ம... நீங்கள் தான் பாவம்.... படிப்பிலை கவனம் செலுத்த முடியாதவாறு ஒரே பிரச்சினை, என்ன?” எங்களது கஷ்டங்களைப் புரிந்து கொண்டு இந்திக்க கதைக்கும் போது, ஒரு அண்ணாவாக என்னை உணர்வேன். சிறியண்ணாவும் இப்பிடித்தான். எப்ப பாத்ரீயும் படிப்பைப் பற்றித் தான் சொல்லுவார்.

ஒரு நாள் நான் இந்திக்கவுடன் உரையாடும் போது கேட்டேன். “நீங்கள் ஏன் ஆமியிலை சேந்தனீங்கள்? தேசப் பற்றினாலா?”

இந்திக்க சிரித்தான். அவனது முகத்தில் சோகத்தின் ரேகைகள்..... “ம.... ஒ. எல் வரைக்கும் படிச்சு நல்ல பெறுபேறும் எடுத்தனான். இன்னும் படிச்சு மேல வர ஆசை தான்.... ஆனாக் குடும்ப நிலைமை, அப்பா உழைக்கிறதில பாதியைக் குடிச்சே அழிச்சிடுவார். அம்மா பாவம்..... தையல் வேலையும் செய்து சம்பாதிக்கிறதில தான் குடும்பச் செலவை ஈடு செய்ய முடிஞ்சது. எனக்கு ஒரு தம்பி, இரண்டு தங்கச்சி எல்லாரும் படிக்கினம். அவர்களை நல்ல நிலைக்கு கொண்டு வரணுமென்னா நான்

உழைக்கணும். வேலை தேடினேன். ஆயிரம் யிலும், பொலிசிலையும் தான் வெற்றிடம் இருந்தது... சேந்திட்டன்... மற்றும் படி தேசத்தவர்களையே அழிக்கிற இந்த யுத்தத்திலை எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை”

அவன் கதைப்பது எங்கட நெஞ்சை உருக்கியது. பிரியா அக்கா, அதிகம் அவனோடு கதைக்கிறதில்லை. ஆனா, அண்டைக்குக் கேட்டா, “உங்களுக்கு பயமில்லையா? இந்த யுத்தத்திலை எத்தனையோ ஆயிரம் சாகுது.....” என்று பரிவோடு கேட்டான்.

“ரீச்சர்... போற உயிரை யாரும் இழுத்து வைச்சிருக்க ஏலாது, தானே?..... உங்கட பொடியங்களும் உயிரைத் துச்சமாக மதிச்சு போராடுறாங்கள் தானே?.... ஏன் உங்கட தம்பி சிறீ கூட.....” இந்திக்க சொன்ன போது மனம் திக் என்றது. ‘அட, இது இவனுக்கு எப்பிடித் தெரியும்?’

“என்ன யோசிக்கிறீங்க ரீச்சர்? எப்பிடித் தெரியுமெண்டு தானே? எல்லாம் உங்கட ஆக்கள் சொல்லுற தகவல் தான்... அதுக்கு யோசிக்க வேணாம்... பயம் வேணாம்...”

அன்று அதிக போக்குவரத்து இல்லாமையால் இந்திக்க கனநேரம் கதைத்தான். அதிலை நிண்டு கதைக்க எனக்குப் பயமாக இருந்தது. நாங்கள் இருவரும் வீட்டுக்குப் போன போது, மகிழ்ச்சியான அதிர்ச்சி ஒண்டு காத்திருந்தது. சிறீயண்ணா வந்திருந்தார். இத்தனை சோதனைச் சாவடியளுக்கிடையாலை எப்பிடி வந்தார் எண்ட ஆச்சரியம் எனக்கு. சிவிலிலை தான் வந்திருந்தார். கழுத்தைக் கவனித்தேன். சயனைட் மாலை நூல் தெரிந்தது.

அண்ணை வந்ததிலை அம்மாவுக்கு வலு சந்தோசம். எங்கட வீட்டுக் கொண்டைச் சேவலுக்குத் தான் கல்ட காலம்.

கனநாளைக்குப் பிறகு கோழிக் கறியோட நல்ல சாப்பாடு. அம்மா இறைச்சிக் கறி சமைக்கிறதே தனிசூசி. அதிக தண்ணிப் பதமும் இல்லாமல், வறட்டலும் இல்லாமல் அருமையான தூள்ப் பிரட்டல்..... இறைச்சிக் கூடு கமகமக்கும். இப்பிடயான நாட்களிலை பின்னேரமும் சாப்பிடுவன்.

சிறீயண்ணை சாப்பிடும் போது அம்மா ஊட்டி விட்டா. ஆசை ஆசையாகக் கண்கலங்கச் சாப்பிட்டான்... “ஏன் அழுகிறாய் ராசா...?” அம்மா பதறவே, “சரியான தூள் அம்மா... அங்க இப்பிடி ரூசியாகக் கிடைக்கிறதில்லைத் தான்? கனநாளைக்குப் பிறகு, இப்பிடித் தூளோட சாப்பிடக் கண்கலங்குது அம்மா...” என அவன் கூறினாலும், அவன் உண்மையிலேயே கண்கலங்கினான் எண்டு எனக்குப் புரிந்தது.

“பயப்பிடாமல் இருக்கிறாய்...? இக்கணம் ஆயிரம் சுற்றி வளைச்சுதெண்டால்.....?” அக்கா அன்போடு கேட்டாள்.

“இல்லை அக்கா... இனி எப்ப வரக்கிடைக்குதோ? எத்தனை காலத்துக்குப் பிறகு உங்களை எல்லாம் பாத்தது?” அவன் குரல் கரகரத்தது.

சிறீ அண்ணா அம்மாவை நோக்கினான், “அம்மா பிரியாக்காவை இன்னுமேன் கட்டிக் குடுக்காமல் வைச்சிருக்கிறியள்? கால நேரத்தோட கட்டி வையுங்கோவன்...”

அம்மா நெடுமூச்செறிந்தாள், “வந்த சம்மந்தங்களை எல்லாம் தட்டிக் கழிச்சிட்டம்..... இப்ப பேசப் போனா சீதனம் எக்கச்சக்கமாக் கேக்கிறாங்கள்..... எங்க போறது மேனை? கிட்டடியிலை ஒரு இடம் கிட்டத் தட்டச் சரி வந்தது. கல்விக்கந்தோ

ரிலை இலிகிதராக இருக்கிற பொடியன்.... சீதனமும் ஓரளவு எங்களால ஏலுமான மாதிரித் தான் கேட்டவை..... பிரியாவும் சரி எண்டவள். அதுக்கிடையில ஆரோ குத்தி விட்டடினம்..... உங்கடை ஆசைமாமா வின்ர சின்னவள் வேற சாதிக்காரனோட ஓடியிட்டாளெல்லே..... அதை அறிஞ்சிட்டினம்.... சாதிக் கலப்பு வேண்டாம் எண்டடினம்..... ஒரிஜினலா வெள்ளாளர் வேணுமாம்..... கலப்பு வேணாமாம்...”

“என்னம்மா! இன்னும் எங்கட சனம் மாறியில்லையே? விடுதலைக்குப் போராடுற போதும், சாதி பாக்கினமே?”

“ஓம் ராசா..... சாதி எண்டது எங்கட இனத்தோட கூடப் பிறந்த சாபக்கேடு..... இப்ப கூட அழியேல்லை.... நீயு புத்த நெருப்பாக இருக்கு. கனடா, அவுஸ்திரேலியா விலை கூட, எங்கட ஆக்கள் சாதி பாக்கினமாம்.... கனக்க ஏன் தம்பி, உங்கட இயக்கத்திலையும் சிலபேர் ரகசியமாய் சாதி பாத்துத்தான் கட்டியினமாம்.... ம்... நீ ஆரைக் கட்டினாலும் எனக்குச் சம்மதம் தான். இயக்கத்திலை சேந்தும் ஆரேழு வரிசமாச்சு..... அனுமதியிருந்தால் ஆராவது ஒரு பிள்ளையைக் கட்டு மேனை.....”

‘ஏன் அவளை விதவையாக்கவோ?’ என்று சொல்ல நினைத்தவன், அம்மாவைத் துக்கப்படுத்தக் கூடாதெண்டு மெளனமாகிவிட்டான். பின்னர் தனியாக என்னோடு கதைத்த போது, “காந்தன்..... கவனமாகப் படி தம்பி.... நீ தான் குடும்பத்துக்கு மிஞ்சியிருக்கிற ஒரே ஆம்பிளைப் பிள்ளை. அக்காவின்ர அலுவலைக் கெதிப் பண்ணப் பாரப்பு.... நான் இனிமேல் வரமாட்டன்.... வரவே மாட்டன் தம்பி..... முக்கியமான ஒரு பணியிலை போகப்

போறன்..... அது தான் உங்களை எல்லாம் வந்து பாத்தனான். அம்மா, அக்காவையட்டைச் சொல்லிப் போடாதை..... எனக்கு ஏதும் நடந்தால் இரகசியமாக உனக்கு மட்டும் தகவல் வரும்..... அம்மா சாகிற வரை வெளிவிடாதை.....” சிறீயண்ணா சொல்லச் சொல்ல என் இதயம் அழுது கண்கள் கலங்கின.

“கவலைப் படாத காந்தன்.... நாட்டுக்கு நான், வீட்டுக்கு நீ..... அதுசரி..... சென்றியளிலை ஆமிக்காரருடன் அக்காவைக் கதைக்க விடாத..... அவங்கள் தகவல் எடுக்கத் தான் கதைக்கிறவங்கள்..... அதோட எங்கட ஆக்களுக்கு அக்கா கதைக்கிறது பிடிக்கயில்லை.... சொல்லச் சொன்னவங்கள்....”

அண்ணை இதைச் சொல்லும் போது இந்திக்க தான் என்ர நினைவில வந்தான். இந்திக்க போன்ற நல்லவங்களும் ஆயிரியில இருப்பதை சொன்னாலும் அண்ணை ஏற்றுக் கொள்ளப் போவதில்லை என்பதால், மௌனமாகத் தலையசைத்தேன்.

அண்ணா அன்று மாலையே திரும்பி விட்டான். “எப்பிடி வந்தனீ அண்ணை?” எண்டு கேட்டபோது, “தூணிலும் இருப்பம், துரும்பிலும் இருப்பம், கொழும்பிலும் இருப்பம்” எண்டு அவன் பதில் சொன்னது தான் நினைவுக்கு வந்தது. அண்ணை போன பிறகு வீட்டு வெறிச்சோடன மாதிரி இருந்தது!

இதுக்குப் பிறகு சென்றியில இந்திக்கவைக் கண்டாலும், அதிகம் கதைப்பதில்லை. ஒரு நாள் இந்திக்க எங்களை மறிச்சுக் கதைத்தான். “ஏன் என்னோடை கதைக்கிறியள் இல்ல? கதைக்க வேணாமென்று புலி சொன்னதா?... ம்.... எங்களோட கதைச்சா உங்களுக்குப் பயம்.....

உங்களோட கதைச்சா எங்களுக்குப் பயம்..... எங்கட கப்டன் என்னை உங்கக் கூட கதைக்க வேணாம் சொன்னது.... நீங்கள் அவங்கட உளவாளியாக இருக்கலாமாம். நான் நம்பல்லலை.... ம்....”

இந்திக்க ஏக்கத்துடன் எங்களைப் பார்த்தான். “இரண்டு, இனங்களுக்கும் இடையில புரிந்துணர்வு இல்லாதது தான் இந்த சண்டைக்குக் காரணம்..... நீங்க போங்க..... பாத்ராலும் என்னிலயும் சந்தேகப்படுவாங்க.....”

இதுக்குப் பிறகு இந்திக்க எங்களோடு கதைப்பது குறைவு. சிரித்துக் கொள்வோம்.... அதுவும் மெதுவாக.... புன்னகையாக....

நாட்கள் நகர்ந்த போது, இந்திக்க ஒருநாள் எம்முடன் வலிந்து வந்து பேசினான். “ரீச்சர்... என்ற காதலி சோமாவைப் பற்றி உங்ககிட்ட சொன்னது தானே?.... அவ என்ன விட்டுட்டு அவ கூடப் படிப்பிக்கிற மாஸ்ரரைக் கலியாணம் முடிச்சிட்டா....” என அழுவாரைப் போல கூறிவிட்டு, தமது குடும்ப உறவினரிடமிருந்து அனுதாபத்தை எதிர்பார்ப்பது போல, நோக்கினான். எமக்கு எப்பிடி ஆறுதல் சொல்லுவது என்று தெரியேல்லை..... “கடவுள் இருக்கிறார்” என்று நெடுமூச்சுடன் அக்கா கூறினார்.

இதற்குப் பின்னரும் இந்திக்கவுடன் நாம் அதிகம் பேசுவதில்லை. எனினும், எமது போராளிகளிடமிருந்து எமக்கு அழைப்பு வந்தது. போனோம். “நீங்க இனிமேல் ஆமி கூடக் கதைக்கக் கூடாது. கதைச்சால் கரும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியிருக்கும்.....” என எச்சரித்து அனுப்பினார்கள்.

அதற்குப் பின்னர் இந்திக்கவின்

பக்கமே நாம் திரும்பிப் பாப்பதில்லை. நாட்கள் நகர்ந்தன. ஒருநாள் இந்திக்க எம்முடன் கதைத்தான்.

“எனக்கு மாற்றம் வந்திருக்கு. நான் போகப் போறது கடைசியாக ரீச்சர் கிட்ட ஒண்ணு கேட்பேன்.... சரியென்னா சொல்லுங்க..... கோபம் வேணாம்.... நான் ரீச்சரைக் கலியாணம் கட்ட விருப்பம்.... ஓ சொன்னா அம்மா அப்பா கூட பேசிக் கொழும்பில கலியாணம் வைக்கலாம்....”

பிரியா அக்கா அதிர்ச்சியும் கலக்கமுமாக அவனை நோக்கினாள். உடலெங்கும் வியர்த்தது.

“நான் சிங்களம், ஆமி சொல்லித்தானே பயப்படுறது? நீங்க நல்லம் ரீச்சர்.... சோமா மாதிரி இல்ல.... நான் உங்களப் பூப்போல வைச்சுப் பாக்கிறது....”

அக்கா எதுவும் பேசவில்லை..... ஓம் என்று சம்மதம் சொல்லவுமில்லை... வேண்டாம் என்றும் சொல்லவுமில்லை.... இதுக்கிடையில கப்டன், இந்திக்கவை அழைத்தான். “உனக்கு அந்த தமிழிச்சியோட என்ன கதை?... அவ தம்பி புலி தானே?...ம் வெடி தான் வைக்கணும்.....”

இதற்குப் பின்னர் இந்திக்கவை காணவில்லை. மாற்றத்தில் போய் விட்டான் என்பதை ஊகிக்க முடிந்தது. அக்காவுக்கும் திருமணம் கைகூடவில்லை. எப்பவும் ஒரே யோசினையாக இருப்பா. முன்னைய கலகலப்பில்லை.

இன்றும் அப்படி யோசினையுடன் தான் பத்திரிகையைக் கையில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறா.

அக்காவைப் பாக்க எனக்குப் பாவமாக இருக்கும். அவரின் உணர்ச்சிகளை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியுது. சாதி,

சீதனம், சோதிடம் என்று அர்த்தமற்று மூழ்கிப் போயிருக்கும் இந்த சமூகத்தின் மீது எனக்கு வெறுப்பு கோபமும் ஏற்படுகுது.

தொடர்ந்தும் அக்காவின் வாடிய முகத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்க என்னால முடியேல்லை. சயிக்கிளை எடுத்துக் கொண்டு வெளியிலை போயிட்டன். நான் திரும்பி வர பின்னேரமாயிட்டது. வீட்டிலை அக்கா இல்லை.

இருண்டு போச்சு. இன்னும் அக்கா வரயில்லை. அம்மா குரல் கொடுத்தா, “பிரியா கோயிலுக்குப் போட்டு வாறனெண்டவள், இன்னும் காணன்” அம்மா பதட்டத்துடன் குரல் கொடுக்கவே சுவர்

மணிக்கூட்டைப் பார்த்தன். ஏழு மணி ஆகப் போகுது. ஐஞ்சு மணிக்குப் பூசை முடிஞ்சிருக்கும். பத்து நிமிச நடை..... ஏன் இன்னும் காணயில்லை? மனது சஞ்சலப்பட்டது. மனதில் எழுந்த பயத்தை வெளிக்காட்டிக் கொள்ளாமல் சயிக்கிளை எடுத்துக் கொண்டு கோயிலடிக்குப் போனன்.

அங்க வழியிலை கூட்டமாய்....

கூட்டத்தை விலக்கிக் கொண்டு பார்த்தன். பிரியாக்கா தலையிலை சூடுபட்டு ரத்த வெள்ளத்திலை செத்துப் போய்க் கிடந்தா....

“ஐயோ, என் அக்கா.....!” உலகம் இருண்டு கொண்டு வந்தது.

மல்லிகை ஆண்டுச் சந்தாதாரராகச் சேருபவர்கள்

கவனத்திற்கு....

ஆண்டுச் சந்தா 600/-
தனிப்பிரதி 40/-
ஆண்டு மலர் 200/-

ஓராண்டுச் சந்தாவுக்குக் குறைந்தது ஏற்றுக் கொள்ளப்படமாட்டாது.

வங்கித் தொடர்புகளுக்கு:

Dominic Jeeva 072010004231,- Hatton National Bank. Sea Street, Colombo - 11.

45ஆவது ஆண்டு மலர் தரமான தயாரிப்பு. விரும்பியோர் தொடர்பு கொள்ளவும். காசோலை அனுப்புபவர்கள் Dominic Jeeva எனக் குறிப்பிடவும். காசோலை அனுப்பு வோர் முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டியது, Dominic Jeeva என எழுதுவோர் இந்தப் பெயருக்கு முன்னாலோ பின்னாலோ வேறெதுவும் கண்டிப்பாக எழுதக் கூடாது. காசக்கட்டளை அனுப்புபவர்கள் Dominic Jeeva, Kotahena, P.O. எனக் குறிப்பிட்டு அனுப்பவும்.

பலர் தனித் தனி இதழ்கள் கேட்டு எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளுகின்றனர். தனி இதழ் தேவைப்படுவோர் ஐந்து பத்து ரூபா முத்திரைகள் அனுப்பி மல்லிகையின் தனி இதழ்களைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய முகவரி :
201/4, ஸ்ரீ கதிரேசன் வீதி, கொழும்பு 13. தொலைபேசி : 2320721

விடுதலையும் நூலக சேவைகள் சபையும்

—திக்குவல்லை கமால்

இலங்கை நூலக சேவைகள் ஆவணவாக்கல் சபை முன்னர் நூலக சேவைகள் சபை என்ற பெயரில் இயங்கியது. இது பல்வேறு சேவைகளையும் செயற் திட்டங்களையும் முன்னெடுத்து வருகின்றது.

1980 முதல் தரமான நூல்களை வெளிக் கொணரும் வகையில் வசதியற்ற எழுத்தாளர்களுக்கு உதவும் திட்டமொன்றை ஆரம்பித்தது. ஆண்டு தோறும் இதன் மூலம் நூறு புத்தகங்களை வெளியிடும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. இது எழுத்தாளர்களுக்கு ஒரு வரப் பிரசாதமாக அமைந்ததென்றே சொல்ல வேண்டும். குறித்த நூலில் ஆயிரம் பிரதிகளுக்கான அச்சீட்டுச் செலவை மதிப்பிட்டு வழங்கி வந்தது.

தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்கு இத்திட்டம் எந்தளவுக்கு கை கொடுத்தது? தமிழ் எழுத்தாளர்கள் இதனை எந்தளவுக்குப் பயன்படுத்திக் கொண்டார்களென்பது, பத்தாண்டுகளுக்கு மேல் கடந்தும் ஒரு புதிதாகவேயிருந்தது. பதிவுகளின் படி இந்த வாய்ப்பை மிகச் சிலரே, அதுவும் அரசு பதவிகளில் அமர்ந்திருந்தவர்களே பயன்படுத்தியிருந்தார்கள்.

பதவியில் உள்ளவர்களுக்குத் தானா இந்த வசதி வாய்ப்பு? அரசியல் சிபார்சின் படி உதவி வழங்கப்படுகின்றதா? இப்படியெல்லாம் கேள்விகள் எழுந்தன. இதில் உண்மை, பொய் தெரியவில்லை. 1990ல் நானும் விண்ணப்பித்தேன். சில காலத்தின் பின், உதவித் திட்டத்தின் கீழ் தெரிவு செய்யப்படவில்லை என்ற குறிப்போடு பிரதி திரும்பி வந்து விட்டது.

1994ல் பொதுஜன ஐக்கிய முன்னணி ஆட்சிக்கு வந்தபோது, ஸ்ரீ ஜயவர்தனபுர பல் கலைக் கழகத்தில் பேராசிரியராகவிருந்த ஹென்றி சமரஸிவ்ஹ சபையின் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டார். பிரேமஜி ஞானசுந்தரம் பணிப்பாளர் சபை உறுப்பினராக இணைந்தார்.

அவர்களது செயற்பாட்டில் நெகிழ்வு தெரிந்தது. இப்படியொரு விஷயமிருப்பது வெளிச் சத்துக்கு வந்தது. முதல் வருடத்திலேயே எனது 'விடுதலை' சிறுகதைப் பிரதி தெரிவாகியது.

ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடும் சந்தர்ப்பத்தில் முன்னறிமுகம் இல்லாவிட்டாலும் கூட, நானொரு தமிழ் எழுத்தாளன் என்ற வகையில் தலைவர் என்னோடு தனது எதிர்பார்ப்பை

வெளியிட்டார். அதாவது, ஆண்டுதோறும் இருபது தமிழ் நூல்களுக்கு உதவி வழங்கத் தயாராக இருப்பதாகவும், விண்ணப்பங்கள் மிகக் குறைவென்றும் முடிந்தவரை எழுத்தாளர்களை ஊக்குவிக்கும் படியும் கேட்டுக் கொண்டார்.

வெளியீட்டு விழாக்களில் அதிக அக்கறை காட்டாத நான் 'விடுதலை' நூல் அறிமுகக் கூட்டமொன்றைக் கொழும்பு-முஸ்லிம் லீக் வாலிப முன்னணி மண்டபத்தில் ஒழுங்கு செய்தேன். இதில் டொமினிக் ஜீவா, அன்னலட்சுமி ராஜதுரை, எம். எச்.எம் சம்ஸ், எஸ். எம். ஜே. பைஸ்தீன், இராஜ ஸ்ரீகாந்தன் போன்றோர் உரையாற்றினர். இவ்விழாவில் எனது உரை தமிழ் படைப்பாளிகள் இந்த வசதியைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதாகவே அமைந்தது. அதனை முதன்மைப்படுத்தி தேசியப் பத்திரிகைகள் செய்தி வெளியிட்டிருந்தன. படிப்படியாக எமது எழுத்தாளர்கள் இதில் ஆர்வம் காட்டத் தொடங்கினர்.

எழுதி வெளிவந்த ஆக்கங்களைத் தொகுத்து நூலாக்குவதிலேயே எமது எழுத்தாளர்கள் பழக்கப்பட்டிருந்தனர். புதிதாக எழுதிப் புத்தகமாக்க முயற்சிப்பதில்லை. இவ்வுதவித் திட்டத்தினபடி குறித்த ஆக்கம் முன்பு வெளிவராததாக.... ஒலி, ஒளி பரப்பப்படாததாக இருக்க வேண்டுமென்ற விதிமுறை அப்போது காணப்பட்டது.

சந்தர்ப்பத்தை நம்மவர்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்பதில் நான் அக்கறையாக இருந்தேனே தவிர, எனக்கும் சபைக்கும் எந்த விதமான உத்தியோக பூர்வ சம்பந்தமும் இருக்கவில்லை. சில பேர் என்னைப் பிடித்தால் புத்தகம் போட

டுக் கொள்ளலாமென்று பார்த்தார்கள். இன்னும் சிலர் தங்களது புத்தகம் நிராகரிக்கப்பட்ட போது, என்னைத் தூற்றிக் கொண்டும் திரிந்தார்கள்.

அது அப்படியிருக்க 2001ல் திடுதிப் பென்று இந்தத் திட்டம் இடை நிறுத்தப் பட்டு விட்டது. அதற்கான நிதி வழங்கப்படவில்லை என்றார்கள். மீண்டும் வழங்கும் போது பணி தொடரப்படும் என்றார்கள். இரண்டு மூன்று வருடத்தின் பின்பு மீண்டும் ஆரம்பிக்கப்பட்டு விட்டது.

காலத்திற்குக் காலம் அதன் விதிமுறையில், ஒதுக்கீட்டுத் தொகையில் மாற்றம் நிகழ்ந்தே வந்திருக்கின்றது.

ஒரு கையெழுத்துப் பிரதி தெரிவு செய்யப்படும் படசத்தில், அதனை அச்சிட்டு குறித்த பிரதிகளை சபைக்குக் கையளித்த பின்னரே ஒதுக்கீட்டுத் தொகை வழங்கப்படும்.

ஒரு சிங்கள எழுத்தாளனைப் பொறுத்தமட்டில், ஒப்பந்தப் பத்திரத்துடன் தனது பிரதியை வெளியீட்டு நிறுவனமொன்றுக்கு வழங்கும் போது, அந்நிறுவனம் முழுப் பொறுப்பையும் ஏற்றுக் கொள்கிறது. சம்பந்தப்பட்ட எழுத்தாளனுக்குப் பணப் பிரச்சினை ஏற்படுவதில்லை. தமிழ் எழுத்தாளனுக்கு இவ்வாய்ப்பு இல்லை. அவன் எப்படியாவது பணம் புரட்டிக் காரியத்தை ஒப்பேற்ற வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்படுகிறான்.

இந்த வாய்ப்பைத் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் அதிகம் பயன்படுத்திக் கொள்ளாமல்கு பல காரணங்கள் இருந்தாலும், மேற் குறித்த நிலைப்பாடே முக்கிய காரண மென நம்புகிறேன்.

'விடுதலை'யை வெளிக் கொணர்வதில் நாணும் இந்த வலியை அனுபவித்தேன். பின்னர் முழுத் தொகையும் காசோலையாகக் கிடைத்த போது, புது இரத்தம் பாய்ந்ததையும் உணர்ந்தேன்.

வாழும் நிறைவுகள் : 34

வாகையிலிருந்து ஒரு கடிதம்

1973 ல் வாகரை உதவி அரசாங்க அதிபர் பணிமனையிலிருந்து எனக்கொரு கடிதம் வந்திருந்தது. அது உத்தியோக பூர்வமான கடிதமல்ல. அதை எழுதியவர் உதவி அரசாங்க அதிபர் என்று குறிப்பிடா விட்டாலும் கூட, அவர் உதவி அரசாங்க அதிபர் என்பதை நானறிவேன்.

அப்பொழுது எனது 'எலிக்கூடு' என்ற புதுக் கவிதைத் தொகுதி வெளிவந்திருந்தது. பதினாறு பக்கம் கொண்ட பிரசுரம். இருந்தும் புதுக்கவிதைகளைக் கொண்டதாக இருந்ததால், பத்திரிகை மதிப்பீடுகள் அதற்கொரு முக்கியத்துவத்தைத் தந்தன. அதில் ஒரு பிரதி அனுப்புமாறு கேட்டே அக்கடிதம் வந்திருந்தது. அக் கடிதத்தை அனுப்பியிருந்தவர் எல்லோராலும் அறியப்பட்ட செ. யோகநாதன் தான்.

ஒரு கட்டத்தில் இலங்கை நிர்வாக சேவைக்கு செ. யோகநாதன், செங்கை ஆழியான், கதிர்காமநாதன் போன்ற ஐந்தாறு எழுத்தாளர்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். ஒரு குட்டி எழுத்தாளன் என்ற

வகையில் இந்நிகழ்வு எனக்கும் பெரு மகிழ்வையேற்படுத்தியிருந்தது. அவர்களில் ஒருவர், என்னோடு கடிதத் தொடர்பு கொண்டால் எப்படி மகிழ்ச்சியிருக்கும்!

'ஒளி நமக்கு வேண்டும்' என்ற குறு நாவல் தொகுதி. அவரது எழுத்துக்களில் எனக்கொரு பிடிப்பை ஏற்படுத்தியது. அப்பொழுதெல்லாம் அவரது ஓரீரு புத்தகங்களே வெளி வந்திருந்தன.

தமிழ்நாடு மாக்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் 'செம்மலர்' சஞ்சிகையில் எனது சிறுகதைகள் வெளி வந்து கொண்டிருந்தன. சமகாலத்தில் செ. யோகநாதனும் அதற்கெழுதிக் கொண்டிருந்தார். அந்த வகையில் எமக்கிடையேயொரு மானசீக உறவு தொடர்ந்தது.

பின்னர் செ. யோ இந்தியாவுக்குப் புலம் பெயர்ந்து சென்றார். இது அவரது தனிப்பட்ட வாழ்க்கையிலேயே கஷ்டமானதாக விருந்தாலும், இலக்கிய ரீதியாக வெற்றியாகவே அமைந்தது. இந்தியாவில் அவரது புத்தகங்கள் வெளிவர ஆரம்பித்தன. இக் கால கட்டத்தில் அறுபதுக்கு மேற்பட்ட புத்தகங்களை வெளியிட்டு அரசு எழுத்தாளனென்ற பெயர் பெற்றார். இந்திய எழுத்தாளர்களே பெறாத பரிசுகளையெல்லாம் பெற்றுக் குவித்தார்.

'சுப மங்களா'வில் எனது 'குருட்டு வெளிச்சம்' சிறுகதைத் தொகுதிக்கு சிறியதொரு விமர்சனம் எழுதியிருந்தார். அது எனக்கு மிகவும் பிடித்தது. அவர் மீது மிகுந்த ஈடுபாட்டை ஏற்படுத்தியது. இதன் காரணமாக அடுத்து வெளிவந்த 'விடை பிழைத்த கணக்கு' - மல்லிகைப் பந்தல் சிறுகதைத் தொகுதிக்கு அவரிடமே

அணிந்துரை பெறவிழைந்தேன். அதையும் சிறப்பாகச் செய்து தந்தார்.

1995 பிறகு மீண்டும் இலங்கைக்கு வந்தபோது தான், நேரில் பழகக் கூடிய வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. திட்டமிட்டுக் காரிய மாற்றுவதிலும், திட்டங்களைக் கட்டம் கட்டமாக முன்னெடுத்துச் செல்வதிலும் முகாமைத்துவ ஆற்றல் மிக்கவரென்பதை உணர்ந்து கொள்ள முடிந்தது.

அவருடைய பேச்சுக்கள், விமர்சனங்கள், மிகவும் திட்டவாத்தமானதாக விருக்கும். மேடைப் பேச்சுக்களைத் தான் சொல்கிறேன்.

இவரது திறமையை அறிந்த எம். டி. குணசேன நிறுவனம் தன்னைப் புதுப்பித்துக் கொள்ள முயன்றது. பல சந்தர்ப்பங்களில் தமிழ் மொழி மூல வெளியீடுகளை ஆரம்பிப்பதும் கைவிடுவதுமாக இருந்து வந்தனர். தமிழ் புத்தக விற்பனைப் பிரிவும் சோபையிழந்தே காணப்பட்டது. இவர் அந்நிறுவனத்தில் இணைந்த பின், தமிழ் வெளியீட்டுத்துறையும், விற்பனைப் பிரிவும் புதுப் பொலிவு பெற்றது. குறிப்பாக ஈழத்துத்

தமிழ் நூல்களை விற்பனை செய்வதில் தனிக் கவனம் செலுத்தினார். நூலகங்கள் நூல்கொள்வனவு செய்யவும் அது வசதியாக அமைந்தது.

புதிய தமிழ் நூல் வெளியீட்டுத் தொடரில் முதற் கட்டமாக ஒரு தடவையில் ஆறு நூல்களை வெளியிட்டார். அதில் எனது 'பாதை தெரியாத பயணம்' என்ற நாவலும் ஒன்றாகும். தெற்காசியாவில் மிகச் சிறந்த வெளியீட்டு நிறுவனத்தினூடாகத் தரமான அச்சமைப்பில் நூலொன்று வெளிவரும் சந்தர்ப்பம் கிட்டுவது பெரிய விடயம் தான்.

குறிப்பிட்ட காலம் கொழும்பில் சுறுசுறுப்பாக இயங்கிய செ. யோ. மீண்டும் யாழ்ப்பாணம் சென்ற பின் தொடர்பற்றுப் போய் விட்டார்.

நோய்..... மரணம்..... என்ற செய்திகள் அடுத்தடுத்து வந்து சோகம் தந்தது.

அவர் பற்றி சாதக பாதகமான பல்வேறு கருத்துக்கள் நிலவி வந்த போதும், அவரது உறவும் தொடர்பும் எனக்குத் தந்த நன்மைகளே ஏராளம்.

Dikwellkamal@gmail.com.

ஆழ்ந்த துயரமடைகின்றோம்

பல்கலைச் செல்வன் ஸ்ரீதர் பிச்சையப்பா அவர்களும், கொழும்பு நாடக உலகில் தனது தனித்துவ நாமத்தைப் பதிவு செய்து பிரபலம் பெற்ற சகோதரி திருமதி மணிமேகலை ராமநாதன் அவர்களும் சமீபத்தில் நம்மை விட்டு மறைந்து விட்டார்கள்.

அன்னாரது இழப்பை எண்ணி மல்லிகை தனது ஆழ்ந்த துயரத்தை தெரிவித்துக் கொள்கின்றது.

-ஆசிரியர்

'மலரா'வின் 'புதிய இலைகளால் ஆதல்' தமிழ்நேசன் அடிகளாரின் 'நெருடல்கள்' -இரு நூற்களைப் பற்றிய பார்வை

-மேமன்கவி

1. 'மலரா'வின் 'புதிய இலைகளால் ஆதல்'

சமீப காலமாக இலக்கியப் பிரதிகளைக் கொண்ட, குறிப்பாக ஆக்க இலக்கியப் பிரதிகள் அடங்கிய நூற்களை எனது வாசிப்புக்கு உட்படுத்தும் பொழுது, ஒரு முறைமையை நான் கையாண்டு வருகிறேன். அதாவது அந்த நூற்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கும் முன்னுரைகள், பதிப்புரைகள், பின்னுரைகள் உட்பட்ட எந்த உரைகளையும் வாசிக்காது. நேரடியாக அந்த நூலில் அடங்கியுள்ள படைப்புக்களை நான் வாசிக்க முற்படுகிறேன். இதற்கு அர்த்தம் அவ்வரைகள் வழங்கியவர்களின் கருத்துக்களை மதிக்காத நிலை அல்ல, மாறாக எந்தவொரு முன் தயாரிப்பான சிந்தனைகளுடன் இலக்கியப் பிரதிகளையும் வாசிப்புக்கு உட்படுத்தக் கூடாது என்ற எண்ணம் தான் காரணம். அதே வேளை அந்த நூலில் படைப்புக்களைப் பற்றிய எனக்கான ஒரு கருத்து உருவான பின் அவ்வரைகளை என் வாசிப்புக்கு உட்படுத்தும் பொழுதுதான் அப்படைப்புக்களை பற்றி நான் உருவாக்கிய கருத்துக்களின் பலம், பலவீனம் எனக்குப் புரிகிறது. இந்த வாசிப்பு முறைமையின் (உரைகளை பிறகு வாசித்தல்) உள்ளார்த்த நோக்கங்களில் இதுவும் ஒன்று.

மலரா வின் புதிய இலைகளால் ஆதல் எனும் இத்தொகுப்பைக் கூட, அத்தகைய ஒரு முறைமையில் தான் எனது வாசிப்புக்கு உட்படுத்தினேன். இவ்வளவுக்கும் இத்தொகுப்புக்கு நண்பர் உமா வரதராஜன் முன்னுரையும் நான் பெரிதும் மதிக்கும் சண்முக சிவலிங்கம் அவர்கள் பின்னுரையும் வழங்கி இருக்கிறார்கள் என்பது தெரிந்தும், மலரா படைப்புக்களை பற்றிய எந்தவொரு கருத்துக்களாலும் நிரம்பியிராத என் வாசிப்புடன் உரசி பார்க்கின்ற பொழுது, கிடைக்கப் போகும் ஓர் புதிய அனுபவத்தை வேண்டி நின்ற நிலையில், மலராவின் படைப்புக்களை என் வாசிப்புக்கு உட்படுத்திய வேளை கிடைத்த உணர்வுகளைப் பகிர்ந்து கொள்வதே இக்குறிப்பின் நோக்கம்.

பிரதியொன்றின் அர்த்தம் என்பது அப்பிரதியில் ஒலிக்கும் குரலோடு சம்பந்தப்பட்டது. அந்த வகையில் இன்றைய காலகட்டத்தில் படைக்கப்படும் பிரதிகளில் பல்வேறு குரல்கள் ஒலிப்பதை காணக் கூடியதாக இருக்கிறது.

இக்கருத்து எல்லாக் கலைப்பிரதிகளுக்கும் பொருந்தும். அதிலும் குறிப்பாக மொழியை அடிப்படையாக கொண்ட இலக்கியப்பிரதிகளை பொறுத்த வரை, அப்பிரதிகளின் குரல்களை அடையாளம் காண மொழியானது பெரும் பங்காற்றுவதே அப்பொருத்தப்பாட்டுக்கு காரணமாகுகிறது. ஆக்குரல்கள் பன்முகப்பட்ட வகையாக இருப்பினும் பெண்களால் படைக்கப்படும் பிரதிகளில் நாம் தாயின் குரலை, மகளின் குரலை, சகோதரியின் குரலை, காதலியின் குரலை இப்படியாக சமூகத்தில் பெண் பாத்திரம் ஏற்றிருக்கும் பலரின் குரலை நாம் அடிக்கடி கேட்டிருக்கிறோம். கேட்டு வருகிறோம். அக்குரல்களில் (பெண் நிலை நின்ற குரல்கள்) ஆணாதிக்கத்திற்கு உட்பட்ட நிலையிலும், பெண்ணியத்தளத்தில் நின்று ஒலிக்கும் குரல்களும் அடங்கும். தாய், மகள், சகோதரி, காதலி என்ற தன்மை கொண்ட குரல்களாக இருப்பினும், பெண்ணின் அந்தரங்க மனோநிலையில் அல்லது காதல் நிலையில் நின்று ஒலிக்கும் பிரதிகளை உள்ளடங்குகின்றன. அப்பிரதிகள் ஆணாதிக்க சக்திகளின் பார்வைக்கு உட்பட்ட நிலையில், அப்பிரதிகளில் சிலவற்றில் பெண்ணின் உடலரசியல் சார்ந்த சொல்லாடல்களைக் கையாளப்பட்ட வேளையெல்லாம் ஆபாச இலக்கியப் படைப்புக்கள் எனக் கண்டிக்கப்பட்டன என்பது இங்கு அழுத்திச் சொல்ல வேண்டியே இருக்கிறது. அவ்வாறு கண்டனம் தெரிவிக்க இந்த ஆணாதிக்க சக்திகள் எந்தளவுக்கு தகுதியானவை என்பது நாம் அறி

வோம். மேலும் அவ்வாறான சொல்லாடல்கள் கையாளப்படாத பெண்ணின் அந்தரங்க உணர்ச்சிகளை எடுத்தியம்பு பிரதிகளையாவது இவர்கள் கவனித்தார்களா என்றால் அதுவும் இல்லை. இவையெல்லாம் பெண்ணியப் பிரதிகள் மீதான ஆணாதிக்க சக்திகளின் ஒவ்வாமையையே வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன.

இத்தகைய சிந்தனை சூழலில்தான் இலங்கை பெண் படைப்பாளியான மலரா வின் 'புதிய இலைகளால் ஆதல்' எனும் தொகுப்பும் கையில் கிடைத்திருக்கிறது.

மலரா எனப்படும் கல்முனையைச் சார்ந்த டாக்டர் புஷ்பலதா லோகநாதன் அவர்களின் கவிதைகள் வெவ்வேறு வெளியீட்டு களங்களில் படிக்கக் கிடைத்திருப்பினும், ஒரு சேர ஒரு தொகுப்பாக பயிலும் பொழுதுதான், அவருடைய கருத்து நிலை என்பதை நிறுவுவதற்கு எவ்வாறு இத்தொகுப்பிலுள்ள அடங்கியுள்ள கவிதைப்பிரதிகளில் இயங்கியுள்ளார் என்பது நமக்கு தெரிய வருகிறது.

பெண்ணின் சுயத்தை அந்தரங்க உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்தும் பிரதிகளை ஆவணமையப்படுத்தி வெளிப்படும் பிரதிகளே நம் சூழலில் அதிக அளவில் நமக்கு கிடைத்து வருகின்றன. அந்த வகையில் மலராவின் இத்தொகுப்புகளிலும், பொதுவான ஒரு சில கவிதைகளைத் தோழியுடனான பிரிவைப் பேசும் கவிதையையும் கடந்து பார்த்தோமானால், மிகுந்த கவிதைகளில் இரண்டு வகையான 'அவன்களை இலக்காகக் கொண்டுள்ளன. பல அவர்களின் அறிக்கைகளாகவும் இக்கவிதைகள் வெளிப்பட்டுள்ளன. முதலில் வரும் அவன் என்பது இப்படைப்புகள் படைக்கப்பட்ட காலகட்டத்தில் படைப்பாளி எதிர் கொண்ட போர்ச் சூழல், அகதி வாழ்வு, காணாமல் போகுதல் என்ற மாதிரியான சூழலில்,

. அவர் சந்திக்கும் முதலாமவன் அவன் பற்றிய
மன உணர்வுகளைச் சித்திரிக்கின்றன. அவ்
வாறான சித்திரப்பில் தோழமை உணர்ச்சி
மோலோங்கி நிற்பதை நம்மால் காணக்
கூடியதாக இருக்கிறது. உதாரணமாக பல
கவிதைகளைச் சொல்லாம்.

நீ காற்றாய். மழையாய் (பக்-24) எனும்
கவிதையில்

'இருப்பும் வெறுமையும்

உனது ஞாபமாகும்' எனக்கூறி

அக்கவிதையை இப்படி முடிக்கிறார்

'தேடுகிறேன்

வானப் பெருவெளியில்

எனக்குப் பிடித்த

ஒற்றை விண்மீனுக்குப் பக்கத்திலாவது

இருக்க மாட்டாயா?'

இவ்வாறாக தோழியைப் பற்றிய மற்றும்
தோழனைப் பற்றிய கவிதைகளை நாம் கடக்
கும் பொழுது, சந்திக்கும் அந்த அவனை
கடந்து அடுத்து வரும் கவிதைகளில் உள்
நுழையும் பொழுது, அவர் முன் வைத்தி
ருக்கும் பல 'அவள்' களில் இரு 'அவள்'
கள் சந்திக்க போகும் இன்னொரு வகையான
'அவன்' களை சந்திக்க நம்மை தயார்ப்படுத்தும்
வகையில் அக்கவிதைகளை இத்
தொகுப்பில் தொகுத்திருப்பது தான் இத்
தொகுப்பிற்கான நமது கவனத்திற்குரிய விட
யங்களில் ஒன்றாக இருக்கிறது.

'காத்திருப்பு' (பக்-33) எனும் கவிதையை
இப்படி தொடக்கமாக ஓர் அவளின் குரல்
இப்படி ஒலிக்கிறது

'தீபாவளி வாழ்த்து மடலில்
அர்த்தநாரீஸ்வரவரின் படம்....

என் பெயரின் கால்களுக்கு

அழகாக

பூ வைச் சித்திரமாக்கியிருந்தான்
பெண் பாதியில் என் பெயரும்
ஆண் பாதியில் அவன் பெயரும்....

பார்த்து முடித்து விட்டு
வாழ்த்து மடலைத் தூரப்படுத்தினேன்.'

இவ்வரிகளில் 'தூரப்படுத்தினேன்' எனும்
சொல்லாடலின் மூலம் அந்த அவள், திருமண
பந்தம் எனும் கட்டை, ஏற்க விருப்பம்பாத
'நீ பாதி நான் பாதி (அர்த்தநாரீஸ்வர நிலை)
எனும் ஆணாதிக்கத்தின் மயக்கும் வார்த்தை
ஜாலத்தை ஏற்றுக் கொள்ளாத, அல்லது
விருப்பாத ஓர் அவளின் குரலாக இவ்வரிகள்
தமது வாசிப்புக்கு உட்படுகின்றன. இத்த
கைய வாசிப்பை உறுதிப்படுத்தும் வகையில்
இக்கவிதையில் அடுத்து வரும் வரிகள்
அமைகின்றன

'என் பாதி தேடாமல்

வருவதையும் ஏற்காமல்

இருக்கின்ற என் மௌனம்

அவர்களுக்கு உடன்பூட்டில்லை'

ஆனால் இக்கவிதை முடியும் முன்னமே
இன்னொரு வகையான அவளின் குரல்
ஒலிக்கிறது.

'நான் காத்திருக்கிறேன்தான்

என் பாதிக்கு..

அதை காணப் போகும் கணத்திற்கு....

என்னுள் நிகழவிருக்கும் பெருக்கெடுப்புக்கு..

அலைவரிசைகள் ஒன்றாகி

அதன் காலடியில்

நான் எனைத் தரப்போகும்

தருணத்திற்கு....

நான் காத்திருக்கிறேன்தான்

என் அர்த்தநாரீஸ்வரப் பாதி

தேடியபடி.'

ஒரே பிரதியில் இருவகையான பெண்
னின் குரல்கள் என்பதுதான் இக்கவிதையின்
கட்டமைப்பின் விசேஷம்.

'பல்பீடம்' (பக்-40) எனும் கவிதையோ
மேலே சொன்ன கவிதையின் முதலாம் பகுதி
யில் ஒலித்த அவளின் குரல் முழுக்க முழுக்க
ஒலிக்கின்ற கவிதையாக வெளிப்பட்டு நிற்கி
றது... அக்கவிதையை இங்கு முழுமையாக
தருவதன் மூலம், நாம் அந்த திருமண பந்த
த்திற்கு உடன்பாடில்லாத அவளின் உணர்வு
களை இனங்கண்டு கொள்ளக்கூடியதாக
இருக்கிறது.

'ஆணி கொண்டு

அடிக்கின்றார்கள் கவரில்

கை வலிக்க வேகவேகமாய்

பூவை இதழ் இதழாகக் கிள்ளி,

முன்னறையில்

தவில் நாதஸ்வரம் கொண்டு

ஓர் கச்சேரி.

தாள லயம் எங்கோ பிறழ்வது

புரிந்தும், ரசிக்கிறார்கள்.

உள் அறையில்

பாத்திரம் பண்டங்கள்

வெள்ளித்தட்டு, தங்கக் குத்து விளக்கு

தட்டித் தட்டிப் பார்ப்பதில்

காதே கருதி அற்றுப் போவதாய்....

சமையலறையில் பரிவாரங்களுடன்

காய்கறி, அரிசி முதற்கொண்டு

யாவும் தீயில்

கனன்று எரியும் தீ

மொத்தமாய் எனக்குள்ளும்....

வாசலில் வேறுத்த வாழை

அழகிய பூவும் குலையுமாய்..

எத்தனை நாள் தாங்கும்?

இப்போதே வாடிய மாதிரிதான்....

கொஞ்சமும் உறவாய் நெருங்காமல்
மனத்திக்குள் தூரமாய்....

எனக்குப் பாதியாக வரப்போகும்

என் மணவாளனையும்

நானை மணப்பெண்ணாகப் போகும்

என் நிலையையும் சொல்லி

எல்லாமும் எனக்குள்

உறவாய் உரக்கின்றன

காதோரம்.'

உண்மையில் இதுவோர் அருமையான
கவிதையாகவே எனக்கு படுகிறது. உடன்
பாட்டியின்மையை, ஏற்றுக்கொள்ளாமையை
மிக நுண்ணியமான முறையில் அந்த நிலை
குழலில் நிகழும் நிகழ்வுகளை உருவங்களாக,
படிமங்களாகக் கி முன் வைத்திருப்பது
மனசை கவர்கிறதுடன், சொல்ல முனையும்
கருத்தை வந்த மிக அழுத்தமாக மனதில்
பதிய வைத்துள்ளது இக்கவிதை.

ஆணாதிக்க சமூக அமைப்பில் பெண்க
ளின் நிலை என்பதை இப்பிரதிகள் மூலம் வெவ்
வேறான பெண்களின் குரல்களின் வழியாக
சொல்ல முனைகின்றார். இப் படைப்பாளி என
நாம் கருதிக் கொள்ளலாம். அதாவது இன்
றைய ஆணாதிக்க சமூக அமைப்பில் பெண்
என்பவள் இவ்வாறான ஒரு முரண் நிலையி
லில் சிக்கி தவிக்கிறாள் என்பதின் சித்திரிப்புத்
தான் இவ்விரு கவிதைகள்.

பிறகு இத்தொகுப்பில் ஒரு பாரிய காட்சி
மாற்றம் இடம் பெறுகிறது. அதுதான் காத்தி
ருப்பு கவிதையின் இரண்டாவதாக வரும்
அவளின் (அதாவது தன் பாதிக்காக காத்தி
ருக்கும் பெண்ணின்) குரலாக மற்ற எல்லா
கவிதைகளும் வெளிப்படுகின்றன.

'உன்னிடம்' எனும் கவிதையுடன் தொடக்
கம் ஆகும். அக்காட்சி மாற்றம் இடம் பெற்றா

யும், அக்கவிதையின் ஓரிடத்தில் மட்டும் இன்னொரு வகையான இன்னொரு பெண்ணின் ஆரல் சற்று கேட்டு ஓய்ந்து விடுகிறது. அது திருமண பந்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ளாத பெண்ணின் குரல் அல்ல... இவளோ திருமண பந்தத்தில் தனக்கான சில எதிர்ப்பாற்புக்களைக் கணவுகளைச் கொண்ட பெண். அவள் இப்படி பேசுகிறாள்...

என்
இளவயதின்
எல்லை விரிந்த
கணவுச் சட்டங்கட்குள்
உன்னைப் பொருத்திப் பார்க்கும்
எண்ணம் எனக்கில்லை.

அடுத்து வரும் கவிதைகளில் அவள் காணாமல் போய் விடுகிறாள். கடைசியில் உச்சமான குரலில் பேசுகின்ற ஒரு பெண்ணின் குரல் மிஞ்சும் முழுமையான கவிதைகளில் ஒலிக்கிறது. சரி அது யாருடைய குரல்? நிச்சயமாகத் தன் கணவனைக் காதலிக்கின்ற, நேசிக்கின்ற, ஆராதிக்கின்ற, பூஜிக்கின்ற ஒரு மனைவியின் குரலே அது.

இதுவரை காலமும் பெண் நிலை நின்று எழுப்பப்பட்ட கவிதைகளில் நாம் ஏலவே குறிப்பிட்டது போல், பல்வேறு வகையான குரல்களை நாம் கேட்டு இருக்கிறோம் எனக் குறிப்பிட்டோம். அதில் மனைவியின் குரலும் அடங்கும். அவ்வாறு வெளிப்பட்ட பிரதிகளில் கணவன் புரியும் கொடுமை, அவனது ஆதிக்கம், அராஜகம், புரிந்துக் கொள்ளமை, உணர்ச்சிகளை மதிக்காமை என்றதாக வெளிப்பட்டதாகவே பெரும்பாலான பிரதிகள் இருந்தன.... அபூர்வமாக பெண்கள் தன்னிலை நின்று காதல் உணர்ச்சியையோ, தன் அந்தரங்க உணர்வையோ வெளிப்படுத்திய பிரதிகள் கவனத்திற்கு அதிகம் வராத நிலையில்

(அவ்வாறான பிரதிகள் அடங்கிய தொகுப்பாக இலங்கையில் தமிழில் வெளியிடப்பட்ட 'உயிர்வெளி' (ஊரியா பெண்கள் அபிவிருத்தி நிலையம்-1999 தொகுப்பைக் குறிப்பிடலாம்.) மலராவின் இக்கவிதைகளில் இந்த மனைவியின் குரல் என்பது, அதாவது தன் கணவனை காதலிக்கின்ற, நேசிக்கின்ற, ஆராதிக்கின்ற, பூஜிக்கின்ற ஒரு மனைவி குரல் என்பது தமிழ் பெண்ணிய எழுத்துத் தளத்தில் இது அதிகம் ஒலிக்காத ஒரு குரல் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது.

இத்தகைய மனைவியின் குரலானது துணிந்து பகிரங்கமாக தன் ஆண் சார்ந்த தன் உணர்வுகளை, உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்தும் ஒரு குரலாக நாம் அடையாளம் காண, ஆழமான ஊடறுத்து இப்பிரதிகளை வாசிப்புக்கு உட்படுத்தும் போது மட்டுமே, இவரின் இக்கவிதைகள் தீவிர பெண்ணிய எழுத்துப் பிரதிகளாக நாம் அடையாளம் காணக்கூடியதாக இருக்கும்.

இல்லையென்றால் மேலெழுந்தவாரியான இப்பிரதிகள் வாசிப்புக்கு உட்படுத்தப்படும் போது, சிலவேளை ஒரு மானசீகமாக ஆணாதிக்கத்திற்கு அடிமையாகிப் போன ஒரு பெண்ணின் குரலாக உருமாறிக் தெரியும் ஆபத்திற்கும் இப்பிரதிகள் ஆட்படக் கூடும். அத்தகைய ஆபத்து நிகழக் கூடிய சாத்தியத்தை இக்கவிதைகளைக் கொண்டிருக்கும் இன்னொரு போக்கும் காரணமாகுகிறது.

அதாவது, மனைவியின் குரலாக பதிவாகி இருக்கும் மனைவியின் தன்னிலைக் குரலாக இருப்பினும் இக்கவிதைகளின் எந்தவொரு பிரதியிலும் அவன் (கணவன்) அவன் சார்ந்திருக்கும் கொண்டிருக்கும், அல்லது அவளது அந்த நிலை உறவுக்கு அவன்

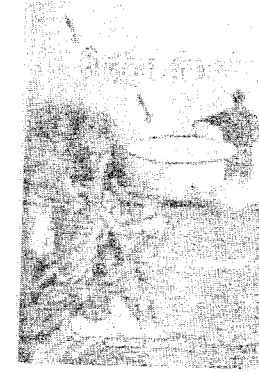
வெளிப்படுத்தும் எதிர்வினை, வெளிப்பாடு என்பது எந்தவொரு பிரதியிலும் வெளிப்படாமல் அக்கவிதைகள் நகர்ந்திருப்பதுதான் அப்போக்காக நமக்குத் தெரிகிறது.

அப்படியும் அவனது அவள் சார்ந்த நிலை அறிந்துக் கொள்ள இவள் முயற்சிக்கிறாளா என்றால், அதுவும இல்லை. மாறாக தன் நிலையை தாழ்த்தி எதையோ அவனிடம் கேட்கிறாள் என்று பார்த்தோமானால், அது கூட, அவன் மீது இவள் செலுத்தும் காதல் இவளுக்கு (அவனுக்கு அல்ல இவளுக்கு) கனமா? கர்வமா? என்பதைத் தீர்மானம் எடுக்கும் கேள்விக்கான பதிலை இவனிடம் எதிர்பார்ப்பதாகவே முடிகிறது. 'பிரசினம்' எனும் கவிதையில் அவள் கேட்கிறாள்

'நூல்பந்துச் சிக்கலாய்
மனது
உன் காதல் எனக்கு
கனமா? கர்வமா?
கெதியாய் சொல்!
மடைச்சி
பிறகு நானாக யாரிடமாவது
சிக்கி கவிழ்க்கப் போய்
மாட்டிக் கொள்ளப் போகிறேன்.'

இப்படியாக மலரா வின் கவிதைப் பிரதிகள் பன்முக வாசிப்புக்கு உட்படுத்தப்படும் வகையில் வெளிப்பட்டிருப்பது, தமது தமிழ் சூழலில் பெண்ணிய எழுத்துக்கான மொழி, குரல் போன்றவையையிட்டு உரையாடுவதற்கான சிந்தனைகளைக் கிளறி விடக்கூடிய சந்தர்ப்பத்தை உருவாக்கும் என்ற வகையில் மலரா வின் 'புதிய இலைகளால் ஆதல்' எனும் இத்தொகுப்பு கவனத்திற்குரியதே!

2. தமிழ் நேசன் அடிகளாரின் 'நெருடல்கள்'

தமிழ் நேசன் அடிகளாரின் 'நெருடல்கள்' தொடங்கிய பொழுது நான் எதிர் கொண்ட ஒரு விடயம் தான். இந்த நூலின் அமைப்பு, ஒரு கவிதைத் தொகுப்பின் இத்தகைய அமைப்பையிட்டு

உட்பாடான ரசிகன் என்றாலும், அத்தகைய அமைப்பு போடு ஒரு நூலினை வெளியிட்டு சற்று எனக்கு ஏமாற்றம் அளிக்கும் வகையிலான ஒரு எதிர்வினையாற்றலை அந்த நூலிட்டு எதிர்கொண்டேன். உண்ணமையில் அந்த நூலில் அத்தகைய கட்டமைப்பை நான் கையாண்டதற்கு காரணம், ஒரு கவிதைப் படைப்பை பயிலும் பொழுது, உணர்வளவில் நமக்குள் எழும் படிமங்கள் புகைப்படக் கலையின் சூணையுடன் அக்கவிதைப் படைப்புக்களை சித்திரிக்கும் படங்களை கிராபிக் கலவையுடன் அந்த நூலில் சேர்த்த பொழுது, நமது தமிழ் பேசும் சமூகச் சூழலில் வாசக மனத்திற்கு அதனை எதிர்க் கொள்வ தில் சிரமம் இருந்தது போல் தெரிந்தது. அச்சிரமத்திற்கும், திருப்தியின் மைக்கும் சொல்லப்பட்ட காரணம், ஒரு கவிதைத் தொகுதியில் அதிக அளவு படங்கள் கவிதையை பின் தள்ளி விடுகின்றன என்பதுதான். ஒரு பத்திரிகையில், சஞ்சிகையில் ஒரு படைப்புக்கு ஒரு படத்தை ரசித்த தமிழ் வாசக மனத்திற்கு ஒரு நூலில் ஒரு படைப்புக்கு

ஒரு படம் என்பதை எதிர் கொள்வதில் சிரமத்தை சந்தித்தது ஆச்சரியம் தான். ஆனால், தமிழ்நேசன் அடிகளாரின் இத்தொகுதியை பொறுத்த வரை இத்தொகுப்பில் அடங்கியுள்ள படங்களை நாம் ரசித்தாலும், அவரது கவிதைகள் நமக்கு முக்கியம் என்பதனால், அவரது இத்தொகுப்பிற்கான கவிதைகளையிட்டு நமது கருத்துக்களை இங்கு பதிவு செய்கிறேன்.

இந்த நூற்றாண்டில் உலக அளவிய ரீதியாக நாம் எல்லோருமே உணர்வு ரீதியாகவும், உணர்ச்சி ரீதியாகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். அத்தகைய சூழலில் அவ்வதிர்வுகளை பதிவு செய்ய எல்லா நூற்றாண்டிலும் மிகுந்த வன்மைமிக்க ஆயுதமாக, கலை ஆயுதமாக இருந்த கவிதையானது, இந்த நூற்றாண்டிலும் நவீன கூறுகளை தம்மகத்தே கொண்டு ஒரு வன்மையான மக்கள் மயப்படுத்தப்பட்ட ஓர் கலை இலக்கிய ஆயுதமாகப் பயன்பட்டு வருகிறது. நவீன கூறுகள் எனும் பொழுது, குறைந்த சொற்களை கொண்ட, அதே வேளை தேர்தெடுக்கப்பட்ட சொற்களுடனான தன்மைகளால் நவீன யுகம் கவிதையைச் செழுமைப்படுத்தி இருக்கிறது. ஆனால் துரதிஷ்டவசமாக, நமது தமிழ் கவிதைச் சூழலில் வணிக எழுத்துலகில் துணுக்குகள் செல்வாக்கு கொண்டவையாக இருப்பதானால், நவீன கவிதையின் தன்மைகளைக் கொண்ட, அதாவது குறைந்த சொற்களை கொண்ட கவிதைகளையும் கூட, துணுக்குகளாக நிராகரித்து விடும் மனோபாவத்தின் காரணமாக தமிழ் நவீனக் கவிதை வளர்ச்சியில், அத்தகைய கவிதைகள் கவனத்திற்கு வராமலே விடுகின்றன.

தமிழ் நேசன் அடிகளாரின் கவிதைகளும் குறைந்த சொற்கள் கொண்ட கவிதைகளாக அமைந்துள்ளன. அத்தகைய அவரது படை

ப்புகளில் அவரது மனித நேயம், சமூகப்பிரகாரம் மற்றும், போர்சூழல், அகதி வாழ்வு, பெண்களின் நிலை, ஆண்-பெண் உறவு நிலை என்பவற்றை மிக துல்லியமாக சித்திரித்துள்ளார். அதே வேளை எந்தவிதமான ஆர்பாட்டமான தொனியின்றி, மிக எளிமையான சொற்களால் அக்கவிதைகளை அவர் கட்டமைத்திருப்பது வாசிப்புக்கு சிரமத்தை ஏற்படுத்தாத வகையில் அமைந்துள்ளன.

என்னை பொறுத்த வரை நல்ல கவிதையின் பணி என்பது, அது நம்மை ஏதோ ஒரு வகையில் அறிவு, உணர்வு, அதிர்வைக்க வேண்டும். அத்தகைய அதிர்வை ஏற்படுத்த முக்கிய பங்காற்றலை அக்கவிதையின் உள்ளடக்கமே வகிக்கிறது. என்பதுதான் உண்மை. உருவத்தை பற்றிய முன் தீர்மானம் அற்ற நிலையில் கையாளப்படும் உள்ளடக்கம் இன்றைய நவீன கவிதை உருவாகுவதைத் தீர்மானிக்கும் பங்கினை வகிக்கிறது. இதனைதான் உலகக் கவிஞர் எஸ்ரா பவுண்ட் சொல்வார்

‘நவீனக் கவிதையின் வடிவம் என்பது, நீரை எந்த பாத்திரத்தில் ஊற்றுகிறோமோ அந்த பாத்திரத்தின் வடிவத்தை நீர் பெற்றுக் கொள்ளவது போன்றுதான்’ என்பார்.

நவீனக் கவிதையின் வடிவம் என்பது, இக்கூற்றின் மூலம் உள்ளடக்கமே நவீனக் கவிதையின் உருவத்தை நிர்ணயிக்கிறது எனத் தெரிகிறது. அந்த வகையில், தமிழ் நேசன் அடிகளாரின் இத்தொகுப்பிலுள்ள பெரும்பாலான கவிதைகளின் உருவதை அக்கவிதைகளில் கையாண்டு இருக்கும் உள்ளடக்கமே தீர்மானித்திருக்கிறது.

குறித்த ஒரு சமயத்தை சார்ந்த முக்கியமான ஒரு தளத்தில் நின்று அவர் இயங்கினாலும், சமயச் சார்பு என்பதை கடந்து கவிதைகளை முன் வைத்திருக்கும் அதே

வேளை, தான் சார்ந்திருக்கும் சமயம் சார்ந்த பெரும் கதையாடல்களையிட்ட இவரது கவிதைகள் கூட, அச்சமய கதையாடல்களையிட்ட விமர்சனங்களாக அமையாது, அக்கதையாடல்களைப் புதிய பார்வையுடன் நோக்க வைக்கும் வகையில் அமைந்துள்ளன. இதற்கு உதாரணங்களாக இத்தொகுப்பில் அமைந்துள்ள பல கவிதைகளைச் சொல்லாம். உதாரணமாக ‘சவுல் பவுல் ஆனார்’ மற்றும் ‘அந்தியம்’ எனும் கவிதைகளைச் சொல்லலாம்.

அன்னை திரேசா அம்மையாரை பற்றிய ஒரு கவிதையில் அடிகளார் இப்படி பேசுகிறார் ‘ஆனால் நீயோ காயப்பட்ட மானிடத்தை கையில் ஏந்தவே முந்தி நின்றாய்!’

அடிகளாரின் இவ்வரிகளை படிக்கின்ற பொழுது அன்னை திரேசா அம்மையாரின் ஒரு கூற்று எனக்கு தவிர்க்க முடியாமல் நினைவுக்கு வந்தது. அவர் ஒரு முறை சொன்னார், ‘கண்ணுக்குத் தெரிகின்ற மனிதன் மீது அன்பு செலுத்தாதவன், கண்ணுக்குப் புலப்படாத கடவுளுக்கு எப்படி அன்பு செலுத்துவான்?’ என்ற கேள்வியே நினைவுக்கு வந்தது.

இன்றைய பெருளாதார சமூக அமைப்பில் எல்லாமே கொடுக்கல் வாங்கலாக வணிக மயப்படுத்தப்பட்ட சூழலில் பிராந்தத்தை பற்றி அடிகளார் இப்படி கேட்கிறார் ‘கேட்டதைக் கொடு என்று காணிக்கை போடக் கடவுள் என்ன கடைக்காரரா?’ என வினாவுகிறார்.

அடிகளாரின் கணிசமான கவிதைகளில் அங்கத உணர்ச்சி இடைக்கிடையே எட்டிய

பார்க்கிறது..... அத்தகைய உணர்ச்சி நம்மை சிரிக்க வைக்கின்ற அதே வேளை, சிந்திக்கவும் வைக்கிறது.

அடிகளாரின் கேள்விக்குறிகளுடன் முடியும் பெரும்பாலான கவிதைகளுடன், கேள்விக்குறிகளுடன் முடியாத கவிதைகளுடன் இணைத்து, அக்கவிதைகளை வாசிக்கும் எம்மில் பல கேள்விகளை எழுப்பிச் செல்கின்றன.

‘கேள்வி’ எனும் தலைப்பில் அமைந்த கவிதை நம்மைப் பார்த்து இப்படிக் கேட்கிறது ‘ஒவ்வொரு நாளும் கலண்டரில் நீ திகதியைக் கிழிக்கிறாய் ஒவ்வொரு நாளும் நீ எதைக் கிழிக்கிறாய்?’

கவிஞர் கேள்விகளாக மட்டுமல்ல சிலைடைகளாக சில விடயங்களை கூறி நம்மை சிந்திக்க வைக்கிறார்.

‘தங்கமும் வெள்ளியும்’ கவிதை பெண்களின் இன்னும் மாறா நிலையை சிலைடையாக கூறுகிறார்

‘ஐந்து பவுண் தங்கம் கொடுக்க வழியில்லாததால் அக்காவின் தலைமுடியில் தோன்றி கொண்டிருக்கின்றன வெள்ளிகள்!’

இத்தொகுப்பின் தலைப்பை வாசிக்கையில் அடிகளாருக்கு அவர் சந்தித்த பல அனுபவங்களை ஏற்படுத்திய நெருடல்கள் கவிதைகளாக்கி இருக்கிறார் எனத் தோன்றியது. ஆனால் முழுப் படைப்புக்களைப் படித்த பின், இவரது பல கவிதைகள் பலருக்கு பல வகையான நெருடல்களை ஏற்படுத்தி இருக்கும் எனத் தெரிகிறது. அத்தகைய ஒரு கவிதையாக ‘வரும் காக்க’ எனும்

அகதி வாழ்வு பற்றிய கவிதையில் ஒரு கேள்வியை எழுப்புகிறார் 'அடிபட்ட - அகதியான மக்களுக்கு உதவுவதை விட அந்த மக்கள் அடிபட்டாமல் அகதியாகாமல் இருக்க என்ன செய்கின்றனர் இன்றைய நல்ல சமாரியர்கள்?'

இன்றைய சூழலில் இத்துணை அராஜகங்கள், அட்டுழியங்கள் அநியாயங்கள் வழியாக, சக மனிதனை கொன்று குவிக்கும் சூழலிலும், மனிதம் இன்னும் மரணிக்கவில்லை என்பதை நிலை நாட்டுவதில் மனிதநேயப் படைப் பாளிகள் தீவிரமாகத்தான் இருக்கிறார்கள். அடிகளாரும் அந்த வரிசையில் சேரும் வகையிலும் சில கவிதைகளைத் தந்திருக்கிறார்.

'வேண்டுகல்' எனும் கவிதையில்

ஆலயத்திலிருந்து வெளியே வந்த முதியவர்கள் இருவரும் வழக்கம்போல் கூடினார்கள்

'மகன் துணிக்கடை திறந்திருக்கிறான் மக்கள் கூட்டம் கூட்டமாய் வரவேண்டுமென வேண்டிக் கொண்டேன்'

என்றார் ஒருவர் 'நீங்கள் என்ன வேண்டினீர்கள்?' என் மகன் டாக்டர்!

புதிதாய் மருந்தகம் திறந்திருக்கிறார் உங்களைப் போல வேண்ட எனக்கு மனம் வரவில்லை என்றார் மற்றவர்.'

இவ்வாறாக அடிகளாரின் ஒவ்வொரு கவிதைகளையும் பிரித்துப் பிரித்து வாசிக்கும்

பொழுது பல அனுபவங்கள் நம் முன் விரிகின்றன.

அடிகளாரின் உச்சமான மனிதநேயத்திற்கான உச்சமான உதாரணமாக இத்தொகுப்பில் அமைந்துள்ள 'மனிதம்' எனும் இக் கவிதை எனக்குப்படுகிறது

'ஆய்வு ஒன்று தரும் அதிர்ச்சித் தகவல் இது.

'உலகப் போர்களில் உயிர் துறந்தவர்களை விட, மதக் கலவரங்களின் போது மாண்டவர்களே அதிகம்'

எனவே நீ கிறிஸ்தவனாக

இந்துவாக முஸ்லிமாக பௌத்தனாக

உனக்குள்ளே இரு வெளிவரும் போது மனிதனாக வா!'' ;

இந்த கவிதை ஒன்று போதும். அடிகளார் யார் என்பதை நமக்கு எடுத்துக் காட்ட!

பல்லின இன மதம் சார்ந்த சமூக அமைப்பில் அத்தகைய மனிதன்தான் தேவை என்பதை நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறார் என்பதை இக் கவிதை உணர்த்துகிறது.

தமிழ் நேசன் அடிகளாரின் 'நெருடல்கள்' இத்தொகுப்பில் அமைந்துள்ள இந்தச் சின்னச் சின்னக் கவிதைகள் சொல்லிச் செல்லும் செய்திகளும் சரி. அவை நமக்குள் ஏற்படுத்தும் அதிர்வும் சரி. ஓர் அடிகளாருக்குள் மனித நேய மிக்க ஒரு கவிஞனும் இன்றைய நம் உலகச் சூழலுக்குத் தேவையான நேயமிக்க ஒரு மனிதனும் ஜீவிக்கிறான் என்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்றன என்பது மறுப்பதற்கு இல்லை.

(மார்ச் 8 - சர்வதேச மகளிர் தினம்)

பெண்ணழகு எனும் மரயாவுர்தம்

-யுகாயினி

இன்றைய நவநாகரீக உலகில் அழகு என்பதில் மனித வாழ்வுடன் இரண்டறக் கலந்து விட்ட ஓர் அம்சமாகியுள்ளது. அழகு என்பது எவ்வளவு இனிமையைத் தரும் விடயமாக உள்ளது. அழகு என்றதும் உள்ளம் புளகாங்கிதம் அடைகிறது. மனது குதூகலிக்கிறது. மகிழ்வான உணர்வுகள் தோன்றி ஒரு ரம்மியமான நிலையைத் தருகிறது.

அழகு என்பது இயற்கையின் பாற்பட்டு இருக்கிற போது, அது உன்னதமானது தான். இளவேனில் கால மரங்களும், செடிகளும், வடிவானவை தான். குளமும் அழகு; குட்டையும் அழகு; அருவியும் அழகு; ஆழ்கடலும் அழகு; குன்றும் அழகு; மலையும் அழகு; நீர் வீழ்ச்சியும் அழகு. சிற்பங்கள், சிலைகள், கோபுரங்கள், கட்டடங்கள் யாவும் அழகே! சித்தரமும், கலைகளும், ஏன் கலை இலக்கியங்களும் அழகுதான்! சடப் பொருளும், உயிரினங்களும் கூட எழிலானவை தான். அப்படியாயின் எது தான் அழகில்லை?

அழகும், அழகுணர்வும் இயல்பான ஒன்றா? அன்றி கட்டமைக்கப்பட்டுப் பாரம்பரியமாய்த் தொடர்ந்து மரபில் வந்துவிட்ட அம்சமா? எது எப்படியோ, மனிதனோடு ஊறிப் போய்விட்ட அழகுச் சமாச்சாரம் இன்று மனுக்குலத்தை ஆட்டிப்படைக்கிறது என்றால், அது மிகையாகாது. மனித மனதின் உணர்வாகி ஒன்றிப் போயிருக்கும் அழகுணர்வு ஆரம்பம் முதலே இருந்த விடயமா? அல்லது இடைப்பட்டு ஏற்பட்டு, பரம்பரை பரம்பரையாகக் காவப்பட்டு நிறமுகூர்த்தங்களில் படிந்து போன விடயமா? என்பதில் வாதப் பிரதிவாதங்கள் இருப்பினும், மார்க்சியம் இதைக் கட்டமைக்கப்பட்ட அம்சம் என்றே கூறுகிறது.

மானுட குலத்தினர் கூடலழகுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து வருவது கண்கூடு. அதிலும் பெண்கள் தொடர்பான அழகு சமூகத்தில் மிகையாக உள்ளது. பெண்களின் உடல்ரீதியான இக் கவனக் குவிப்புக்குக் காரணம், பெண்கள் உண்மையில் ஒப்பீட்டளவில் அதிக அழகானவர்களா? அல்லது அவ்வாறு நோக்கப்படும் நிழல் மாயையா? என்பது தெளிவில்லை. எனினும், இதர ஜீவராசிகளில், பறவைகளில், மிருகங்களில் ஆண்

அழகாகத் தோற்றமளிக்கையில் மானிட குலத்தில் மட்டும் பெண்பாலர் அழகென் பது அபத்தமாகத் தெரிகிறதல்லவா? பெண்களை அழகுக் கண்ணோட்டத்தில் ஆண்கள் அதீதமாக நோக்குதல் ஒருபுறமி ருக்க, பெண்களே தமது அழகு பற்றி அதீதமான எண்ணங்களைக் கொண்டவர் களாக இருக்கின்றார்கள். இது வலிந்துரு வாக்கப் பட்டதாகத் தான் இருக்க வேண்டும்.

அழகு என்ற மாயைக்குள் மனித குலத்தை, அதன் அதிகார வர்க்கமே சிக் குண்டு போக வைத்துள்ளதான மார்க்சியக் கருத்துகளை வெறும் மேலோட்டமாகப் பார்த்து நிராகரிக்க முடியாதுள்ளது. ஆழ மாகச் சிந்தித்துப் பார்த்தால் பெண்கள், அழகெனும் திறந்த வெளிச் சிறைக்குள் அடைத்து, வைக்கப்பட்டுள்ளமை புரியும். அழகும், அழகூட்டலும் பெண்ணை அடிமைப்படுத்த ஆணாதிக்கச் சமூகத்தால் உருவமைக்கப்பட்டதென்றால் அது மிகையாகாது. ஆணாதிக்கவாதிகளால் பெண்களைச் சுற்றிப் போடப்பட்டுள்ள அருவ முள்வேலியே அழகு என்பதைப் பெண்கள் உணர்ந்து கொள்ள முடியாத வகையில் இச்சமுதாயம் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. மனிதப் பண்பே நாகரீகம் என்பதை மறுதலித்து, உடலினை நடை, உடை, பாவனை, என்பனவே நாகரீகம் என்ற தோற்றப்பாட்டில் இன்றைய நவ நாகரீக உலகம் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. பெண்களை பாலியல் ரீதியில் அடிமை கொள்ள பயன்படுத்தப்படும் முதலாவதும் கூரியதுமான ஆயுதம் அவர்களில் தோற்று விக்கப்பட்டிருக்கும் அழகு என்ற பிரமை

தான். அழகூட்டல் எனும் நவீன ரக ஆயு தங்கள் இன்னொரு படி சிந்தனையற்ற வளாகப் பெண்ணை அடிமை கொள்ளப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

அழகு என்பது நித்தியமானதோ, நிரந் தரமானதோ இல்லை. ஏன், உண்மையா னதும் இல்லை என்றால் கூட அது மிகை யாகாது. அழகு சார்பான சிந்தனைகள் மரபு வழியாக ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒரு கருவு லமாகும். இப் பாரம்பரியமான நோக்கு வர்க்க நலனுக்கானதும், ஆணாதிக்கம் பொதிந்திருப்பதை மறைத்து நிற்கும் கார்மேகம் தான் என்பதும் ஒவ்வொரு பெண்ணாலும் முதலில் உணர்ந்து கொள்ளப்பட வேண்டும். காலம் காலமாக வேர் பாய்ச்சியுள்ள இந்த மாயை நிலுலா னது. அதிகாரமும், ஆக்கிரமிப்பும் கொண் டவையாக மேலேழுந்து பாலியல்ரீதியில் பெண்ணைப் பின் தள்ளி ஆண்களுக்கான வளாக வடிவமைக்க உதவுகின்றது.

பெண்ணுடல் அழகானது என்று கூறுதலும், பேணுதலும் கூட வர்க்க சிந்த னையோடு கூடிய அதிகாரச் சிந்தனையும் செயற்பாடுமே என்பது மேலெழுந்த வாரி யாக நோக்கும் போது தோன்றாது. ஆனால், ஆழமாக நோக்கி ஆராய்ந்து பார்த்தால் இது புலப்படும். அழகு என்பது கால ஓட் டத்துடனும், ஆடை அணிகலனுடனும் மற் றும் புறச் செயற்பாடுகளாலும் மாறுபடு கிறது. இவற்றால் அழகு உயர்த்தப்படுவ தும், தாழ்த்தப்படுவதும், நிராகரிக்கப்படு வதும் தொடர் செயற்பாடுகளாக இருந்து வருகின்றன. இது வெறும் மாயக் கண் ணாடிப் பார்வை தான்.

அழகு என்ற தோற்றப்பாடு சிலிர்ப்பைக் கொடுத்தாலும், அதன் எதிர்வினையானது இருண்ட எதிர் நடவடிக்கைகளை ஏற்படுத்திப் பெண்ணைப் பணிந்து போகின்றவ ளாக, மாற்றிட இலகுவில் வழி வகுக்கிறது. அமைதியைக் குலைத்தும், பதகளிப்பை ஏற்படுத்தியும், வன்முறையான தூண்டுதலைப் பிரயோகித்தும், பாலியல்ரீதியில் பெண் பாதிப்புக்கு உள்ளாவதைத் தோற்று வித்தும் ஒரு பாதிப்பு நிலையை அழகு உந் துகிறது. மேலும் பெண்ணுக்கு எதிரான புதிய ஒழுக்காற்று நடவடிக்கைகளையும், இருண்ட எதிர் நடவடிக்கைகளையும் ஏற் படுத்தி பெண்ணைப் பணிந்து போகின்றவ ளாக மாற்றிட இலகுவில் வழி வகுக்கிறது.

அதிகார வர்க்கம் முழு மனித சமுதாயத்தையுமே பணிவுடலாக்கும் ஒழுக்காற்று முறைமையை உருவாக்கிய வேளை, இதில் பெண்ணுடல் பணிந்து போதலை குவியப்படுத்தி, கூர்மைப் படுத்தியுள்ளதன் வகிபாகம் இந்த அழகு மாயைக்கு உண்டு. சமுதாய நோக்கில் அதிகார வர்க்கத்திற் கும், குறிப்பாக ஆண் பாலுக்கும் பணிவு டையவளாகப் பெண் கட்டமைக்கப் படுகிறாள்.

தந்தை வழி ஆதிக்கத்தைப் பேணும் குடும்ப அலகுக்குள் உட்படுத்தப்பட்டிருக் கும் மனித வாழ்வில், அழகு எனும் பிம்ப மானது, சிறைக் கம்பிகளாக, முள்வேலிக ளாகப் பெண்ணடிமைத் தனத்தைப் பாதுகாக்க ஒழுங்கமைக்கப்பட்டுள்ளதான பொய்மைக் கோலங்கள் நிதர்சனமா னவை. அழகு மிக்கவளாகப் பெண்ணை உருவகப் படுத்தியமையும், ஆணாதிக்க

த்தை நிலை நிறுத்தும் மறை நிலையே. பெண்ணின் உடலும், உள்ளமும் பணிந்து நடக்குமாற் போல் மாற்றியமைக்கப்பட்ட மைக்கு இந்த அழகு நிழல் பெரிதும் பயன்பட்டு வருகிறது.

பெண்களின் உடற் கட்டுமானக் கோலம் பற்றிய கருத்து நிலையானதாக இருந்ததில்லை. இது பல்வேறு புற, அகக் காரணிகளின் ஊடுருவலால் மாறுபா டடைகிறது. உதாரணமாகப் பண்பாட்டு வேறுபாடுகளுக்கு ஏற்றதாய் மாறுபட்டிருப் பதைக் குறிப்பிடலாம். அழகு என்ற போர் வையில் பெண்களின் உடலைக் கட்டுப் படுத்தி பூங்கொடியாள், சிற்றிடையாள் என் றெல்லாம் வர்ணனைப் படுத்தி உடற் கட் டப்பாடுகளுக்கு இட்டுச் சென்றிட இயல் பாகவே, வழி சமைக்கப்பட்டுள்ளது.

உடலமைப்பு, உடலசைவு, உடலி ருப்பு நிலை முதலியவற்றைப் பொறுத்த வரையில் குறிப்பிடத்தக்க வேறுபாடுகள் பாலரீதியில் ஏற்படுத்தப்பட்டுப் பெண்க ளைக் கட்டுப்படுத்தியுள்ளனர். தமது உடலை எவ்வாறு வாகாக வைத்திருக்க லாம் என்பது முதல், அணிகலன்கள் வரை பலவற்றிலும் பெண்களுக்கு அதிக ஈர்ப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளனர். கூடவே நளிமமாக இருத்தல் என்று கூறிக் குறிப்பிட்ட எல்லை களை மீற முடியாதளவு அவர்கள் கட்டுப் படுத்தப்பட்டுள்ளனர். பேச்சு மொழிகள், புன்னகைத்தல் என்பவற்றிலும் பெண் களை மென்மையானவர்களாக்கி, அழகி யல் போர்வைக்குள் கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளனர். கைகளை ஒடுக்கி நடத்தல், கால்களை அகட்டாமல் அமர்ந்திருத்தல்,

குனிந்த பார்வை, எப்போதும் செயற்கையான புன்சிரிப்பு, மெதுவே நடத்தல் என்று இன்னும் பலவற்றைச் சொல்லிக் கொண்டே போகலாம்.

அழகு மாயைக்குள் பெண்களை அமிழ்த்தி வைத்திருப்பதில் ஊடகங்கள் வினைத் திறனுடன் தம்பங்கைக் கச்சிதமாகச் செய்தும் வருகின்றன. பெண்களுக்கான சஞ்சிகைகள், பெண்களுக்கான பகுதிகள், பெண்களுக்கான நிகழ்ச்சிகள் எனப் பலவற்றிலும் பெண்ணின் அழகூட்டல் பற்றிய அம்சங்களை உட்புகுத்தியுள்ளனர். மேலும் வர்க்கத்திற்கு எப்போதுமே கீழ்ப்படியக் கூடியவர்களாக, பெண்களின் உடல் பணிவுடலாக மாற்றப்படுவதற்கு மென்மையானவள் என்று கூறிப் பெண்ணின் மனதை அதைரியப்படுத்தி அவளைப் பலயீனமானவளாக வைத்திருக்கிறார்கள். பல நிலைகளின் ஊடாக ஆணாதிக்கம் இந்தச் செயற்பாடுகளை நிகழ்த்துகின்றது. ஆணில் பெண் தங்கியிருக்கும் நிலையை ஏற்படுத்தியது கூட இதன் ஓர் அம்சமே. உண்மையிலேயே பெண்ணில் ஆண் எத்தனையோ விடயங்களில் தங்கியிருக்கின்றான்.

இன்னொரு புறம் உடலைப் பணிவுடலாக மாற்றிக் கொள்ளாத பெண்கள் பல நிலைகளிலும் ஆண்களின் நிராகரிப்புக்கு உள்ளாக்கப்படுகிறார்கள். பெண்ணின் உடலில் மட்டுமல்ல, உள்ளார்ந்த மனதிலும் பணிவு நிலைப்படுத்தப்படுகிறாள். இதற்காக பெண் பிள்ளைகளின் வளர்ப்பிலும் பெண் மனதை மென்மையானதாக வடிவமைப்பதிலும் பலவித பிரயத்தனங்

கள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. வீட்டிலும் பாடசாலையிலும் இது தொடர்கின்றது.

பாலியல் ஈர்ப்புக்கு ஆடை, அலங்காரம், அழகூட்டல் என்பதெல்லாம் இரண்டாம் பட்சமே. இளமையும் உடலில் சுரக்கப்படும் ஓமோன்களும் தான் முதன்மைக் காரணம். குரங்கும் குமரில் அழகாகத் தான் இருக்கும் என்று சொல்வதில் பொதிந்துள்ள இரகசியமும் இதுதான்.

மேலைத் தேசங்களிலிருந்து மாறுபட்டு எமது தமிழ்ச் சமூகத்தில் பெண்ணின் திருமணத்தில் பல இடையூறுகள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. பெண், சதந்திரமான முடிவு எடுக்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. பெண்ணின் திருமணத்தில் சீதனம் என்ற போர்வையில் பணப் பரிமாறாலும், சொத்துடமை மற்றும் நகை என்பனவும் முக்கிய இடம் வகிக்கின்றன. இதில் நகைகள் அழகுடன் தொட்பு படுத்தப்பட்டுள்ளது. சீதனக் கொடுமையின் தாக்கத்தை ஓரளவு குறைத்திட தமது அழகூட்டலில் பெண்கள் அதிக கவனம் செலுத்தும் நிலை உள்ளது. இதனாலேயே எமது பெண்களின் அலங்காரம் மேற்கத்தைய பெண்களின் அலங்காரத்தை விட, அதிகமாக உள்ளது. நிறம் எனும் மாயையும் பெண்ணின் அழகூட்டலுக்கு பிறிதொரு காரணம். உண்மையிலேயே இவ்வாறான நிறப் பிரேமை கூடப் பாரம்பரியமாக உருவாக்கப் பட்டதேயன்றி உண்மையில் இதில் சிறப்பு, சிறப்பின்மை என்று எதுவுமில்லை. மேலைத் தேசத்தவர்கள் தாம் வெள்ளையர்களாக இருந்த மையினால், ஏனையோரை தம்மை விடக் கீழானவராக்கி அதிகாரம் செலுத்தவே

வெள்ளை கறுப்பை விட மேன்மையானது என்ற நிழலுருவாக்கம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. நிஜத்தில் எல்லாமே ஒன்று தான். உஷ்ணவலயங்களில் சூரியக்கதிரின் தாத்தினைக் குறைத்திடவே தோலின் கீழ்ப்பகுதியில் மெலனின் என்ற கரு நிறமுட்டும் பதார்த்தம் படிவானது. நிஜத்தில் எல்லாத் தோலும் ஒன்று தான்.

பெண்களின் மதிநுட்பத்தையும். ஆற்றல், ஆளுமை, செயற்திறன்களையும் பின்தள்ளிவிட்டு, அவர்கள் தமது தனித்துவத்தை உடலழகினால் மட்டுமே வெளிப்படுத்த முடியும் என்ற போலிக் கட்டுமை இந்த ஆணாதிக்க சமுதாயத்தால் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இதுவே பெண்ணைப் போகப் பொருளாக நோக்கவும் வழிவகுக்கிறது. இதை வலுப்படுத்த பெண்களின் உடல் அலங்காரத்துக்கென மிகையான அழகூட்டல் கருவிகளும் உருவாக்கப்பட்டு உலகச் சந்தையில் நிறைந்து போயுள்ளன. இவற்றைப் பயன்படுத்தி அழகூட்டாது விட்டால், தாம் அழகில்லை என்ற ஒருவித குற்ற உணர்வில் உள்ளவியல் தாக்கத்திற்குப் பெண் உள்ளாகும் நிலை இருப்பதைக் காணலாம்.

அழகூட்டலின் செயற்கைத் தனங்களாக, முகத்தைப் பளபளப்பாக்க, தோலைப் பளபளப்பாக்க, கண்களையும் இளமையையும் அழகூட்ட, இதழ்களை அழகூட்ட, கைவிரல் நகங்களை அழகூட்ட எனப் பலவிதமான அநாவசிய ஆடம்பர அழகு சாதனப் பொருட்களால் சுரண்டல் ஒரு புறம், அதிகார ஆதிக்கம் மறுபுறமாக பெண்கள் போகப் பொருளாக்கப்படுகின்ற

னர். எமது சமுதாயத்தில் பொது நிகழ்ச்சிகள், திருமணம், பூப்புனித நீராட்டு விழா என்றால் பெண்ணின் அலங்காரத்திற்கு செலவிடும் பணம் மிகவும் அதிகமானதும், அவசியமற்றதுமாக உள்ளது. ஆயிரங்களைத் தாண்டி, இலட்சங்களாக இத்தொகை அதிகரித்துள்ளமை சாபக்கேடாகும். இதற்கு விரயமாகும் நேரமும் பணமும் வீணானது என்று கூறினால் யார் தான் ஏற்றுக் கொள்வார்கள்? ஆம்..... அவ்வளவு தூரம் அழகு மாயை கட்டமைக்கப்பட்டு பேணப்பட்டு வருவதே இதற்குக் காரணம்.

கடந்த சில தசாப்தங்களாக மேலோங்கி வரும் பெண்ணிலைவாதத்தினால் பல அம்சங்களில் பெண்கள் விழிப்படைந்து வந்தாலும், அழகு நிழலை விட்டு வெளிவர அவர்களால் முடியவில்லை. இறுகிய கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருந்த பெண்களின் செயற்பாடுகளில் கூடுதல் நெகிழ்ச்சிப் போக்கினை மேலோட்டமாக உணர முடிந்தாலும், நாசக்காகப் புலப்படாமல் செலுத்தப்படும் அதிகாரம் தொடரவே செய்கிறது. முன்னேறி வரும் பெண்ணின் உயர்வுக்கு அமர்முடுகலாக இருப்பதில் அழகு எனும் மாயை முதலிடம் வகிக்கிறது என்பதைப் பெண்கள் உணரவேண்டும்.

எனவே, முடிவாக நோக்குவோமானால் பெண்கள் மீது அதிகாரம் செலுத்தவே பெண்களின் பணிவுடலாக்கமும், அழகூட்டலும் இடம் பெறுகிறது என்ற கருத்தை நிராகரிக்க முடியாதுள்ளது. அழகு எனும் அம்சம் பூதக் கண்ணாடியால் பெருப்பிக்கப்பட்ட பிம்பமாய் பெண்களை ஆக்கிரமிக்க பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது என்றால் அது மிகையாகாது.

எழில் நிலா (<http://ezilnila.com/>) எனும் இணையத்தளம். பல்வேறு விடயங்களைப் பற்றிய பதிவுகளை அத்தளத்தில் வெளியிடுகிறது. அந்த இணையத்தளத்திலிருந்து விக்கிபீடியா எனும் இணையக் கலைக்கலைக் களஞ்சியத்தை பற்றிய ஒரு பதிவையும். இணையத்தளத்தைப் பற்றி வெளிவந்த சில குறிப்புக்களையும் இங்கே தருகிறோம்.

1. விக்கிபீடியா 30 லட்சம் கட்டுரைகள்

என்சைக்ளோபீடியா – கலைக் களஞ்சியம்: உலகின் எந்த பொருள் குறித்தும் தேவையான தகவல்களைத் தொகுத்துத் தன்னிடத்தே கொண்டிருக்கும் தகவல் தொகுப்பு. அறிவியல் மற்றும் பண்பாட்டு அமைப்புகள் தொடங்கிய நாள் முதலாக ஏற்பட்ட கண்டுபிடிப்புகள் மற்றும் மாற்றங்களைத், தலைமுறை தலைமுறையாக மக்களுக்குத் தரும் அரிய பொக்கிஷம் இது. ஒவ்வொரு நாடும், இனமும் மக்களும் தங்கள் மொழியில் இதனைக் கொண்டிருந்தாலும், ஆங்கிலத்தில் உள்ள என்சைக்ளோபீடியா பிரிட்டானிகா தான் அனைத்திற்கும் வழிகாட்டியாகவும் முன்னோடியாகவும் அமைந்துள்ளது. இதே போல இணையத்தில் ஒன்றை அமைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் சிலருக்கு எழ, எண்ணம் முதிர்ந்து வளர்ச்சி பெற்று விக்கிபீடியா என்ற ஒரு அருமையான தகவல் தளம் நம் சந்ததிக்குக் கிடைத்துள்ளது. இந்த தளம் அண்மையில் ஒரு சாதனை மைல் கல்லை எட்டியுள்ளது. இந்த தளத்தின் கட்டுரைகளின் எண்ணிக்கை 30 லட்சத்தைத் தாண்டியுள்ளது.

உலகத்தின் அறிவுத் தேடல்களையும் அவற்றால் ஏற்பட்ட விளைவுகளையும் ஓர் இடத்தில் குவிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் மிகப் பழமை வாய்ந்த அலெக்ஸாண்டிரியா நூலகத்தின் மூலம் ஏற்பட்டது. ஆனால் அச்ச வடிவில் இதனை ஒரு நூல் தொகுப்பில் வைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் 18 ஆம் நூற்றாண்டில் தான் ஏற்பட்டது. அதன் முதிர்ச்சி தான் என்சைக்ளோபீடியா பிரிட்டானிகா.

இன்டர்நெட் வளரத் தொடங்கிய போது, பலர் இன்டர்நெட் என்சைக்ளோபீடியா திட்டங்கள் குறித்து சிந்திக்கத் தொடங்கினர். 1993 ல் இன்டர்பீடியா (Interpedia) (<http://en.wikipedia.org/wiki/Interpedia>) என்று தொடங்கியதை இதன் முன்னோடி எனக் கூறலாம். இலவசமாக சாப்ட்வேர் வழங்கும் கோட்பாடினை முன்னுரைத்து அமல்படுத்திய ரிச்சர்ட் ஸ்டால்மேன் 1999ல் உலகளாவிய அளவில் கற்றுக் கொள்ள தொகுப்பாக என்சைக்ளோபீடியா ஒன்று இன்டர்நெட்டில் இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை வெளியிட்டார்.

முதலில் நுபீடியா (Nupedia) என்ற பெயரில் இன்டர்நெட்டில் ஓர் இலவச என்சைக்ளோபீடியா உருவாக்கப்பட்டது. இன்டர்நெட்டில் விளம்பரங்களைக் கையாண்டு வந்த பொமிஸ் (Bomis) என்ற நிறுவனம் இதனைத் தொடங்கியது. இதன் உரிமையாளர்கள் ஜிம்மி வேல்ஸ், டிம் ஷெல் மற்றும் மைக்கேல் டேவிஸ் ஆகியோர் இதற்கான முயற்சிகளைப் பல தன்னார்வத் தொண்டர்கள் மற்றும் எழுத்தாளர்களின் பங்களிப்புடன் கொண்டு வந்தனர். கன்னிங்காம் மற்றும் ஸ்டால்மேன் (Ward

Cunningham and Richard Stallman) என்ற இருவர் முதலில் இதனைத் தொடங்கினர்.

Nupedia தங்கள் பங்களிப்புடன் இதனை உருவாக்க எண்ணினார்கள். ஆனால் நுபீடியா துவண்டு போக விக்கிபீடியா உருவானது. 2001 ஆம் ஆண்டு வெப்சைட் உருவாக்குவதில் வல்லவரான ஜிம்மி வேல்ஸ் மற்றும் தத்துவ ஆசிரியரான லாரி சாஞ்சர் ஆகியோர் அடங்கிய குழுவினரால் விக்கிபீடியா தொடங்க விக்கிமீடியா பவுண்டேசன் நிறுவப்பட்டது.

2001 ஆம் ஆண்டில் ஜனவரி 15ல் விக்கிபீடியா (Wikipedia) என்னும் ஆன்லைன் என்சைக்ளோபீடியா வெளியானது. விக்கி (Wiki) என்ற சொல்லுக்கு ஹவாய் (Hawaii) மொழியில் விரைவு என்னும் பொருள் உண்டு. விரைவாக மக்களுக்கு அறிவு சார் தகவல்களைத் தருவதால் இதற்கு விக்கிபீடியா எனப் பெயரிட்டனர். பலமுறை இதன் தன்மை, தகவல்களின் நம்பகத்தன்மை குறித்த ஆய்வுகள் வெளியான போதும் தொடர்ந்து இது இணைய வாசகர்களிடையே நம்பிக்கையைப் பெற்று வருகிறது. 2004 முதல் 2007 வரையிலான காலத்தில் இதில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றம் புயல் வேகத்தில் இருந்தது. இன்று பல மொழிகளிலும் இது உருவாகி உள்ளது. உலகின் 267 மொழிகளில் விக்கிபீடியா உள்ளதாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

சென்ற ஆகஸ்ட் 17ல் விக்கிபீடியா மிகச் சிறந்த வெற்றி இலக்கை அடைந்துள்ளது. இதில் உள்ள கட்டுரைகளின் எண்ணிக்கை 30 லட்சத்தைத் தொட்டது. இதன் பின்னணியில் ஆயிரக்கணக்கானவர்களின் அயரா

உழைப்பு உள்ளது. கடந்த எட்டு ஆண்டுகளில் இது நிறைவேறி உள்ளது. மனித இனத்தின் அறிவுசார் முன்னேற்றம் அனைத்தையும் கொண்டு வருவதே இந்த விக்கிப்பீடியாவின் இலக்காக. நோக்கமாக அறிவிக்கப்பட்டு அதனை அடைவதற்காகத் தொடர்ந்து உழைத்து வருகிறது விக்கிப்பீடியா.

விக்கிப்பீடியா தளத்தில் பதிந்தவர்களின் எண்ணிக்கை ஒரு கோடிக்கும் மேல். இவர்களால் ஒரு கோடியே 70 லட்சம் பக்கங்களில் தகவல்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த கட்டுரைகள் 32 கோடியே 60 லட்சம் முறை எடிட் செய்யப்பட்டுள்ளன.

முதல் மாதத்தில் விக்கிப்பீடியாவில் 12 கட்டுரைகளே இடம் பெற்றன. அப்போது இதற்கான சாப்ட்வேர் மற்றும் சர்வர் உதவியினை பொமிஸ் நிறுவனத்தின் ஊழியர்களே தந்தனர். இவ்வகையில் தொடங்கப்பட்ட இந்த திட்டம். இதன் பெயருக்கேற்ப மிக விரைவாக அனைத்து பிரிவுகளிலும் வளரத் தொடங்கியது. 2001 பிப்ரவரியில் இதன் கட்டுரைகள் 1000 ஐத் தாண்டின. தொடர்ந்த செப்டம்பர் மாதத்தில் இது 10,000 ஆக உயர்ந்தது. இவ்வாறாக முதல் ஆண்டின் முடிவில் இதன் கட்டுரைகள் 20 ஆயிரத்தைத் தாண்டி இருந்தன. இதுவே 2002 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதத்தில் 40 ஆயிரமாக முன்னேறியது.

தொடங்கிய ஆண்டிலேயே இந்த விக்கிப்பீடியா திட்டம் உலக மக்களைக் கவர்ந்தது. முதல் ஆண்டிலேயே வேறு மொழிகளிலும் விக்கிப்பீடியா தொடங்கப் பட்டன. மார்ச் 16, 2001ல் deutsche.wikipedia.com தொடங்கப்

பட்டது. இதனைத் தொடர்ந்து உலகின் முன்னணி மொழிகளில் விக்கிப்பீடியாக்கள் உருவாக்கப்பட்டன. ஆங்கிலத்தை அடுத்து இரண்டாவதாக இடம் பெறுவது ஜெர்மன் மொழியில் உள்ள விக்கிப்பீடியா. இந்த கலைக்களஞ்சியத்தில் உள்ள கட்டுரைகளின் எண்ணிக்கை பத்து லட்சத்தை விரைவில் தாண்ட உள்ளது. இதில் அடுத்த நிலையில் பிரெஞ்சு மொழி விக்கிப்பீடியா உள்ளது. இதில் 8 லட்சம் கட்டுரைகள் உள்ளன. அடுத்ததாக ஜப்பானியம், போலிஷ், மற்றும் இந்திய மொழிகளில் உள்ள விக்கிப்பீடியா தளங்கள் 6 லட்சத்திற்கும் மேலான கட்டுரைகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

மொத்த விக்கிப்பீடியா தளங்களையும் எடுத்துக் கொண்டால், ஆங்கிலம் அல்லாத வேறு மொழிகளில் தான் 75% கட்டுரைகள் உள்ளன. யார் வேண்டுமானாலும், எந்த மொழியிலும், தங்களுக்குத் தெரிந்த பொருள் குறித்து கட்டுரை ஒன்றை எழுதி இதில் வெளியிடலாம். அல்லது ஏற்கனவே உள்ள கட்டுரைகளின் வரிகளை எடிட் செய்திடலாம். புதிய விவரங்கள் மற்றும் தகவல்கள் இருப்பின் அவற்றை இணைக்கலாம்.

விக்கிப்பீடியா தமிழ் மொழியிலும் உள்ளது. 2003 ஆம் ஆண்டில் செப்டம்பர் 30 அன்று தொடங்கப்பட்டது. தொடங்கியவர் தன் பெயரை வெளியிடவில்லை. 'மனித மேம்பாடு' என்ற கட்டுரையை இவர் வெளியிட்டார். ஆனால் அதன் பின் தமிழ் சமுதாயம் குறித்த ஒரு சில ஆங்கிலக் கட்டுரைகளே வந்தன. பின் நவம்பர் 2003ல் மயூரநாதன் என்பவர் இதன் முகப்பு பக்கம் முழுவதையும் தமிழில் கொண்டு வந்தார். இவரே பின்னர் தொடர்ந்து

கட்டுரைகளை அளித்து வரத் தொடங்கினார். இன்றைய அளவில் மிக அதிகமாகக் கட்டுரைகளை எழுதியவர் இவரே. தமிழில் 2,760 கட்டுரைகளைத் தந்துள்ளார். இவர் இலங்கையில் பிறந்து வளைகுடா நாடு ஒன்றில் பணியாற்றி வருகிறார். இவரைப் போலவே வெளிநாடுகளில் வாழும் பலர் தமிழ் விக்கிப்பீடியாவிற்குப் பங்களிப்பு செய்துள்ளனர். கனடா விலிருந்து நிரோஜன், அமெரிக்கா மற்றும் இந்தியாவில் வாழும் பேராசிரியர் வி.கே. (188 கட்டுரைகள் -பெரும்பாலும் கணிதம், வானவியல் மற்றும் தத்துவம்) மற்றும் ஜெர்மனியிலிருந்து எழுதும் இலங்கைத் தமிழ்ப் பெண் சந்திரவதனா ஆகியோர் இதில் முக்கியமானவர்கள். தமிழ் நாட்டிலிருந்து தமிழ் விக்கிப்பீடியாவின் வளர்ப்பவர்கள் மிகவும் குறைந்த எண்ணிக்கையிலேயே உள்ளனர்.

தமிழ் தளத்தைக் காண ta.wikipedia.org என்ற முகவரிக்குச் செல்லவும். அங்கு சென்று புதிய அக்கவுண்ட் ஒன்றைத் தொடங்கவும். கட்டுரைகளை எப்படி எழுதலாம் என்று அறிந்து உங்கள் பங்களிப்பினையும் வழங்கவும். இதுவரை இதில் பதிவு செய்தவர்களின் எண்ணிக்கை ஏறத்தாழ பத்தாயிரத்தைத் தொட உள்ளது. ஆனால் பங்களிப்பவர்கள் என்னவோ மிகவும் குறைவு தான். தமிழ் விக்கிப்பீடியா வளர வேண்டும் என்பதில் ஆர்வமுள்ளவர்கள் பலர், ஆங்காங்கே அறிவிப்பு கொடுத்து இதற்கான பயிலரங்கங்களை இலவசமாக நடத்தி வருகின்றனர். இந்தப் பயிலரங்கங்களில் எப்படி விக்கிப்பீடியாவில் கட்டுரை எழுதுவது, உள்ளீடு செய்து பதிவு எப்படி, படங்கள், அட்டவணைகளை உருவாக்கிப் பதிவு எப்படி என்ற விபரங்கள் சொல்லித் தரப்படுகின்றன. இதில் கலந்து

கொண்டு பயன்பெற்று இந்த உலக அறிவுத் தேடலில் நீங்களும் உங்கள் தடத்தைப் பதிக்கலாம்.

நன்றி: தினமலர் கம்ப்யூட்டர் மலர்

2. முனையை வளர்க்கும் இணையத் தேடல்

இன்டெர்நெட்டை பொருத்தவரை மூன்றுவிதமான தலைமுறை இருக்கின்றன தெரியுமா?

முதல் தலைமுறை இன்டெர்நெட்டோடு பிறந்து இணைய சூழலில் வளரும் டிஜிட்டல் தலைமுறை. இரண்டாவது தலைமுறை இன்டெர்நெட்டின் வளர்ச்சியை பார்த்து அதனோடு பரிட்சயம் செய்து கொண்ட தலைமுறை. 30 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களை இந்த தலைமுறையில் தான் சேர்க்க வேண்டும்.

மூன்றாவது தலைமுறை இன்டெர்நெட் என்றாலே பயந்து ஒதுங்கி கொள்ளும் மூத்த தலைமுறை. விதிவிலக்கான ஒரு சிலரைத் தவிர பெரும்பாலான தாத்தா பாட்டிகளை இந்த பிரிவில் தான் சேர்க்க வேண்டும். இப்படி இன்டெர்நெட் என்றால் ஏதோ புரியாத தொழில் நுட்பம் என்று கருதக்கூடிய தாத்தாக்களுக்கும் பாட்டிகளுக்கும் இன்டெர்நெட்டை அறிமுகம் செய்து வைப்பதை விட பெரிய சேவை வேறு இருக்க முடியாது தெரியுமா?

இன்டெர்நெட் அறிமுகம் வயதானவர்களுக்கு புதிய உலகை திறந்துவிடும் என்பது ஒருபுறம் இருக்க அது அவர்களின் மூளை

செயல்பாட்டின் மேம்பாட்டிற்கு முக்கிய பங்கு வகிக்கும் என்பதே விஷயம். அதாவது இன்டெர்நெட்டில் தகவல்களை தேடுவது மூளைக்கான மிகச்சிறந்த பயிற்சியாக அமையும் என தெரிய வந்துள்ளது. அதிகம் இல்லை ஒரு வார காலம் கூடல் தேடலில் எடுபட்டாலே போதும் பெரியவர்களின் மூளை செயல்பாடு கறுகறுப்பாகி முடிவெடுக்கும் மற்றும் புரிந்து கொள்ளும் ஆற்றல் மேம்படுவதாகக் கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

அமெரிக்காவைச் சேர்ந்த யுசிஎல்ஏ என்னும் அமைப்பு இது தொடர்பான ஆய்வை நடத்தியுள்ளது. 55 வயது முதல் 78 வயதானவர்களை கொண்டு நடத்தப்பட்ட இந்த ஆய்வில் எப் எம் ஆர் ஐ ஸ்கான் முறையில் மூளையின் செயல்பாடு அலசி ஆராயப்பட்டது. ஆய்வில் பங்கேற்றோர் இன்டெர்நெட்டை பயன்படுத்தும் போது அவர்கள் மூளையில் நிகழும் ரசாயன மாறுதல்கள் கவனிக்கப்பட்டன. அப்போது தேடலில் ஈடுபட்டவர்களின் மூளை செயல்பாடு மிகவும் கறுகறுப்பாக இருப்பது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

மூளையில் முடிவெடுக்க பயன்படும் பகுதியில் இந்த செயல்பாடு அமைந்திருந்ததை ஆய்வாளர்கள் கவனித்துள்ளனர்.

இந்த வகை செயல்பாடு முடிவெடுப்பது மற்றும் புரிந்து கொள்ளுதலில் முக்கிய பாங்காற்றும் என்று கருதப்படுகிறது. எனவே இன்டெர்நெட்டில் தகவல்களை தேடுவது மூளைக்கான பயிற்சியாக அமையும் என்று கருதப்படுகிறது. ஒரு வார காலம் தேடலில் ஈடுபட்டாலே போதுமானது என்றும் தெரிய வந்துள்ளது.

அல்சைமர்ஸ் போன்ற நினைவுத் திறன் குறைபாட்டினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு இணைய தேடல் உதவலாம் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

எனவே உங்கள் வீட்டில் பெரியவர்கள் இருந்து அவர்கள் இன்டெர்நெட் விஷயத்தில் பயந்தாங்கொள்ளிகளாக இருந்தால் அவர்களுக்கு இன்டெர்நெட்டை கற்றுக் கொடுப்பது மிகச்சிறந்த உதவியாக இருக்கும்..

3. மனம் கவர்ந்த இரு SMS MESSAGE கள்

சமீபத்தில் எனக்கு வந்த மனம் கவர்ந்த இரு SMS MESSAGE கள் உங்கள் ரசனைக்கு.....

1

விவாதம் என்பது யார் சரியென தீர்மானிக்கிறது.
கலந்துரையாடல் என்பது எது சரியென தீர்மானிக்கிறது.

2.

வாழ்க்கை என்பது ஒரு கண்டிப்பான ஆசிரியர் போன்றது.
ஆனால் -
ஆசிரியர் பாடம் கற்பித்து சோதனை வைப்பார்.
வாழ்க்கையோ -
சோதனை வைத்து பாடம் கற்பிக்கும்!

'அழகிய வனம்' - தமிழ் சிறுகதைகளின் சிங்கள மொழி பெயர்ப்பு நூல்

-தி.க.

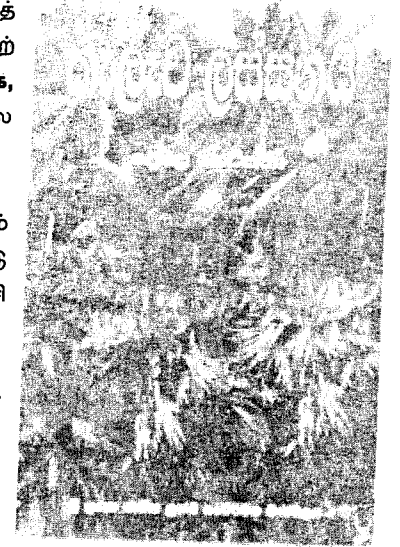
தமிழ் சிங்கள மொழிகளில் வெளிவரும் சிறந்த ஆக்க இலக்கியங்களைப் பரஸ்பரம் மொழி பெயர்த்து வெளியிட வேண்டுமென்ற கருத்து நீண்டகாலமாகவே கூறப்பட்டுவரும் விடயமாகும். அவ்வாறான நடவடிக்கைகள் ஆங்காங்கே இடம் பெற்று வருவதையும் மறுப்பதற்கில்லை.

இன்றுள்ள இலங்கைச் சூழலில் பன்முகப் பண்பாட்டைப் புரிதலுக்கும் தெரிதலுக்கும், இலக்கியப் பரிவர்த்தனை மிக முக்கியமானதொரு செயற்பாடென்பது உறுதியாகியுள்ளது.

பெரும்பான்மைச் சமூக தனியார் வெளியீட்டுத் துறையினர், இதில் களமிறங்கியிருப்பது வரவேற்கத்தக்க அறிகுறியாகும். தோதென்ன, கொடகே, போன்ற நிறுவனங்கள் இதில் முன்நிலை வகிக்கின்றன.

அதேவேளை, கல்வி அமைச்சின் கீழ் இயங்கும் தேசிய நூலபிவிருத்திச் சபை, அண்மையில் இரண்டு நூல்களை வெளியிட்டுள்ளமை மேலும் மகிழ்ச்சி தருகிறது.

அதிலொன்றாகத் தமிழ் சிறுகதைகளின் சிங்கள மொழி பெயர்ப்பாக 'அழகிய வனம்' என்ற இந்நூல் அமைகிறது.

இந்நூலின் பின்னூரைக் குறிப்பில் மேற்படி சபையின் தலைவரும் பிரபல எழுத்தாளருமான குணசேன விதான பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.

“தமிழ் தெரியாத சிங்கள வாசகர்களுக்காக, தமிழ் எழுத்தாளர்களால் தமிழில் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட சிறுகதைத் தொகுப்பு பொன்றினை நாம் சிங்களத்தில் வெளியிடுகிறோம்.....

தேசிய ஐக்கியத்திற்காக அதிகமான நாடுகளில் அந்நாட்டு மக்கள் அதிக மொழிகளைக் கற்க வேண்டியுள்ளது. இலங்கையர்களைப் பொறுத்த வரையில் இரண்டு தாய் மொழிகளையும் ஒரு தொடர்பாடல் மொழியையும் மட்டுமே படிக்க வேண்டியுள்ளது.....

பெரும்பாலான எழுத்தாளர்கள் தங்களது சமூகத்தை ஊடுருவும், பெறுமதியான கதா மூலங்களைத் தேடிப் பிடித்துத் தமது உன்னத படைப்புக்களை சிருஷ்டித்துள்ளார்களென்பதை, இக்கதைகளைப் படித்துப் பரிசீலிக்கும் சிங்கள வாசகர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியிருக்கும்”

சுமார் நூறு பக்கங்களில் வெளிவந்துள்ள இத் தொகுப்பிலே பின்வரும் எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

1. டொமினிக் ஜீவா- ‘பேப்பர் பிரசவம்’

2. தெளிவத்தை ஜோஸப்- ‘தோட்டத்துப் பையன்கள் படம் பார்க்கப் போகிறார்கள்’

3. மு. பொன்னம்பலம்- ‘பயம் கக்கும் விஷம்’

4. செங்கை ஆழியான்- ‘கஞ்சிப் பொழுது’

5. சுதாராஜ்- ‘மாடு’

6. ராஜ ஸ்ரீகாந்தன்- ‘எரிதணலில் வாலும் மனிதம்’

7. எஸ். எச். நிகமத்- ‘ஆளடையாள அட்டையும், ஐந்து ரூபா நாணயமும்’

08. ஜின்னா செரிபுத்தீன்- ‘நாடற்றுப் போனவர்கள்’

09. எஸ். நஸிருத்தீன்- ‘தொலைந்தவர்கள்’

10. விமல் குழந்தை வேல்- ‘அசதி’

வித்தியாசமான பார்வையும் வித்தியாசமான எழுத்து வீச்சும் கொண்ட இவ்வெழுத்தாளர்களின் கதைகளை உள்வாங்கி, எளிமையும் வசீகரமும் தங்கு தடையுமற்ற உயிர்ப்பான நடையிலே கதைகள் யாவும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன.

தமிழிலிருந்து சிங்களத்திற்கு ஆக்க இலக்கியங்களை மொழி பெயர்ப்பதில் முன்னிலை வகிக்கும் மொஹமட் ராஸூக், மொழி பெயர்ப்புக்காக சாகித்திய மண்டலப் பரிசு பெற்றவர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

சிங்கள இலக்கியச் சூழலில் பேசப்பட்ட போகும் ஒரு தொகுப்பு என்பதில் சந்தேகமில்லை.

எமது நடப்புப் பற்றி

ஒரு அறிகம்
புல்லிலும் மென்மையான
நமது நடப்பு பற்றி
இன்னும் எனது
கண்ணீர்த் துளிகள் பேசுகின்றது.

எல்லோருக்கும்
உன்னைப் போலவே
அன்பும் மென்மையும்
நிறைந்த நன்பன் கிடைப்பதில்லை
அந்த வகையில்
நான் அதிஸ்டக்காரன்.

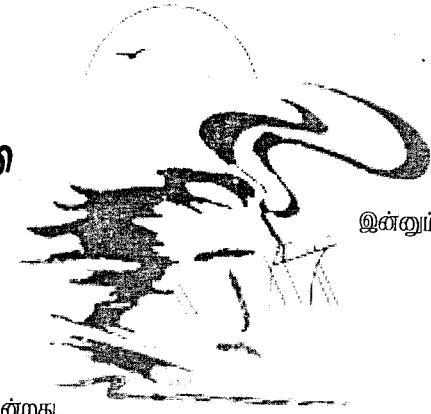
எந்தத் துர்நேவதையின்
சாயம் நம்மைப் பிரித்தது?

ஒவ்வொரு விருமுறையும்
நம் கிராமத்தைத்
தரிசனம் செய்யும்

தருணங்களில்
உன்னைத் தேடி அவாவும்
என் கண்கள்

வெறுமை கலந்த
எமாற்றத்தான் திரும்புகிறது..

வாழ்க்கைப் பாரத்தை
இறக்கிவைக்க

நாச்சியாதீவு பார்வின் கவிதைகள் 2

நீ ஒரு திசையில்
நானொரு திசையில்...

எல்லாம் முன்னேற்றம்
அடைந்து விட போதும்
இன்னும் நமது முகவரிகள் மட்டும்
மடியே கிடக்கின்றது,
நாம் அறியாமல்.....

மழலை மொழி

அகராதி தோற்றுப் போனது
இதற்கு அர்த்தம் தேடி.....

வரலாற்றுத் தெருக்களில்
வழக்கொழியா
மொழி இது.

எல்லா மொழிக்கும்
தாய் மொழி இதுதான்.

எழுத்துருவம்
ஒல்லாத இனிய மொழி.

அழகையும் சிரிப்பும்
கலந்த அற்புத
மொழி இது.

உன்னாலும்
என்னாலும்
உலகப் பந்தின்
வ்வொரு மனிதனாலும்
கக் கூடிய ஒரு மொழி.

‘மேம்ப்பன் அவனே.....!’

—பரன்

“வணக்கம்” என்றார் அலன் இளங்கோ.

“குடமார்னிங்.....”

தமிழ் நாட்டில் அதுவும் சென்னை விமான நிலையத்தில் தமிழில் பேசும் போது ஆங்கிலத்தில் பதிலளிக்கும் அதிகாரியைப் பார்க்க அவனுக்கு விசித்திரமாகப்பட்டது.

“நீங்கள் தமிழில் பேசுவதில்லையா....?” என்ற அவனின் கேள்வி அதிகாரிக்கு எரிச்சலை ஏற்படுத்தியிருக்க வேண்டும்.

“இது சர்வதேச விமான நிலையம். ஆங்கிலம் தான் பொது மொழி.....” அவர் நியாயப்படுத்திய போதும் அவனால் அதை ஏற்க முடியவில்லை.

“நீங்கள் தமிழர். நான் தமிழிலேதான் பேசினேன். ஏன் ஆங்கிலத்தில் வாழ்த்த வேண்டும்.....?”

“நீங்கள் இலங்கையில் இருந்து வருகின்றீர்களா.....?” இப்போது அதிகாரி தமிழில் பேசினார்.

“நான் ஜெர்மனியன். லக்சம்பர்க் பல்கலைக்கழகத்தில் இருந்து வருகின்றேன், செம்மொழி மாநாட்டிற்காக.....”

“மன்னிக்கவும். பேராளர்களின் வருகை பற்றி எங்களுக்குத் தெரியப்படுத்தியிருக்கின்றீர்கள். முனைவர் சேரமான் உங்களுக்காகக் காத்திருக்கின்றார் வாருங்கள்....” என முன்னே நடந்தார் அதிகாரி.

செம்மொழி அந்தஸ்துப் பெற்ற பின்னும் தமிழ் நாட்டில் தமிழ் மொழியின் உபயோகம் குறித்த விசனத்துடன் பின்னே சென்றார் அலன் இளங்கோ.

முனைவர் சேரமான் சிரித்தபடி வரவேற்றார்.

பேராசிரியர் அலன் இளங்கோ என்று அறிமுகப்படுத்தியதும் கட்டிடத் தழுவிக் கொண்டார்.

“எடின்பரோ பல்கலைக்கழகத்தின் மொழிப் பிரிவில் பணியாற்றினேன். இப்போது தாய் நாட்டுக்காகப் பணியாற்றுகிறேன்” எனத் தன்னைச் சுருக்கமாக அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டார்.

பயணப் பைகள் வந்து சேர்ந்ததும் விடைபெற்றுக் கொண்டார் அதிகாரி.

“வணக்கம்.....” எனத் தமிழில் பேசி அவர் விடைபெற்ற போது இருவருக்கும் புன்சிரிப்பு முகிழ்ந்தது.

“பேராசிரியர் அலன் இளங்கோ அவர்களே, பயணம் நலமாக இருந்ததா.....?”

“நன்றி சேரமான். என்னை அலன் என்றே அழையுங்கள். டெல்லியில் இருந்து புறப்படும் விமானம் தாமதமாகிவிட்டது. நான்கு மணிநேரம் விமானநிலையத்தில் தங்க வேண்டியதாயிற்று. அது ஒரு பொருட்டல்ல.... ஆனால், இங்கே..... அதுவும் சென்னை விமான நிலையத்தில், அதிகாரிகள், பயணிகள் எல்லோரும் ஆங்கிலத்திலேயே பேசிக் கொள்கிறார்கள்..... ஏன்.....?” அலனின் கேள்வியில் ஆச்சரியம் தொனித்தது.

“கோயம்புத்தூர்ப் பயணத்தின் போது இது பற்றிப் பேசலாம்” என்றபடி முன்னே நடந்த சேரமானைப் பின் தொடர்ந்தார் அலன்.

கோயம்புத்தூரை அடையும் வரை சேரமான் வழி நெடுகப் பேசியபடியே வந்தார். இருந்தாலும் தமிழ் நாட்டில், தமிழர்கள் ஏன் ஆங்கிலத்திலேயே அதிகமாகப் பேசிக் கொள்கிறார்கள் என்ற கேள்விக்கு மட்டும் பேராசிரியர் அலன் இளங்கோ விற்கு விடை கிடைக்கவே இல்லை.

அறை வாயிலில் அலனைக் கண்டவுடனேயே எழுந்து வந்த பேராசிரியர் தமிழ்நிதி, எண்பதைக் கடந்தும் தமிழுக் காகவே தன்னை அர்ப்பணித்துப் பணி புரிகின்ற பேராசிரியரை மீண்டும் சந்திப்பது அலனுக்கு மகிழ்ச்சியாக இருந்தது.

“அலன்..... காரணத்தோடுதான் உம்மை இங்கே வரவழைத்தேன். மாநாட்டிற்கு வருகை தருகின்ற வேற்று மொழிப் பேராசிரியர்களை இணைத்து வழி நடத்தும் பணி உம்முடையது தான். என்னுடைய மின் அஞ்சலில் விபரங்கள் அனுப்பியிருந்தேன், கிடைத்ததா.....?”

“நன்றி பேராசிரியரே. யாவும் கிடைத்தன. பணியை ஆரம்பிக்க ஆயத்தமாகவே வந்துள்ளேன். உங்களுடன் மீண்டும் பணியாற்ற வாய்ப்புக் கிடைத்ததில் மகிழ்ச்சி!”

“நல்லது அலன். இன்னமும் இரண்டு வாரங்களில் மாநாடு ஆரம்பமாக இருக்கிறது. விரைந்து பணியாற்ற வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. வேறு ஏதாவது தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமா.....?”

“இல்லைப் பேராசிரியரே..... பிற விடயம் ஒன்று உங்களுடன் பேச வேண்டும்..... மாநாடு சம்பந்தப்பட்டதல்ல.....”

“பேசுவோம், இப்போதல்ல. மாலைத் தேநீரின் போது. இலங்கையைச் சேர்ந்த முனைவர் ஜெயசிங்கத்தை உமக்கு உதவியாளராக நியமித்திருக்கின்றேன். கெட்டிக்காரன்! அவனுடைய கணினி அறிவும் அபாரமானது! சேரமான், இவரை அலுவலகத்திற்கு அழைத்துப் போங்கள்....” என்று விடை பெற்றார் பேராசிரியர் தமிழ்நிதி.

“ஜெயசிங்கம் நான்தான்” என்று முன்னே வந்து நின்ற இளைஞனை, எடுத்த எடுப்பிலேயே அவனுக்குப் பிடித்திருந்தது. எதுவித பத்தாவும் இல்லாமல் சிரித்த முகத்துடன் இருந்தான். வயதில் சிறியவனாக இருந்தாலும் முனைவர் பட்டம் பெற்றிருக்கின்றானே என்று பிரமிப்பாக இருந்தது.

“இந்தியாவிலா படித்தீர்கள்.....?” என்ற அலனின் கேள்விக்குப் பதில் சொல்லாமலேயே, “பேராசிரியர் தமிழ்நிதியோடு முன்னரே பணியாற்றியிருக்கின்றீர்களாமே.....?” என்று தன் வியப்பைத் தெரிவித்துக் கொண்டான், ஜெயசிங்கம்.

“லக்சம்பர்க் பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியரும் நானும் இணைந்து பணி புரிந்தோம். நீங்கள் பேராசிரியரின் மாணவனா.....?”

“ஆமாம் இலண்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் என் கலாநிதிப் பட்டப்படிப்பு மேற்பார்வையாளராகப் பேராசிரியரே இருந்தார். அவரின் அறிவும் வேகமும் என்னைக் கவர்ந்தன. அதனால் ஆராய்ச்சி உதவியாளராக அவருடன் ஒட்டிக் கொண்டேன்.” என்று சிரித்தான் ஜெயசிங்கம்.

அவனுடைய பணிபற்றி விளக்கமான மின் செய்தி மடலைப் பேராசிரியர் அனுப்பி இருந்ததால், அதற்கேற்ப நடைமுறை ஒழுங்கு விபரத்தை அமைத்து தேவையான தகவல்களையும் விபரங்களையும் இணைத்து கணினி மென்பொருள் வடிவத்தில் கொண்டு வந்திருந்தார் அலன்.

கணினியில் வேலை தொடங்கிய போது தான் அலன் தயார் செய்து வைத்திருந்த ஒழுங்குகள் எவ்வளவு சிறப்பாக அமைந்துள்ளன என்பது ஜெயசிங்கத்திற்கும் தெரியு வந்தது. பேராசிரியர் தமிழ்நிதிக்கு இணையாக வேலை செய்ய அலனும் வல்லவர் தான் என்பதும் புரிந்தது.

மின்னஞ்சலில் வந்திருந்த, பேராசிரியர்கள் சிலரது பதில்கள் அலனுக்கு ஆச்சரியத்தை அளித்தன. முதலில் அழைப்பை ஏற்றுக் கொண்டவர்கள் இப்போது வரமுடியவில்லை என அனுப்பியிருந்த மின்மடல்கள் அலனை அதிர்ச்சியடைய வைத்தன.

“ஜெயசிங்கம்..... வரமுடியவில்லை என்று இப்போது மின் அஞ்சல் அனுப்பியிருக்கின்றீர்களே என்ன செய்யலாம்.....?”

“மீண்டும் மின்அஞ்சல் அனுப்பு வோம்....”

“அப்போதும் வரவில்லை என்று பதில் வந்தால்.....?”

“மீண்டும்..... மீண்டும்..... மின் அஞ்சல் அனுப்புவோம்..... அதுவும் சரிவராவிட்டால் தந்தி அடிப்போம்.....”

“என்ன ஜெயசிங்கம் விளையாடுகிறீரா.....?”

“இல்லை இதுதான் இந்த நாட்டு வழமை. கடிதம்..... கடிதம்..... தந்தி” ஜெயசிங்கத்தின் முகத்தில் ஒரு புன்முறுவல் இருந்தது.

“ஏன்..... நேரடியாகத் தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டு வரும்படி வேண்டுகோள் விடுப்பது சுலபமான வழி அல்லவா?” அலனின் கேள்வியில் ஜெயசிங்கத்தின் முறுவல் சிரிப்பாய் மலர்ந்தது.

“அதை விடக் கடிதம் எழுதுவது தான் நல்லது என்று மேல்மட்டத்தில் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். அதுவும் தமிழ் பற்றிய பிரச்சினை எழும்போதெல்லாம் தொடர் கடிதம் எழுதுவது தான் இந்த நாட்டு நடைமுறை.”

“ஜெயசிங்கம் அரசியல் பேசுகிறீர் போலிருக்கின்றதே.....?”

“உண்மையைச் சொன்னால் அரசியல் என்கிறீர்களே?” ஜெயசிங்கத்தின் பேச்சில்

இருந்தது எள்ளல் என்று அலனுக்குப் புரிந்தது.

“இலங்கையரான உமது கோபம் எனக்குப் புரிகின்றது. அதற்காகச் செம்மொழி மாநாட்டு நடைமுறைகளைக் குறை கூறாதீர்கள்.”

“கோபப்பட எங்களுக்கு என்ன உரிமை இருக்கின்றது. மனது கனத்துப் போய் இருக்கின்றது. இருந்தாலும் செம்மொழி மாநாட்டிற்கு வரவேண்டிய கடமை எனக்கு இருக்கின்றது..... பேராசிரியர், தமிழ்நிதியின் மாணவன் என்ற முறையில்”

மதியம் வரை இருவரும் பேசாமலே பணியைத் தொடர்ந்தார்கள். ஜெயசிங்கத்தின் மனதைக் காயப்படுத்தி விட்டோமா என்ற குற்ற உணர்வு அவனுக்கும் இருந்தது. மதிய இடைவேளையின் போது இருவரும் ஒன்றாகவே அமர்ந்து உணவருந்தினார்கள்.

“ஜெயசிங்கம் என்னை மன்னித்துக் கொள்ளுங்கள். உங்கள் மனநிலையை என்னாலும் புரிந்து கொள்ள முடியும். எனக்கும் கூட உங்கள் நாட்டோடு உறவு முறை உண்டு. என் தந்தை ஜெர்மனியராக இருந்தாலும்..... தாய் இலங்கைத் தமிழ்ப் பெண்தான்.”

“ஓகோ..... நீங்கள் இந்த மாநாட்டில் பணிபுரிய அழைக்கப்பட்டதற்கு ஒரு ‘சர்வதேசக் காரணமும்’ இருப்பது போலப் படுகின்றதே.....” என்று முறுவலித்தார் ஜெயசிங்கம்.

மீண்டும் அந்தப் பேச்சை ஆரம்பித் திருக்க வேண்டாம் என்று அலனுக்குப் பட்டது.

மாலையில் பேராசிரியர் தமிழ்நிதியிடமிருந்து அலனுக்கு அழைப்பு வந்தது. ஜெயசிங்கத்தையும் வரும்படி அழைத்த போது “வேலை இருக்கின்றது..... நீங்கள் போய் வாருங்கள்” என்று விலகிக் கொண்டார்.

“என்ன அலன் காலையில் ஏதோ பேச வேண்டும் என்று சொன்னாயே.....?” என்றபடி தேநீர் கோப்பையை நீட்டினார் பேராசிரியர்.

“தேநீர் நன்றாக இருக்கிறது. இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் மட்டும் தான் இந்த மாதிரியான தேநீர் கிடைக்கின்றது” என்றார் அலன்.

“இலங்கையிலும்..... இந்தியர்கள் தான் தேயிலைத் தோட்டங்களில் வேலை செய்கிறார்கள் என்பதை மறந்துவிடாதே” என்று சிரித்தார் பேராசிரியர்.

மனதில் ஒரு திரை விலகியது போல இருந்தது, அலனுக்கு. இந்தத் தொடர்புகளும் தான் ஜெயசிங்கம் போன்றவர்களை அதிகம் எதிர்பார்க்க வைக்கின்றனவோ என்ற கேள்வியும் அலனின் மனதில் எழுந்தது.

“ஏதோ கேட்க வேண்டுமென்றாயே..... அலன்” என மீண்டும் நினைவூட்டினார் பேராசிரியர்.

“தமிழ்நாட்டில் எல்லோருமே ஆங்கிலத்தில் பேசுகிறார்களே! ஆனால் டெல்லியில் ‘இந்தி’யில் தானே பேசுகிறார்கள்....”

“ஆங்கிலம் உலக மொழி. வெளிநாட்டில் தொழில் கிடைக்கிறது. வசதி வாய்ப்பு அதிகரிக்கின்றது. தமிழன் தான் வளைந்து நெளிந்து வாழப் பழகிக் கொண்டவனாயிற்றே”

“தமிழ் நாட்டில் தமிழின் நிலை இப்படி இருக்கும் போது செம்மொழி மாநாடு அவசியம் தானா?” என்றார் அலன்.

“அதனால் தான் இந்த மாநாடு. தமிழை எல்லோரும் மதிக்கும் நிலை உருவாக வேண்டும். மேலும் மாநாடு நடாத்துவதென்று தீர்மானித்தது மேலிடம். அதற்கான அநுசரணையை வழங்குவதுதான் என் பணி. உதவிக்குத் தான் உம்மை வரவழைத்தேன், அதிருக்கட்டும், இப்படி ஒரு சந்தேகம் எப்படி உமக்கு வந்தது அலன்? ஜெயசிங்கம் உன்னோடு விவாதித்தானா? அவன் சின்னப் பையன். யதார்த்தம் அவனுக்குப் புரியாது. நீயும் அவனோடு அதிகம் பேச்சு வைத்துக் கொள்ளாதே. நான் பெரியவரைச் சந்திக்க வேண்டும். போய்ப் பணியைத் தொடர்” என்றபடி வெளியேறினார் பேராசிரியர்.

செம்மொழி மாநாடு நடந்து முடியும் வரை இந்த வாதப் பிரதிவாதங்கள் ஓயப் போவதில்லை என்ற உண்மை மட்டும் புரிந்தது. பேராசிரியர் சொன்னவற்றை அசைபோட்ட வண்ணம் ஜெயசிங்கத்தின் அறையை நோக்கி நடந்தார் பேராசிரியர், அலன் இளங்கோ

ஆன்மீழ்

-பொன்னி ஜீவா

ஒரு படைப்பாளியின் எழுத்துக்களை வாசகன் ஒருவன் புரிந்து கொள்ள முடியாமல் போகிறது எனில், அது படைப்பாளியின் தவறா? - வாசகனின் வாசிப்புக் குறைபாடா?

கற்பிப்பிடி

ஷர்மிலா ஸாரூஸ்

தரமான ஒரு வாசகன் கூடத் தங்களை எழுத்தை புரிந்து விடக் கூடாது என மனதார நம்பி எழுதி வரும் சில படைப்பாளிகள் நம்மிடையே உள்ளனர் என்பது நடைமுறை உண்மைதான்! தாங்கள் மெத்தப் படித்தவர்கள் என்பதை வாசகனுக்குத் தெரியப்படுத்துவதில் மனநிறைவு கொண்டவர்கள், இவர்கள்.

இவர்களின் எழுத்து உள்ளடக்கத்தைப் பற்றி நீங்களோ நானோ இன்று கவலைப்படத் தேவையில்லை. காலம் இவர்களினது அதிமேதாவிதீ தனத்தையெல்லாம் குப்பைக் கூடைக்குள் ஒதுக்கித் தள்ளினிடும். ஒன்றை மனசார ஒப்புக் கொள்ளுங்கள். மகா மகா அறிபுதமான உலகம் படைப்புகள் எல்லாமே படிப்பவர்களுக்குப் புரிந்து கொள்ளும் மொழியில் தான் இதுவரை படைக்கப்பட்டு, வந்துள்ளன.

எழுத்தாளர்களுக்குக் கோபம் வந்தால், எதிரிகளைப் பேனாவால் சாடுவார்கள். பத்திரிகையாளனுக்குக் கோபம் வந்தால் என்ன செய்வார்கள்?

கிளிநொச்சி

க. இரத்தினசிங்கம்

பத்திரிகையாளனுக்குப் கோபம் வந்தால் எதிரியின் கருத்துக்களை இருட்டிப்புச் செய்து விடுவான். அல்லது கருத்துக்களைச் சிதைத்து, மழுப்பி, வேறுபட்ட அரிதம் தொனிக் குறி வகையில் பிரசுரித்து விடுவான்.

போர் ஓய்ந்துள்ள இந்த வேளையில் எழுத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தின் பாதை-

எதிர் காலப் போக்கு எவ்வாறு செல்ல வேண்டும் என நீங்கள் கருதுகிறீர்கள்?

புலோலி வேல்நந்தன்

☞ உலகத் தமிழரின் இதுவரை வந்த வரலாற்றில் இலங்கைத் தமிழன் தனது வாழ்வுரிமைக்காகக் கொடுத்த விடை இருக்கிறதே, அப்பியா! வரலாறு காணாத பெரும் இழிபு அது! இதிலும் ஒரு நன்மையுண்டு. முன்னர் நமது நாட்டுத் தமிழன் ஒரு சின்னஞ்சிறு தீவுக்குள் முடங்கிப் போய்க் கிடந்தான். இன்று நம்மவன் சரிவதேசி பிராஜை. பல்வேறு மொழியினருடன் உறவாடி வருகின்றான். அந்தச் சரிவதேச நிலைக்கு நாம் நமது தமிழை வளர்த்துக் கொடுத்தோம், நமது தமிழைச் சரிவதேச அந்தஸ்திற்கு உயர்த்திக் கொள்ள வேண்டும்.

☞ உண்மையைச் சொல்லுங்கள். மல்லிகை இதழ்களை யாருக்காக இத்தனை சிரமப்படும் வெளியிடுகிறீர்கள்?

வவுனியா எஸ். சந்திவேல்

☞ நீச்சலாசிரமம் சொல்லுகின்றேன், உங்களுடைய எதிர்காலப் பரம்பரையினருக்காகத் தான், பின்னொரு காலத்தில் இன்னும் இருபது-முப்பது ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் உங்களுடைய சந்ததியைச் சேர்ந்த பக்கலைக்கழகமானவன் உங்களுடம் ஈழத்து இலக்கியம் சம்பந்தமாகச் சரமாரியாகக் கேள்விகள் கேட்டுத் துள்ளியான். மல்லிகை இதழ்கள் கட்டுக் கட்டாக உங்களைக் கைவசம் இருந்தால், அந்த இதழ்க் கட்டுகளை அவன் முன்னால் எடுத்து வைத்தாலே போதும். அவன் பின்னர் நன்றியறிதலுடன் உங்களை நினைவு கூர்வான்.

☞ இந்தக் காலகட்டத்திலும்- இத்தனை

ஆண்டுகளுக்குப் பின்னரும்- ஒரு சிலர் உங்களைத் திட்டமிட்டு அவதூறு பொழிக்கின்றனரே, இதைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

கன்னாகம் க. வேலும்பயிலும்

☞ திரு. எஸ். பொன்னுதினாரை என்மீது பொழிந்த அவதூறுகளுக்கே பதிலேதும் சொல்லாமல் நிராகரித்தவன் நான். முடிவில் என்னை அழைத்துச் சென்னையில் எனக்குப் பாராட்டு விழாவையே நடத்தியவர் அவர். பொறுத்திருங்கள். இன்று என்மீது அவதூறு பொழிபவர்கள். நாளை இவர்களை எனது நேர்மையான இலக்கியச் செயலைப் பாராட்டவே செய்வார்.

☞ மீண்டும் ஈழத்து இலக்கியத்திற்கு முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் தலைமை தாங்கக் கூடிய நிலை தோன்றுமா? இது பற்றி உங்களுடைய கருத்து என்ன?

புலோலி வேல் நந்தகுமார்

☞ 45 ஆண்டுகளுக்குக் கடந்தும் 50-வது ஆண்டை நோக்கி நடைபெற்று வரும் மல்லிகை இதழின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் அந்த முற்போக்கு இயக்கத்தின் அடிப்படையில் தோன்றிய இலக்கியப் பெறுபெறுதானே? அன்று யாழ்ப்பாணத்திலும், மலையகத்திலும், கொழும்பிலும், கிழக்கு மாகாணத்திலும் தமிழ் படித்த சிறு சிறுகுழுக்களாக இயங்கி வந்த ஒரு சிறு கூட்டத்தைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர்கள் இன்று தேசம் பூராவும் பக்கிப் பெருகிப் போய், வாரம் ஒரு பத்திரிகையை வெளியிட்டு வருகின்றனரே, அந்த மந்திர வித்தைக்குச் சொந்தக்காரர்களே, முற்போக்கு எழுத்தாளர் இயக்கத்தைக் கட்டி வளர்த்தெடுத்த முன்னோடிகள் அல்லவா! வரலாறு இதைத் தானே ஒப்புக் கொள்ளுகின்றது.

வாரி போகின்ற 2011-ல் கொழும்பில்

நடைபெறும் போகின்ற சரிவதேசி தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்றுகூடல் கூட முற்போக்கு எழுத்தாளரின் ஒருங்கு முனைந்த செயற்பாட்டின் பெறுபெறுதானே இடம் பெறும் போகின்றது.

ஒன்றை நம்புகிறீர்கள் முற்போக்கு என்பது ஒரு சொல்லல்ல.

அது வரலாற்றை முன்னெடுத்துச் செல்லக் கைக்குகித்துவரும். தொடர்ந்து காலம் காலமாக அத் தத்துவம் இயங்கி வருவே செய்யும்!

☞ நம்மவர்கள் 2011ல் கொழும்பில் கூடப் போகும் உலகத் தமிழ் எழுத்தாளர்களினது ஒன்று கூடல் பற்றி முன்னர் பத்திரிகையில் தகவலொன்று படித்தேன். அந்தச் சர்வதேசச் சந்திப்புப் பற்றி விளிவான தகவல் தரமுடியுமா? கனடா.

ஆர். குணநாதன்
☞ நண்பர் முருகபூபதி உட்பட எங்களில் பலர் கொழும்பு மாநகரில் சந்தித்து இப்படியான தொகு உலகத் தமிழ் எழுத்தாளர்களினது ஒன்று கூடல் பற்றி, விளிவாகத் திட்டமிட்டுள்ளோம். கட்டம் கட்டமாக அதற்கான ஆயத்தங்கள் நடந்தேறி வருகின்றன.

உலக நாடுகளில் இருந்தெல்லாம் நம்மவர்கள் உற்சாகமுடிக் வருகின்றனர். கொஞ்சம் பொறுத்திருங்கள். கட்டம் கட்டமாக அவ் விழாவைப் பற்றிய முழுத் தகவல்களையும் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

☞ இதுவரை காலமுயில்லாத வகையில் சிங்கள- தமிழ் எழுத்தாளர்களிடையே ஒரு புரிந்துணர்வு, ஒருவகையான அந்நியோன்னியம் தோன்றி வருகின்றதே, நாளையும் இந்த நேச உறவு தொடர்ந்திருக்குமா? தெலிவளை

ஆர். சிவதாஸன்

☞ இந்தத் தேசத்தில் பல பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுத்து வாழ்ந்து வரும் சிங்கள-தமிழ்- முஸ்லிம் பூதகிணிகளான எழுத்தாளர்கள் கடந்த காலங்களில் பல்வகையிட்ட நடைமுறைப் பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுத்தே இயங்கி வந்துள்ளனர். அந்த அருபவம் நம்முவருக்கும் பல படிப்பினைகளைக் கற்றுத் தந்துள்ளது. நேரடியாகக் கற்றுத் தெளிந்த அந்த அருபவம் பாடங்களிலிருந்து, இந்த மண்ணைச் சார்ந்த மூலம் எழுத்தாளர்களும் நெருங்கி வரத் தொடங்கியுள்ளனர். சகோகர எழுத்தாளர்கள் ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து பழக முன் வந்துள்ளனர். போகப் போக நிலைமை இன்னும் இன்னும் நெருக்கத்தையும் நேச உறவையுமே துரிதப்படுத்தும், வளர்க்கும்.

☞ முன்னொரு காலத்தில் இந்த மண்ணிலிருந்து எழுதிக் கொண்டிருந்த பல படைப்பாளிகள் இன்று புலம்பெயர்ந்து, நாடு விட்டு நாடு போய் வாழ்க்கையைத் தொடர்ந்த நடத்தி வருகின்றனரே, அவர்கள் அங்கும் தமது எழுத்துப் பணியைத் தொடர்ந்து செய்து வருகின்றனரா? அ'புரம் என்.குசமகுமாரி

☞ நாங்கள் நினைப்பது போல, அவர்கள் அங்கு தினசரி வாழ்வதற்கே யாரிய விடை கொடுக்க வேண்டியுள்ளது. தங்களை அந்தப் பூதிய பூமியில் வேர் விட்டுத் தளைக்க உழைக்க வேண்டியுள்ளது. எனவே அவர்களுக்கு அங்கு பல பிரச்சினைகள். அத்துடன் மொழிப் பிரச்சினை அவர்களை ஆரம்பக் கட்டங்களில் குழப்பியுள்ளது உண்மை. மற்றும் சீதோஷண நிலை மாறுபாட்டால் உடல் பகுதி சுவாத்திய நெருக்கடி. இத்தனைக்குள்ளும் நம்மவர்கள் வெற்றிகரமாக முகம் கொடுத்து,

எழுதிக் கொண்டு வருகின்றனர் என்றால், அது மாயெரிய சாதனைதான். அங்கும் நமது தாய் மொழியைச் செழுமைப்படுத்தும் வகையில் பலர் தொடர்ந்தும் எழுதிக் கொண்டே வருகின்றனர்.

உங்களுடைய நீண்ட நாளை- 'சரஸ்வதி' காலத்து இலக்கிய நண்பர் ஜெயகாந்தனுட இன்றும் தொடர்பைப் பேணி வருகின்றீர்களா?

கன்னாகம். எஸ். தவசீலன்

மல்கை இதழ்களை அவருக்கு இடையிடையே அனுப்பி வருகின்றேன். சென்னை போகும் எனது நெருங்கிய நண்பர்களிடம் அவரை நேரில் சென்று பார்த்து வரச் சொல்லுகின்றேன். சமீபத்தில் அவரது சிறுகதைகளில் சில சிங்கள மொழியில் புக்தகமாக வெளிவந்துள்ளது. அந்நாளை அவருக்கு அனுப்பி வைத்திருந்தேன். அது சம்பந்தமாக அவருடன் தொலைபேசியில் சமீபத்தில் பேசினேன். 'கவிதா' சொக்கலிங்கம், வெளியீட்டு அதிபர் சமீபத்தில் கொழும்பு வந்திருந்தார். ஜெயகாந்தனின் நூற்களை அவரிடமிருந்து கொள்வது அவர் புது வீடு கட்டிக் கொண்டிருப்பதாகவும், அவ்வீடு முடியும் தறுவாயில் இருப்பதாகவும் விவரிக்க அவரைப் பற்றிச் சொன்னார். இதய அறுவைச் சிகிச்சைக்குப் பின்னர் மொழி வளம் விரைவில் கொஞ்சம் அவர் விலகிப் போயிருப்பதாகவும் சொன்னார். கெக்கிராவ ஹோட்டல் அவரது பிரபல வாசகி. அவரும் அடிக்கடி ஜெகையுடன் தொலைபேசியில் உரையாடி வருபவர். சிறுமொழி இடையிடையே அவரது தகவல்களைத் தந்துகுவார்.

சமீபத்தில் இலக்கிய நண்பர் முருகபூதி யாழ்ப்பாணம் வந்திருந்தார். அவருடன் கதைக்கும் போது, தன்னுடைய நீங்களும் யாழ்ப்பாணம் வருவ

தாகவும் கடைசி நேரத்தில் சேர்ந்து வரும் பயணம் தடைப்பட்டும் போனதாகவும் சொன்னார். தெளிவாகச் சொல்லுங்கள், நீங்கள் யாழ்ப்பாணம் பகுதிக்கு வருவீர்களா? - மாடல்களா? கோப்பாய். யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம்

மல்கை இதழின் ஆரோக்கிய வரவை முன் வைத்துத் தான் நான் எனது சுற்றுப் பணத்திட்டுகிறேன். யாழ்ப்பாண மண்ணில் மல்கை வெளிவந்த காலத்தில் - அதனை யுத்தக் கெடுபிடிக்காமல் மத்தியிலும் - மாதா மாதம் நான் கொழும்பு வந்து திருமி விடும் சங்கதி. இன்றைய சூழலில் நான் ஒரு வார காலம் தான் மல்கைக் காரியாலயத்தை விட்டு வெளியில் சென்றேன். அங்கே தான் தயாரித்து முடிக்க வேண்டும். எனவே எனது கால நெருக்கடி சூழல்களையும் புரிந்து கொள்ளுங்கள். என்னைப் படைப்பாளியாகிய, சூட்சும ஆசிரியனாக உருவாக்கிய அந்த மகத்தான மண்ணின் பெருமையைத் தூர இருந்து நிரிக்கும் போது தான் நான் நூணமாகத் தொன்று கொள்ளுகின்றேன்.

இந்த உலகத்திற்கு நீங்கள் பிரகடனப்படுத்த விரும்பும் இலக்கியக் கர்வமொழி என்ன?

யாழ்ப்பாணம். பக்கலைக்கழக மாணவியர் மிகச் சிறந்த இலக்கிய உலக மொழிகளில் பலர் தங்களைப் பதிவு செய்துள்ளனர். ஆனால், நான் உதிர்த்த இந்தக் குறிப்பை எவருமே கையாண்டதில்லை. இதில், எனது தனித்துவம் பேணப்படுகின்றது.

'சுவரிக் கடைதான் எனது சிவகலாசாலை'

எமது புதிய வெளியீடுகள்

இலங்கையில் முறையற்றவற்றின் தோற்றம்
சுமார் ஜெயகாந்தன்

ISBN 978-955-659-205-4
பக்கங்கள்: xxvi + 150
விலை 350.00

அநாமதேயங்களாக இருந்தோர் அறியப்பட்டவர்களானமை இலங்கையில் முதலாளித்துவத்தின் தோற்றம் கலாநிதி குமாரி ஜயவர்த்தன மொழிபெயர்ப்பு க. சண்முகலிங்கம்

பிரித்தானியர் ஆட்சிக் காலத்தில் இலங்கையில் முதலாளிவர்க்கம் எழுச்சி பெற்ற வரலாற்றை இந்நூல் கூறுகின்றது. நவீனகால வரலாற்றில் கவனிக்கப்படாத விடயமான இந்த முக்கிய விடயத்தை கூறும் இந்நூல் முதலாளித்துவ வளர்ச்சியின் படிநிலைகளை விவரிக்கிறது. இந்நூல் சாதியைவிட வர்க்கம் முதலாளித்துவ மாற்றத்தில் முதன்மை பெறுவதை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. பல் சாதிகள், பல்வேறு இனக்குழுமங்கள், சமயப் பண்பாடுகளை பின்னணியாகக் கொண்ட அநாமதேயங்களாக இருந்தோர் (NOBODIES) அறியப்பட்டவர்களாக (SOME BODIES) சமூக பொருளாதாரப் படியில் உயர்வதை இந்நூல் விளக்கிச் செல்கிறது.

1. ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்கியம் - கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியன் 700.00
2. செ. கணேசலிங்கன் நாவல்கள்: ஓர் ஆய்வு - அமிர்தலிங்கம் பௌநந்தி 500.00
3. நவீன அரசியல் சிந்தனை: ஓர் அறிமுகம் - க. சண்முகலிங்கம் 350.00
4. ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் வளமும் வளர்ச்சியும் - கலாநிதி செ. யோகராசா 250.00
5. ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியச் செல்நெறி - பேராசிரியர் எஸ். சிவலிங்கராஜா 300.00
6. இலங்கையில் அரசியற் கட்சி முறைமை - சி. அ. யோதிலிங்கம் 300.00
7. பண்டைத் தமிழ்ச் சமூகத்தில் நாடகம் - பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி 937.50
8. ஈழத்துப் பழைய இலக்கியங்கள்: வரலாறு தேடல் - பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை 300.00
9. தமிழியல் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் - பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ் 450.00

குமாரன் புத்தக நிறுவனம்
83-85, நம்பலி, கோழம்பு-10, சென்னை-600 086
அகன்ற ஆழ்ந்த அறிவிற்காய்

201/4, ஸ்ரீ கதிரேசன் வீதி, கொழும்பு 13 முகவரியில் வசிப்பவரும், மல்கை ஆசிரியரும், வெளியீடாளருமான டொமினிக் ஜீவா அவர்களுக்காக, கொழும்பு விவகாசனந்த மேடு, 103A, இலக்கத்திலுள்ள Lakshmi Printers அச்சகத்தில் அச்சிட்டு வெளியிடப் பெற்றது.

No Colour Separation

No Positive

No Plates

Our Product

DATABASE PRINTING,
BROCHURES,
CATALOGUES,
SOUVENIRS,
BOOK MARKS,
GREETING CARDS,
NAME TAGS,
CD/DVD COVERS,
COLOUR BIO DATA,
STICKERS
INVITATION CARDS,
PROJECT REPORTS,
BOOK COVER,
MENU CARDS,
THANKING CARDS,
CERTIFICATES,
BOOKS, POSTERS,
CD STOMER,
PLASTIC CARDS,
SCRATCH CARDS,
VISITING CARDS.

*Any Board or
Any Paper*

HAPPY DIGITAL CENTRE (PVT) LTD

Digital Colour Lab & Digital Offset Press

No.75 1/1, Sri Sumanatissa Mawatha, Colombo - 12.

Tel: +94 11 4937336, +94 11 7394592

web: www.hdclk.com, E-mail: happy2002@live.com